

13 -----
14 RAPPORT JEUGDZORG
15
16

17 Dit rapport handelt – kort gezegd – over de gebreken
18 aan de waarheidsvinding in de jeugdzorg en de ernstige
19 gevolgen daarvan voor de jeugd.
20
21

22 Dit rapport bestaat uit twee delen.
23

24 Eerste deel behandelt feiten en omstandigheden.
25

26 Tweede deel relateert de bevindingen van het eerste
27 deel aan de strafwet en levert de conclusies van de
28 kwalificaties van de door de kindbeschermers begane
29 strafbare feiten.
30 -----
31
32
33
34
35
36
37
38
39
40
41
42
43
44
45
46
47
48
49
50
51
52
53
54
55
56
57

60 **Inleiding**

62 Dit rapport gaat over het werk van de Bureaus Jeugdzorg (BJZ) en de Advies-
63 en Meldpunten Kindermishandeling (AMK) en het landelijk bureau van de Raad
64 voor de Kinderbescherming (de Raad) en hun medewerkers in Nederland. BJZ en
65 het AMK zijn verenigd in de brancheorganisatie Jeugdzorg Nederland te
66 Utrecht.¹ Dit rapport gaat ook over Jeugdzorg Nederland. De woorden kinder- en
67 jeugdbescherming of kinder- en jeugdbeschermers en jeugdzorg worden in dit
68 rapport synoniem gebruikt.

70 Onderhavige rapport behandelt: a) de klachten over waarheidsvinding die
71 bekend zijn bij de Kinderombudsman, de Nationale ombudsman en de Inspectie
72 Jeugdzorg en b) het gebrek aan waarheidsvinding door de jeugdbescherming
73 zoals dit blijkt uit het rapport Is De Zorg Gegrond van de Kinderombudsman
74 van 10 december 2013² en/of uit onderstaande rapporten van de Nationale
75 ombudsman en/of anderszins.

77 Dit rapport behelst ook de waarneming dat BJZ, het AMK en de Raad door het
78 verenigingsverband waarin zij willens en wetens niet aan waarheidsvinding
79 doen functioneel een criminele organisatie zijn als bedoeld in artikel 140
80 Sr. Voorts zijn er terrorisme gerelateerde aspecten te herkennen aan de
81 jeugdzorg en wordt er tevens een vorm van (kleinschalige) genocide gepleegd
82 door het Leger des Heils vermoed. Kern van de waarnemingen is dat de
83 jeugdbeschermers opzettelijk in strijd met de Wet op de Jeugdzorg en
84 internationale aan hun werk te stellen verplichtingen en hetgeen in het
85 maatschappelijk verkeer betamelijk is niet aan waarheidsvinding doen bij en
86 tijdens de uitvoering van de ambtelijke bediening als kinderbeschermers. Ten
87 gevolge daarvan worden grote aantallen mogelijk (tien)duizenden minderjarigen
88 voor de duur van de minderjarigheid ten titel van kinderbescherming
89 onrechtmatig uit huis geplaatst met als kennelijk oogmerk daaraan in
90 vereniging geld te verdienen of daarvan anderszins onrechtmatig te
91 profiteren.

93 De brancherapportage 2010 van Jeugdzorg Nederland - voorheen MO-Groep- geeft
94 cijfers over het aantal uit huis geplaatste kinderen dat in één van de
95 jeugdzorg voorzieningen verblijft en het aantal kinderen waarvoor
96 spoedeisende zorg verondersteld noodzakelijk was (zie onderstaande tabel). In
97 2009 waren ruim 33.000 kinderen onder toezicht gesteld.³

1 <http://jeugdzorgnederland.nl>

2 <http://www.dekinderombudsman.nl/ul/cms/fck-uploaded/2013.KOM008Isdezorggegrond.pdf>

3 <http://www.nji.nl/Uithuisplaatsing-Probleemschets-Cijfers>

Aantal jongeren in de verschillende zorgvarianten			
	2008	2009	2010
Verblijf			
Pleegouder 24-uurs			24.150
Voltijd			14.973 (62%)
Deeltijd			3.622 (15%)
Crisisplaatsing			5.555 (23%)
Accommodatie zorgaanbieder 24-uurs	11.805	11.527	11.178
Jeugdzorg Plus		2.038	2.952
Spoedeisende zorg (accommodatie zorgaanbieder)	5.357	5.248	Onbekend*
* In de brancherapportage van Jeugdzorg Nederland zijn verschillende vormen van spoedeisende zorg niet uitgesplitst. In de cijfers is ook ambulante spoedeisende zorg meegenomen. In totaal kregen 11.392 cliënten met spoedeisende zorg te maken.			

98 Uit het algemeen bekende rapport van de Commissie Samson van 08 oktober 2012⁴
99 blijkt dat minderjarigen onder de (gedwongen) hoede van de jeugdbescherming
100 tot vier keer meer seksueel misbruikt worden dan gemiddeld thuis. Uit eigen
101 onderzoek, dat wil zeggen door middel van interviews met personen die één en
102 ander hebben moeten ondergaan, is rapporteur bekend dat minderjarigen in
103 gesloten instellingen van de jeugdbescherming seksueel misbruikt zijn voor
104 het oog van de bewakingscamera terwijl niemand ingreep; althans dit is
105 rapporteur door personen bij wie één en ander bekend zijn kan verklaard.

106
107 Voorts worden er diverse vormen van bedrog en chantage gepleegd door de
108 jeugdbeschermers. BJZ, AMK en de Raad zijn situationele monopolisten op het
109 terrein van de kindbescherming. Zij dringen ouders veelal
110 veiligheidsplannen op in het verondersteld vrijwillige kader onder dreiging
111 van uithuisplaatsing of andere maatregelen. Dat is natuurlijk géén vrije
112 keuze voor ouders. Door het feit dat de jeugdbeschermers monopolist zijn, kan
113 er voor ouders in relatie tot de jeugdbescherming in het vrijwillige kader en
114 anderszins géén sprake zijn van een in vrijheid gegeven, rechtsgeldige
115 toestemming.

116
117 Tevens executeert de jeugdbescherming door het hele land beschikkingen van
118 kinderrechtters zonder deze overeenkomstig de eisen die artikel 430 lid 3 Rv
119 daaraan stelt voorafgaande rechtsgeldig te (laten) betekenen door een
120 bevoegde gerechtsdeurwaarder. De jeugdbeschermers nemen functioneel in
121 vereniging deel aan een waslijst aan misdrijven die zij opzettelijk plegen.
122 Hieronder zal blijken dat de jeugdbeschermers zich bewust zijn van hun
123 misdrijven, dat ze ermee te koop lopen, dat zij veelvuldig gewaarschuwd zijn

4 http://www.tweedekamer.nl/kamerstukken/dossiers/rapport_commissie_samson.jsp

124 voor hun misdrijven en dat zij steevast alles op alles zetten om hun
125 misdrijven voortgaand te kunnen blijven plegen en/of daarvan te (kunnen
126 blijven) profiteren.

127

128 **Waarheidsvinding = ambtsplicht**

129 Niemand van de ambtenaren in de publieke of semi-publieke sector zou
130 uitgelegd moeten worden dat het uithuisplaatsen van burgers, minder- of
131 meerderjarig, niet anders kan en/of mag dan met daaraan vooraf en erbij en
132 tijdens, waarheidsvinding. Elk moment moet middels klassieke waarheidsvinding
133 getoetst worden of handhaving van de maatregel vanwege de overheid
134 noodzakelijk is. Daarbij maakt het niet uit of er sprake is van straf- of
135 civiel- of bestuursrecht. Uithuisplaatsen van mensen door de publieke en/of
136 semipublieke overheid is hetzelfde als een vrijheidsbeneming. Dit is als één
137 en één is twee. Bizar dat de juristen en advocaten van de jeugdbescherming
138 dit niet reeds jaar in jaar uit bepleiten. De advocaten van jeugdzorg die op
139 verzoek van cliënt kinderen uithuisplaatsen, stellen zich op als de civiele
140 politiefunctionarissen en/of officieren van justitie van de slimme overheid
141 die middels het civiel recht een 'backdoor' heeft gevonden voor criminele
142 systeemveranderingen. Minderjarigen bezitten geen enkele rechtsbescherming en
143 geen enkele procesvertegenwoordiging in de jeugdzorg. De advocaat van
144 jeugdzorg is niet (óók) de advocaat van de minderjarige. De jeugdzorg is de
145 hardst en gemeenst vechtende zichzelf opdringende partner die het felst knokt
146 om minderjarigen van de biologische ouders te scheiden. De jeugdzorg is de
147 criminele overheid. Onderhavige rapport onthult dit.

148

149 Waarheidsvinding is de ambtsplicht voor álle bij de kinderbescherming
150 betrokken ambtenaren in de publieke en semipublieke sector. De ambtsplicht
151 tot waarheidsvinding blijkt eenvoudig uit artikel 2J van de Wet op de
152 Jeugdzorg (WJZ). Blijkens de Memorie van Toelichting⁵ bij deze wet moet
153 waarheidsvinding in de jeugdzorg gelijk of althans soortgelijk zijn aan de
154 waarheidsvinding die artikel 27 Wetboek van Strafvordering (Sv) stelt aan het
155 werk van politiefunctionarissen. In de jeugdzorg lijkt de indruk te bestaan
156 dat het begrip *waarheidsvinding* exclusief gereserveerd is voor het
157 strafrecht. In het algemeen wanneer particulieren persoonlijk procederen in
158 het civiel recht voor de kinderrechter heeft waarheidsvinding een andere
159 betekenis dan in het strafrecht. De uitzondering hierop is wanneer de
160 jeugdbeschermers ex artikel 2J WJZ met justitiële middelen in het civiel
161 recht procespartij zijn van ouders én kind. Door de redactie van artikel 2J
162 WJZ en het feit dat de wetgever in de Memorie van Toelichting met de
163 terminologie <<redelijk vermoeden>> relateert aan het strafrecht, bezitten de
164 jeugdbescherming in de jeugdzorg de (bijzondere) ambtsplicht aan klassieke
165 waarheidsvinding te doen.

1 ⁵ MVT ivm introductie verwijsindex: Kamerstukken II, 2008–2009, 31 855, nr. 3

166 Artikel 2J WJZ is dé uitzondering op het gebruik in het civiel recht dat
167 waarheidsvinding anders wordt ingericht dan in het strafrecht. Logisch want
168 alle justitiële middelen die de overheid middels de jeugdbescherming instelt
169 tegen ouders en minderjarigen zijn middelen waarbij de strafvorderlijke
170 'schutznormen' juist voorkomen dat (minderjarige) burgers door een
171 overijverige opportunistische overheid uit huis geplaatst worden. De
172 jeugdbeschermers bezitten ook allemaal interventie mogelijkheden die burgers
173 niet bezitten. Ten opzichte van de ouders en minderjarige is de
174 jeugdbescherming geen normale civiele partij in het civiel recht. Er is geen
175 procesgelijkheid tussen de jeugdzorg en ouders in het civiel recht. 'No
176 equality of arms'. De jeugdbescherming is de civiele overheid met uitgebreide
177 interventie mogelijkheden die aan het justitiële gelijk zijn. De
178 jeugdbeschermers manifesteren zich in het civiel recht als ware zij politie
179 en justitie. Zij presenteren zichzelf aan ouders op dwingende wijze waarbij
180 zij autoriteit afdwingen door te stellen dat zij van de jeugdzorg of het
181 Ministerie van Veiligheid en Justitie zijn. Ook beschikken zij letterlijk
182 over een batterij aan deskundigen zoals psychologen, psychiaters,
183 gedragsdeskundigen die in teamverband zich richten op individuele gezinnen.
184 Deze gezinnen worden daardoor en mede omdat zij daartegen in het civiel recht
185 geen enkele rechtsbescherming bezitten standaard achtergesteld. De
186 jeugdbeschermers treden binnen bij gezinnen louter op basis van
187 veronderstellingen dat er wat is met een kind want zij doen niet aan
188 waarheidsvinding. Deze binnentredingen en de overige machtsmiddelen zijn
189 justitieel dus dan is het louter op basis van de algemene fatsoensnormen in
190 het maatschappelijk verkeer normaal dat de jeugdbeschermers aan
191 waarheidsvinding doen zoals dit in het algemeen bij toepassing van justitiële
192 middelen past.

193
194 Door één en ander in het civiel recht te plaatsten worden minderjarigen
195 willens en wetens buiten het normale systeem van rechtsbescherming om, uit
196 huis gehaald. De keuze van de wetgever om de jeugdzorg in het civiel recht te
197 plaatsen ontslaat de jeugdbescherming niet van de plicht tot
198 waarheidsvinding. Één en ander uitvoeren zoals bij de gangbare klassieke
199 waarheidsvinding van politie en OM is vanzelfsprekend. Het OM is op basis van
200 het civiel recht bevoegd tot het verzoeken van een OTS of UHP (art 1:254 lid
201 4 & 1:261 lid 1 BW). De wetgever heeft er duidelijk voor gekozen één en ander
202 middels justitiële middelen in het civielrechtelijke kader te plaatsten en
203 voorts de jeugdbescherming daarbij wettelijk middels art 2J WJZ te
204 verplichten de klassieke waarheidsvinding in acht te nemen. De
205 jeugdbeschermers zijn geen normale civiele procespartijen. Het zijn partijen
206 met justitiële middelen in het civielrechtelijke kader zonder dat de civiele
207 en overigens zwakkere wederpartij kan rekenen op de rechtsbescherming die het
208 strafrecht biedt.

209 Ouders worden door de jeugdzorg vaak van ernstige feiten beschuldigd zonder
210 dat aan deze beschuldigingen deugdelijke waarheidsvinding vooraf gaat. De
211 maatregelen die de jeugdbeschermers treffen zijn vergaand en vergelijkbaar
212 met strafrechtelijke middelen en maatregelen. Dus waarheidsvinding in de
213 jeugdzorg is een MUST! Het AMK, BJZ en de Raad zijn de partijen die
214 verantwoordelijk zijn voor het verzamelen van informatie rond de
215 opvoedsituatie van een kind, het duiden van signalen en het opstellen van
216 rapportages. De kinderrechter beslist vervolgens op basis van die rapportages
217 over een beschermingsmaatregel of omgangsregeling. Het is van groot belang
218 dat genoemde partijen de opvoedsituatie van het kind zo objectief en zo goed
219 mogelijk onderzoeken en dat zij informatie zorgvuldig wegens. Een rapportage
220 moet 'de waarheid' zo dicht mogelijk naderen. Klassieke waarheidsvinding is
221 daarvoor de aangewezen techniek, bovendien stelt artikel 2J WJZ dit dwingend
222 rechtelijk verplicht. Klassieke waarheidsvinding kan en mag in alle
223 redelijkheid verwacht worden van de jeugdbescherming. Helaas zijn de
224 jeugdbeschermers "niet op zoek naar het vinden van wettig en overtuigend
225 bewijs"⁶

226
227 De tekst van artikel 2J WJZ is als volgt:

228
229 *Een meldingsbevoegde kan zonder toestemming van de jeugdige of zijn*
230 *wettelijk vertegenwoordiger en zo nodig met doorbreking van de op*
231 *grond van zijn ambt of beroep geldende plicht tot geheimhouding, een*
232 *jeugdige melden aan de verwijzindex indien hij een <<redelijk*
233 *vermoeden>> heeft dat de jeugdige door een of meer van de hierna*
234 *genoemde risico's in de noodzakelijke condities voor een gezonde en*
235 *veilige ontwikkeling naar volwassenheid <<daadwerkelijk>> wordt*
236 *bedreigd:*

- 237 **a.** *de jeugdige staat bloot aan geestelijk, lichamelijk of*
238 *seksueel geweld, enige andere vernederende behandeling, of*
239 *verwaarlozing;*
- 240 **b.** *de jeugdige heeft meer of andere dan bij zijn leeftijd*
241 *normaliter voorkomende psychische problemen, waaronder*
242 *verslaving aan alcohol, drugs of kansspelen;*
- 243 **c.** *de jeugdige heeft meer dan bij zijn leeftijd normaliter*
244 *voorkomende ernstige opgroei- of opvoedingsproblemen;*
- 245 **d.** *de jeugdige is minderjarig en moeder of zwanger;*
- 246 **e.** *de jeugdige verzuimt veelvuldig van school of andere*
247 *onderwijsinstelling, dan wel verlaat die voortijdig of*
248 *dreigt die voortijdig te verlaten;*
- 249 **f.** *de jeugdige is niet gemotiveerd om door legale arbeid*
250 *in zijn levensonderhoud te voorzien;*

6 Notitie Jeugdzorg Nederland, 8 november 2012

251 *g. de jeugdige heeft meer of andere dan bij zijn leeftijd*
252 *normaliter voorkomende financiële problemen;*
253 *h. de jeugdige heeft geen vaste woon- of verblijfplaats;*
254 *i. de jeugdige is een gevaar voor anderen door lichamelijk*
255 *of geestelijk geweld of ander intimiderend gedrag;*
256 *j. de jeugdige laat zich in met activiteiten die strafbaar*
257 *zijn gesteld;*
258 *k. de ouders of andere verzorgers van de jeugdige schieten*
259 *ernstig tekort in de verzorging of opvoeding van de*
260 *jeugdige;*
261 *l. de jeugdige staat bloot aan risico's die in bepaalde*
262 *etnische groepen onevenredig vaak voorkomen.*

264 De risico's a tot en met l in artikel 2J WJZ zijn een limitatieve opsommingen.
265 Andere risico's kunnen en mogen niet leiden tot toepassing van bevoegdheden
266 op grond van artikel 2J WJZ.

Erik Gerritsen
@egerrit

 Volgen

Tip 17 "Breng de schuldhelpverlening op orde" schulden stress belangrijke aanjager voor jeugdzorgproblematiek.

267 Schulden stress levert géén bevoegdheden voor jeugdzorg tot OTS of UHP. Voor
268 zover de jeugdzorg meent een taak te hebben bij en tijdens schulden stress
269 van ouders verwijst het ouders naar www.schuldhelp.nl of lost het de schulden
270 stress op door de schulden af te betalen. Artikel 2J WJZ is de sleutel tot
271 toepassing van de bevoegdheden als kinderbeschermers door de
272 jeugdbescherming. Uit de Memorie van Toelichting bij de Wet op de Jeugdzorg
273 (Kamerstukken II, 2008–2009, 31 855, nr. 3) blijkt dat artikel 2J WJZ de kern
274 vormt van het wetsvoorstel. Volgens de memorie van toelichting bij de WJZ is
275 met het begrip "redelijk vermoeden" aansluiting gezocht bij het
276 strafvorderlijk begrippenkader. Aan de hand van deze wettelijke criteria zal
277 een professional tot een zorgvuldig afgewogen oordeel moeten komen alvorens
278 het overgaat tot melding. Zoals de jeugdbeschermers behoren te weten staat
279 het begrip <<redelijke vermoeden>> in verband met het strafvorderlijke
280 begrippenkader in artikel 27 van het Wetboek van Strafvordering (Sv). Als

281 verdachte voordat de vervolging is aangevangen wordt aangemerkt degene te
282 wiens aanzien uit feiten of omstandigheden een <<redelijk vermoeden>> van
283 schuld aan enig strafbaar feit voortvloeit. In het kader van artikel 27 Sv en
284 2J WJZ moet de verdenking (het redelijke vermoeden, de gegronde vrees)
285 berusten op objectieve en concrete gegevens. Algemene vermoedens zijn zonder
286 andere feiten of omstandigheden onvoldoende grond voor een redelijk vermoeden
287 in de zin van artikel 27 Sv én artikel 2J WJZ. In de Memorie van Toelichting
288 staat op bladzijde 13 expliciet:

289

290 *Voor een melding gedaan kan worden, zal moeten zijn voldaan aan een*
291 *aantal wettelijke criteria: er moet sprake zijn van een redelijk*
292 *vermoeden, van een risico en van één of meer in de wet omschreven*
293 *bedreigingen in de ontwikkeling van een jeugdige.*

294 *Deze criteria maken al duidelijk dat de enkele indruk of overtuiging*
295 *van de betrokken functionaris en de enkele aanwezigheid van een*
296 *bedreigende omstandigheid of kans dat deze bedreiging zich realiseert*
297 *onvoldoende zijn.*

298 *Met het begrip redelijk vermoeden is aansluiting gezocht bij
299 het strafvorderlijk begrippenkader.*

300 *De criteria bieden voor de jeugdige maar ook voor derden, zoals de*
301 *rechter of het college bescherming persoonsgegevens, een*
302 *toetsingskader om te beoordelen of op de juiste gronden is overgegaan*
303 *tot een melding.*

304 **Afwezigheid waarheidsvinding**

305 Bij de jeugdbescherming blijkt door de jaren heen sprake te zijn van
306 structurele afwezigheid van waarheidsvinding. Dit blijkt in ieder geval uit
307 rapporten die de Nationale ombudsman afgelopen jaren gepubliceerd heeft, en
308 uit onderzoek van de Kinderombudsman in opdracht van de Tweede Kamer naar het
309 feitenonderzoek dat aan de basis ligt van ingrijpende beslissingen in de
310 jeugdzorg. Dit heeft geleid tot het rapport van de Kinderombudsman 'Is de
311 zorg gegrond?' dat op 10 december 2013 is verschenen.

312

313 Uit diverse rapporten van de Nationale ombudsman en eigen verklaringen van
314 BJZ, AMK en de Raad, blijkt dat BJZ, het AMK en de Raad zorgmeldingen in de
315 zin van artikel 2J Wet op de Jeugdzorg (WJZ) niet op waarheid toetsen. Omdat
316 artikel 2J WJZ eist dat er sprake is van een <<redelijk vermoeden>> van de
317 <<daadwerkelijke>> bedreiging van de gezonde én veilige ontwikkeling van
318 jeugdigen naar volwassenheid door één van de risico's als bedoeld in dat
319 artikel, is het gebrek aan waarheidsvinding bij BJZ, de Raad en het AMK in
320 strijd met de letter en de geest van de wet.

321

322 Uit rapportages van de Nationale ombudsman uit 2011 blijkt onloochenbaar dat
323 BJZ, en de Raad en het AMK weten dat zij niet aan waarheidsvinding doen. Een
324 problematische situatie omdat de kinderrechters die verzoeken tot OTS of UHP
325 te behandelen krijgen de zaken in enkel of meervoudige kamers met gesloten
326 deuren behandelen en daarbij géén onderzoeksrechter zijn zoals een rechter
327 commissaris of een rechter in strafzaken. Kinderrechters zijn relatief
328 lijdelijk en vertrouwen in grote mate op de adviezen en rapportages van de
329 Raad, BJZ en het AMK. De Raad is immers de Raad van bescherming en niet de
330 Raad van gebrek aan waarheidsvinding.

331
332 Gezien de wettelijke taak van de Raad bevreemt het dat de Raad deze
333 problematiek niet ambtshalve aan de orde stelt en hoog op de ambtelijke
334 agenda zet, en ondanks de afwezigheid van waarheidsvinding bij de eigen
335 organisatie, uithuisplaatsingen en ondertoezichtstellingen blijft aanvragen
336 en/of ondersteunen bij kinderrechters. Methoden en middelen die door BJZ en
337 de Raad en het AMK worden ingezet zijn vergelijkbaar met strafrechtelijke
338 methoden en middelen. De sterke arm wordt ingezet om jeugdigen met
339 machtsvertoon bij ouders weg te halen en in handen van BJZ te plaatsen.
340 Wanneer een verdachte van strafbare feiten iets dergelijks overkomt terwijl
341 politie en justitie niet aan waarheidsvinding doen is de rechtszaal te klein,
342 bij BJZ en de Raad en het AMK is deze inbreuk op de rechten van mensen niet
343 standaard aanleiding om schande te spreken. De volgende drie rapporten van de
344 Nationale ombudsman horen standaard opgenomen te zijn in het repertoire van
345 magistraten als voortgaand argument om verzoeken van de jeugdbescherming tot
346 OTS of UHP niet ontvankelijk te verklaren:

347
348 Rapportnummer: 2011/015 van 17 januari 2011⁷: In overweging 1 staat:

349
350 *Van Bureau Jeugdzorg kan immers niet worden verwacht dat er aan*
351 *waarheidsvinding wordt gedaan, aldus de directie*

352
353 In overweging 5 met de zienswijze van BJZ staat:

354
355 *Bovendien doet de Raad niet aan waarheidsvinding.*

356
357 In de aanbeveling van de Nationale ombudsman staat:

358
359 *De stelling van de Raad voor de Kinderbescherming of van Bureau*
360 *Jeugdzorg dat er niet aan waarheidsvinding wordt gedaan, is geen*
361 *vrijbrief om de mening van één van de strijdende partijen zonder*
362 *verifiëring in de rapportages op te nemen.*

363

7 <http://www.nationaleombudsman.nl/rapporten/2011/015>

364 Rapport: 2011/126 van 12 april 2011⁸: In overweging 7 staat:

365

366 *Het AMK doet volgens haar niet aan waarheidsvinding.*

367

368 In overweging 15 staat:

369

370 *De toenmalige directeur benadrukte dat het AMK niet aan*
371 *waarheidsvinding doet.*

372

373 In overweging 25 staat:

374

375 *De stelling van de directeur dat BJZ niet aan waarheidsvinding doet*
376 *is geen vrijbrief om een verklaring van één van de ouders zonder*
377 *verifiëring als feit in een rapportage op te nemen.*

378

379 Rapport: 2011/128 van 21 april 2011 (2011/128)⁹: In overweging 5 als visie van
380 de Raad voor de Kinderbescherming:

381

382 *De Raad doet niet aan waarheidsvinding*

383

384 In overweging 7 staat:

385

386 *De Raad daarentegen heeft laten weten dat zij zelf niet aan*
387 *waarheidsvinding doen*

388

389 In overweging 8 staat:

390

391 *De Nationale ombudsman heeft ook in eerdere rapporten (waaronder*
392 *rapport 2011/015: Nationale ombudsman) voorop gesteld dat de*
393 *stelling van onder andere de Raad, dat er niet aan waarheidsvinding*
394 *wordt gedaan, geen vrijbrief is om de mening van één van de*
395 *strijdende partijen zonder verifiëring in de rapportages op te*
396 *nemen.*

397

398 Op grond van bovenstaande rapporten waarbij uit eigen verklaringen van BJZ en
399 de Raad en het AMK blijkt dat zij zich bewust zijn dat zij niet aan
400 waarheidsvinding doen, is de redelijke conclusie gerechtvaardigd dat de wijze
401 waarop deze organisaties zich in de samenleving manifesteren onwetmatig en
402 derhalve ter ene male onwenselijk is. Duizenden jeugdigen en ouders hebben
403 maatregelen opgelegd gekregen waarvan door het ontbreken van waarheidsvinding
404 niet gezegd kan worden dat deze maatregelen terecht zijn opgelegd of goed

8 <http://www.nationaleombudsman.nl/rapporten/2011/126>

9 <http://www.nationaleombudsman.nl/rapporten/2011/128>

405 uitgevoerd. De ervaring met BJZ en de Raad en het AMK is dat deze
406 organisaties zich niks aantrekken van het eigen gebrek aan waarheidsvinding
407 en op basis van horen zeggen verklaringen jeugdigen en ouders voortgaand in
408 problemen brengen, om daarvan te profiteren. Er gaat veel geld om in de
409 jeugdzorg. Op basis van het gebrek aan waarheidsvinding bij BJZ en de Raad en
410 het AMK is met zekerheid vast te stellen dat elke euro besteed wordt aan
411 corrupte uitvoering van de Wet op de Jeugdzorg waarbij jeugdigen in het
412 algemeen géén belang hebben. De jeugd is de toekomst. Door het gebrek aan
413 waarheidsvinding bij BJZ en de Raad en het AMK is elke euro aan deze
414 organisaties een investering in een onzekere toekomst met volwassenen die op
415 enigerlei wijze getraumatiseerd of gefrustreerd zijn door hun ervaringen met
416 BJZ, de Raad of het AMK.

417

418 **Is De Zorg Gegrond?**

419 De Kinderombudsman heeft op dinsdag 10 december 2013 het rapport 'Is De Zorg
420 Gegrond?' aangeboden aan de Tweede Kamer. Dit rapport bevestigt de
421 onrechtmatige afwezigheid van waarheidsvinding bij de jeugdbescherming. De
422 Kinderombudsman constateert dat er met enige regelmaat fouten worden gemaakt
423 in de rapportages die aan de basis liggen van ingrijpende maatregelen als
424 uithuisplaatsing of ondertoezichtstelling van kinderen. Dit ondanks de
425 professionele werkwijze van de jeugdzorg instanties. Ook constateert de
426 Kinderombudsman dat deze instanties te weinig garanties hebben ingebouwd om
427 het aantal fouten tot een minimum te beperken. Fouten kunnen volgens de
428 Kinderombudsman nooit honderd procent worden voorkomen, "maar je kan de kans
429 op fouten wel zo klein mogelijk maken" aldus de kinderombudsman op de site
430 www.dekinderombudsman.nl.¹⁰ Het onderzoek van de Kinderombudsman was puur
431 gericht op het feitenonderzoek dat aan de basis ligt van ingrijpende
432 jeugdzorgbeslissingen. Volgens de Kinderombudsman speelt de discussie over
433 waarheidsvinding in de jeugdzorg al jaren. Blijkens het onderzoek van de
434 Kinderombudsman wordt eerst de laatste twee jaar binnen Jeugdzorg Nederland,
435 de koepelorganisatie van de Bureaus Jeugdzorg, de discussie over het begrip
436 waarheidsvinding steeds meer gevoerd. Volgens het rapport van de
437 Kinderombudsman is concreet resultaat van die discussie tot dusver een
438 notitie (dd. 8 november 2012) die de Kinderombudsman ter beschikking is
439 gesteld ten behoeve van het onderzoek. In de notitie erkent Jeugdzorg
440 Nederland dat er de laatste jaren door BJZ is gesteld dat gezinsvoogden niet
441 aan waarheidsvinding doen. De grond die daarvoor wordt aangevoerd door BJZ is
442 volgens het rapport van de Kinderombudsman:

443 *om zich te verweren tegen het bij ouders levende beeld dat men net*
444 *als in een strafproces onschuldig is totdat de schuld wettig en*
445 *overtuigend is bewezen.*

10 <http://www.dekinderombudsman.nl/92/ouders-professionals/publicaties/rapport-is-de-zorg-gegrond/?id=325>

446 Uit het rapport van de Kinderombudsman blijkt dat het de kennelijke mening
447 van BJZ is dat er in de jeugdzorg meestal geen hard bewijs is van een
448 onveilige opvoedsituatie. In die zin doet men volgens het rapport in de
449 jeugdzorg niet aan waarheidsvinding, men gaat niet op zoek naar wettig en
450 overtuigend bewijs, zoals in het strafrecht. Aldus het rapport Is De Zorg
451 Gegrond van de Kinderombudsman.¹¹

452

453 Erik Gerritsen, Bestuursvoorzitter van het onderzochte Bureau Jeugdzorg
454 Agglomeratie Amsterdam, schrijft op de website Binnenlands Bestuur op
455 binnelandsbestuur.nl:

456

457 *Critici beschuldigen de jeugdzorg dat ze ten onrechte niet aan*
458 *waarheidsvinding doen en pleiten vaak ook voor een strafrechtelijke*
459 *aanpak. De reactie daarop is vervolgens dat de jeugdzorg niet aan*
460 *waarheidsvinding doet en ook niet kan doen.*¹²

461

462 Dit gedachtegoed van de bestuursvoorzitter is wederrechtelijk omdat
463 waarheidsvinding verplicht is en de jeugdzorg voldoende middelen bezit om
464 waarheidsvinding vorm te geven. Het beschikt over uitgebreide justitiële
465 middelen in het civielrechtelijke kader. Meer strafvorderlijk gezegd beschikt
466 de jeugdzorg over een uitgebreid pakket bijzondere opsporingsmethoden waarop
467 men bij het Openbaar Ministerie jaloers zijn kan. Dat er volgens Gerritsen
468 niet aan waarheidsvinding gedaan worden kan is eenvoudigweg niet waar.
469 Gerritsen bevestigt dat de jeugdzorg niet aan waarheidsvinding doet. Daarmee
470 erkent Gerritsen automatisch dat de kinderbeschermers onrechtmatig gebruik
471 maken van een regeling waarvan de uitvoering of de zorg voor de naleving aan
472 hen is opgedragen (vgl art 162 Sv). Door niet aan waarheidsvinding te doen
473 schenden de medewerkers van de jeugdzorg een (bijzondere) ambtsplicht en/of
474 wordt gebruik gemaakt van macht, gelegenheid of middel hen door het ambt
475 geschonken.

476

477 Blijkens het rapport van de Kinderombudsman stelt Jeugdzorg Nederland:

478

479 *We zijn niet op zoek naar het vinden van wettig en overtuigend*
480 *bewijs zoals in het strafproces*

481

482 Blijkens het rapport van de Kinderombudsman verwacht Jeugdzorg Nederland
483 waarheidsvinding met afweging van feiten:

484

485 *[...] wordt soms nadrukkelijk aangegeven dat mailtjes van de ouders*
486 *niet gelezen worden. Dat wil niet zeggen dat achter de schermen*

11 Is De Zorg Gegrond, kinderonbudsman, 10 december 2013, pagina 9

12 <http://www.binnenlandsbestuur.nl/sociaal/opinie/columns/waarheidsvinding.9017139.lynkx>

487 *waarheidsvinding als basishouding achterwege blijft. Er vindt nog*
488 *steeds een afweging van feiten plaats [...]*¹³
489

490 Het is vanzelfsprekend dat wanneer niet aan waarheidsvinding gedaan wordt ook
491 geen deugdelijke afweging van feiten plaats vinden kan want door gebrek aan
492 waarheidsvinding is de jeugdzorg onbekend met de feiten. In een uitzending
493 van Knevel en Van den Brink van De Evangelische Omroep zegt Jan-Dirk
494 Sprokkereef vicevoorzitter van Jeugdzorg Nederland en bestuurder bij Bureau
495 Jeugdzorg Utrecht:

496
497 *...het is alleen niet zo zoals in het strafrecht dat we kunnen*
498 *zeggen het is pas een feit als het wettig en overtuigend bewezen is*¹⁴

499 Ook dit is een wederrechtelijk uitgangspunt omdat door artikel 2J WJZ het nu
500 wél zo als in het strafrecht dat feiten wettig en overtuigend bewezen moeten
501 zijn. De hele redactie van de sleutelbepaling van artikel 2J WJZ ziet
502 exclusief daarop. Bovendien geldt op grond van artikel 21 van het Wetboek van
503 Rechtsvordering (Rv) ook in het civiel recht dat de jeugdzorg feiten volledig
504 en naar waarheid moet aanvoeren. Dit vereist in samenhang met de
505 verplichtingen die artikel 2J WJZ de jeugdzorg oplegt dat feiten in de
506 jeugdzorg wettig en overtuigend bewezen moeten zijn -anders laat de overheid
507 de verschillende beschermingsmaatregelen die het strafrecht rijk is om de
508 burger te beschermen tegen lichtvaardige strafvervolging door de overheid
509 varen wanneer de justitiële middelen door de kinderbeschermers in het
510 civielrechtelijke kader op minderjarigen worden toegepast.

511
512 Blijkens het rapport van de Kinderombudsman heeft de Raad in het verleden net
513 als BJZ gesteld niet aan waarheidsvinding te doen. Dit was vanaf 2001 zelfs
514 de officiële communicatielijn.¹⁵
515

516 *Formeel droeg de Raad naar buiten dus uit niet aan waarheidsvinding*
517 *te doen met betrekking tot de feiten (dit was met name een taak voor*
518 *de politie), maar werd gesteld dat de Raad zich primair richtte op*
519 *de ontwikkeling van het kind (op basis van*
520 *gemelde of zelf waargenomen signalen)*¹⁶
521

522 Dat de Raad niet aan waarheidsvinding doet en dat dit zelfs de officiële
523 communicatielijn was en dat de Raad zich primair richtte op de gemelde of
524 zelf waargenomen signalen is bewijs van opzet. Bij wet is de taak van de
525 Raad:
526

13 Is De Zorg Gegrond, kinderonbudsman, 10 december 2013, pagina 10

14 <http://www.youtube.com/watch?v=4vH06kVpKPE&feature=share>

15 Is De Zorg Gegrond, kinderonbudsman, 10 december 2013, pagina 10

16 Notitie waarheidsvinding, Raad voor de Kinderbescherming, september 2013

527 *Waarborgen van het fundamentele recht van ieder kind op een gezonde*
528 *en evenwichtige ontwikkeling en uitgroei naar zelfstandigheid.*

530 De missie van de Raad is:

532 *De Raad voor de Kinderbescherming komt op voor de rechten van het*
533 *kind, van wie de ontwikkeling en opvoeding worden bedreigd. De Raad*
534 *schept voorwaarden om die bedreiging op te heffen of te voorkomen.*
535 *De Raad doet onderzoek, adviseert in juridische procedures en kan*
536 *maatregelen of sancties voorstellen. De Raad werkt nauw samen met*
537 *andere instanties. Kinderen beschermen, dat doen we samen.*¹⁷

539 Wat is in de context van de taak en missie van de Raad de toegevoegde waarde
540 van de afwezigheid van waarheidsvinding? Welke fundamentele rechten van
541 kinderen worden gewaarborgd door middel van afwezigheid van waarheidsvinding
542 bij en tijdens kinderbescherming? Hoe kan de gezonde en evenwichtige
543 ontwikkeling en uitgroei van minderjarigen naar zelfstandigheid gebaat zijn
544 met afwezigheid van waarheidsvinding? Waarom meent de Raad dat afwezigheid
545 van waarheidsvinding de voorwaarden schept om bedreigingen op te heffen of te
546 voorkomen? De Raad en medewerkers imponeren als deelnemers aan een criminele
547 organisatie van ambtenaren die middels afwezigheid van waarheidsvinding en/of
548 samenweefsels van verdichtsels en/of listige kunstgrepen en/of bedrog en/of
549 andere onrechtmatige handelingen minderjarigen voor de deur van de
550 minderjarigheid onder toezicht stellen van derden voor geld en/of ander
551 misbruik. Dit ander misbruik blijkt onder andere uit het algemeen bekende
552 rapport van de Commissie Samson en uit overige feiten en omstandigheden.
553 Volgens het rapport van de kinderombudsman is het raadsonderzoek gericht op
554 het vinden en analyseren van concrete en feitelijke informatie.¹⁸ Op zichzelf
555 kan dit best zo zijn. Alleen het vinden en analyseren van concrete en
556 feitelijke informatie vindt op onrechtmatige grondslag plaats. Het is
557 onrechtmatig verkregen concrete en feitelijk informatie omdat bij en tijdens
558 het verzamelen ervan wederrechtelijk niet aan waarheidsvinding gedaan wordt.
559 Door de techniek van de afwezigheid van waarheidsvinding is de gevonden en
560 geanalyseerde informatie onrechtmatig en kennelijk met een wederrechtelijk
561 doel verkregen. De Raad en BIZ vinden en analyseren vooral concrete en
562 feitelijke informatie op basis waarvan zij bij de kinderrechter stellen
563 kunnen dat een minderjarige recht heeft op kinderbescherming (jeugdzorg) in
564 het gedwongen kader zonder daarbij aan waarheidsvinding te doen waardoor zij
565 niet weten kunnen of het gestelde waarheid is en dus ook niet weten kunnen of
566 de verzochte maatregel noodzakelijk is. Omdat de jeugdbescherming dit niet
567 weten, kunnen de kinderrechters dit ook niet weten. Daardoor worden ouders in

17 http://almanak.overheid.nl/13254/Raad_voor_de_Kinderbescherming/
18 Is De Zorg Gegrond, kinderonbudsman, 10 december 2013, pagina 11

568 desperate toestand geplaatst ten gevolge waarvan zij het gestelde niet of
569 onvoldoende kunnen betwisten. Daarbij weegt natuurlijk zwaar mee dat de
570 kinderrechtster de mening van de Raad en BJZ zwaar laat tellen omdat zij de
571 professionals en deskundigen zijn.

572
573 Bij brief van 21 februari 2014 reageert staatssecretaris mr. F. Teeven namens
574 het Ministerie van Veiligheid en Justitie op het rapport van de
575 Kinderombudsman, *Is De Zorg Gegrond?*¹⁹ Volgens de staatssecretaris concludeert
576 de Kinderombudsman dat BJZ, het AMK en de Raad over het algemeen
577 professioneel en deskundig te werk gaan. De professionaliteit en
578 deskundigheid verklaart niet het onrechtmatige gebrek aan waarheidsvinding en
579 de daaruit voortvloeiende waslijst aan zware misdrijven tegen de persoonlijke
580 vrijheid.

581
582 De door de Kinderombudsman geïnterviewde medewerkers van BJZ, AMK en de Raad
583 stellen dat het afwegen van alle beschikbare informatie en verschillende
584 indrukken ten opzichte van elkaar, en het uiteindelijk nemen van een
585 beslissing, onderdeel van hun professionaliteit is. Volgens deze
586 professionals bestaan er meerdere 'waarheden'.

587
588 *Ieder persoon die wordt gevraagd naar zijn indruk van de situatie,*
589 *heeft slechts een deel van de informatie tot zijn beschikking en*
590 *heeft bovendien een eigen normenkader als persoon (wat vind ik een*
591 *gezonde opvoedsituatie, die 'goed genoeg' is?) en als deskundige,*
592 *waarbij elke beroepsgroep een ander perspectief heeft.*²⁰

593
594 Het gaat bij kinderbescherming vanzelfsprekend over concrete objectiveerbare
595 feiten (waarheid) waarbij om die te duiden waarheidsvinding is vereist
596 volgens soortgelijke normen als daaraan gesteld middels artikel 27 Sv. Daarom
597 ook dat de wetgever met de terminologie <<redelijke vermoeden>> in artikel 2J
598 WJZ aansluiting gezocht heeft bij het strafvorderlijke begrippenkader.

599
600 Medewerkers zeggen het volgende over het werk:

- 601
- 602 • *Er wordt hier intern altijd gezegd 'we doen niet aan waarheidsvinding';*
 - 603 • *Waarheidsvinding bestaat niet in dit vak;*
 - 604 • *Het dilemma van BJZ is dat we moeten werken met inschattingen, we*
605 *kunnen niet altijd zekerheid geven.*²¹
- 606
607

19 <http://www.dekinderombudsman.nl/ul/cms/fck-uploaded/20140221%20reactieVenJoprapportisdezorggegrond.pdf>

20 *Is De Zorg Gegrond*, kinderonbudsman, 10 december 2013, pagina 34

21 *Is De Zorg Gegrond*, kinderonbudsman, 10 december 2013, pagina 34

608 Ook vanuit het oogpunt van het verlenen van zorg of het zijn van regisseur
609 van zorg is het gebrek aan waarheidsvinding bij de jeugdbescherming
610 onbegrijpelijk. Een ieder voelt vanzelf aan dat bij en tijdens handelingen
611 waarbij andere personen gedwongen uit huis geplaatst of onder toezicht
612 gesteld worden waarheidsvinding vereist is om noodzaak en/of rechtmatigheid
613 te kunnen vaststellen. Wie -om een voorbeeld te noemen- de auto ter reparatie
614 naar de garage brengt verwacht ook een vorm van waarheidsvinding bij en
615 tijdens de dienstverlening door de garagehouder. De jeugdbeschermers zijn
616 kennelijk niet dermate professioneel en deskundig dat zij klassieke
617 waarheidsvinding als standaard service leveren.

618
619 Ook het AMK doet niet aan waarheidsvinding. Dit blijkt uit bladzijde 51 van
620 het rapport van de Kinderombudsman. Waarheidsvinding in de jeugdzorg moet
621 soortgelijk zijn aan de klassieke waarheidsvinding door politie. Beide
622 gevallen is het de overheid die een burger gedwongen in bewaring c.q.
623 hechtenis neemt. Het uithuisplaatsen van een minderjarige ook al wordt het
624 als kinderbeschermingsmaatregel opgevoerd is hetzelfde als een
625 inhechtenisneming. Niet valt te begrijpen dat de Overheid in verband met
626 minderjarigen daarbij andere maatstaven aan de waarheidsvinding ten grondslag
627 legt dan wanneer volwassenen uit huis worden geplaatst. Gebrek aan
628 waarheidsvinding in het strafrecht leidt tot niet ontvankelijk verklaring of
629 vrijspraak. Nu de jeugdzorg door de jaren heen chronisch in strijd met
630 dwingend recht niet aan waarheidsvinding doet is de enige conclusie dat de
631 professionals en deskundigen iets anders als eerste overweging bezitten dan
632 het belang van het kind. De jeugdzorg wordt betaald voor elke OTS of UHP wat
633 het uitvoert dus het heeft er belang bij dat zo veel mogelijk kinderen onder
634 toezicht komen of uit huis geplaatst worden. Waarheidsvinding is de
635 ambtsplicht van de kinderbeschermers. Bevoegdheden toegepast zonder
636 waarheidsvinding is strafbaar en levert het delict van artikel 273 f Sr en is
637 bovendien een misdrijf als bedoeld in artikel 162 Sv. De professionaliteit en
638 deskundigheid van de jeugdbescherming is in casu een strafverzwarende
639 omstandigheid. Zonder waarheidsvinding zijn minderjarigen rechteloos.

640
641 Jeugdzorgmedewerkers nemen zeer ingrijpende maatregelen voor jeugd en gezin.
642 De wetgever heeft ervoor gekozen dat de jeugdzorgmedewerkers op grond van
643 artikel 2J WJZ verplicht zijn aan waarheidsvinding te doen op een wijze die
644 geassocieerd moet worden met de waarheidsvinding zoals dat in het strafrecht
645 plaatsvindt. Niet doen aan waarheidsvinding als medewerker van BJZ, AMK en de
646 Raad is ernstig plichtsverzuim en zeer laakbare nalatigheid in de uitoefening
647 van hun ambt.

648
649 De Kinderombudsman concludeert dat door het gebrek aan waarheidsvinding de
650 kwaliteit van jeugdzorg beslissingen niet gegarandeerd is.

651 *De Kinderombudsman vindt dat Bureau Jeugdzorg, AMK en de Raad voor*
652 *de Kinderbescherming nog onvoldoende garanties hebben ingebouwd om*
653 *fouten in feitenonderzoek en rapportages te minimaliseren*²²
654

655 **VN-kinderrechtenverdrag**

656 Op 20 november 1989 werd het Kinderrechtenverdrag door de Verenigde Naties
657 aangenomen. Er zijn 193 landen lid van dit verdrag. Daarmee zijn de meeste
658 landen lid van dit mensenrechtenverdrag. Nederland is sinds 1995 lid. Het
659 Kinderrechtenverdrag bevat 54 artikelen die in drie delen zijn ondergebracht.
660 In het eerste deel (1-41) bestaat uit de eigenlijke rechten voor de kinderen
661 zelf, het tweede deel (artikel 42-45) gaat over toezicht en rapportage en
662 deel drie (artikel 46-54) gaat vooral over procedures.
663

664 Het VN-kinderrechtenverdrag bevat algemene rechten, zoals het recht dat ieder
665 kind gelijk is (artikel 2) en het belang van het kind (artikel 3);
666 zorgrechten zoals het recht op gezondheidszorg (artikel 24) en onderwijs
667 (artikel 28); beschermingsrechten, zoals het recht op bescherming tegen
668 kindermishandeling (artikel 19) en oorlog (artikel 38); participatierechten,
669 zoals het recht op informatie (artikel 17) en het mogen uitspreken van een
670 mening (artikel 13); en rechten voor kinderen die speciale zorg nodig hebben,
671 zoals vluchtelingenkinderen (artikel 22) en kinderen met een verstandelijke
672 of lichamelijke handicap (artikel 23).
673

674 De rechten van kinderen houden plichten in voor volwassenen; zij zijn degenen
675 die moeten zorgen dat kinderen goed kunnen opgroeien. Rechten van kinderen
676 houden ook plichten voor de regering in. Zo hoort de regering van een land te
677 zorgen voor goede sociale voorzieningen en een goed functionerend
678 rechtssysteem zodat ouders hun plichten na kunnen komen. Rechten van kinderen
679 betekenen ook plichten voor kinderen. Kinderen hebben bijvoorbeeld recht op
680 onderwijs, en de plicht om naar school te gaan. En vanzelfsprekend houdt het
681 VN-kinderrechtenverdrag plichten in voor de jeugdbescherming.
682

683 Artikel 3 van het VN-kinderrechtenverdrag bepaalt dat het belang van het kind
684 voorop moet staan:
685

686 *Het belang van het kind moet voorop staan bij alle maatregelen die*
687 *kinderen aangaan. De overheid moet het welzijn van alle kinderen*
688 *verbeteren en alle kinderen alle zorg en bescherming bieden die ze*
689 *nodig hebben.*
690
691

22 <http://www.dekinderombudsman.nl/70/ouders-professionals/nieuws/kwaliteit-jeugdzorgbeslissingen-niet-gegarandeerd/?id=323>

692 Het systeem van de jeugdzorg in Nederland is aldus ingericht dat de
693 jeugdbeschermers beloond worden op basis van elke OTS of UHP die zij
694 realiseren. Louter dit systeem van bekostiging voorkomt dat aan artikel 3 van
695 het VN-kinderrechtenverdrag voldaan wordt. De jeugdbeschermers hebben een
696 eigen belang bij elke maatregel die zij de kinderrechtter verzoeken. Daarom
697 ook dat het in de jeugdzorg extreem belangrijk is dat de jeugdbescherming aan
698 waarheidsvinding doet zoals artikel 2J WJZ dat dwingendrechtelijk eist.
699

700 In het licht van het hierboven gestelde over het gebrek aan waarheidsvinding
701 door de jeugdbeschermers is artikel 25 van het VN-kinderrechtenverdrag van
702 belang. Dit artikel gaat over de uithuisplaatsing van kinderen. Dit artikel
703 bepaalt:

704
705 *Een kind dat uit huis is geplaatst voor zorg, bescherming of*
706 *behandeling van zijn of haar geestelijke of lichamelijke gezondheid,*
707 *heeft recht op een regelmatige evaluatie van zijn of haar*
708 *behandeling en of de uithuisplaatsing nog nodig is.*
709

710 In de Nederlandse praktijk worden zoals bovenstaande feiten laten zien,
711 kinderen zonder waarheidsvinding door de veronderstelde kinderbeschermers uit
712 huis geplaatst; en wordt ook bij de evaluaties van de behandeling en
713 uithuisplaatsing van het kind niet aan waarheidsvinding gedaan. Dus géén van
714 de betrokken kinderbeschermers kan weten of de behandeling en/of
715 uithuisplaatsing nodig is. Waarheidsvinding is de algemeen bekende en breed
716 toegepaste techniek om te bepalen of maatregelen nodig zijn. Nu ambtenaren
717 van de kinderbescherming daaraan niet doen handelen zij in strijd met artikel
718 27 van het VN-kinderrechtenverdrag.
719

720 Artikel 34 van het VN-kinderrechtenverdrag beoogt kinderen te beschermen
721 tegen seksueel misbruik. Deze bepaling luidt:

722
723 *Het kind heeft recht op bescherming tegen seksuele uitbuiting en*
724 *seksueel misbruik. De overheid moet maatregelen nemen om*
725 *kinderprostitutie en kinderpornografie te voorkomen.*
726

727 Hetgeen hieronder gesteld wordt over de informatie ten aanzien van het
728 seksueel misbruik van door de overheid uit huis geplaatste kinderen van 1945
729 tot heden toont aan dat de jeugdbescherming op geen enkele manier
730 minderjarigen beschermt tegen seksueel misbruik omdat kinderen onder (de
731 gedwongen) toezicht van de jeugdbescherming tot vier keer méér seksueel
732 misbruikt worden dan gemiddeld thuis.
733

734

735 Artikel 35 van het VN-kinderrechtenverdrag beoogt kinderen te beschermen
736 tegen kinderhandel. Deze bepaling luidt:

737

738 *Het kind heeft recht op bescherming tegen ontvoering en*
739 *mensenhandel. De overheid onderneemt actie om te voorkomen dat*
740 *kinderen worden ontvoerd, verkocht of verhandeld.*

741

742 Het is vanzelfsprekend dat wanneer kinderen door de jeugdbeschermers uit huis
743 geplaatst worden zonder dat dit vergezeld gaat van waarheidsvinding in de
744 klassieke zin van het woord dat er dan geen enkele bescherming is tegen
745 ontvoering en mensenhandel door ambtenaren van de kinderbescherming. Doordat
746 het gebrek aan waarheidsvinding in de jeugdzorg in Nederland kennelijk
747 gedoogd wordt onderneemt de Nederlandse overheid geen enkele actie om te
748 voorkomen dat kinderen worden ontvoerd, verkocht of verhandeld door de
749 jeugdzorg.

750

751 **Onrechtmatige executie:**

752 In heel Nederland blijkt het gebruik te zijn dat de jeugdbescherming grossen
753 van in Nederland gewezen vonnissen, van beschikkingen van de Nederlandse
754 kinderrechtter en/of van in Nederland verleden authentieke akten en/of van
755 andere bij de wet als executoriale titel aangewezen stukken, ten uitvoer
756 leggen ZONDER betekening aan de partij tegen wie de executie zich zal
757 richten.

758

759 Dat BJZ en de Raad, respectievelijk belast met de publieke taak en openbaar
760 lichaam van de Staat der Nederland, met het kennelijke oogmerk de
761 magistratuur in dwaling te brengen, de wet opportunistisch uitleggen en niet
762 handhaven blijkt onmiskenbaar uit het feit de jeugdbeschermers zich ook niet
763 houden aan artikel 430 lid 3 Rv. Dit artikel is dwingend recht. De grossen
764 van in Nederland gewezen vonnissen, van beschikkingen van de Nederlandse
765 rechter en van in Nederland verleden authentieke akten alsmede van andere bij
766 de wet als executoriale titel aangewezen stukken kunnen niet worden ten
767 uitvoer gelegd dan ná betekening aan de partij tegen wie de executie zich zal
768 richten. De jeugdbeschermers zullen argumenteren dat in de beschikkingen van
769 de kinderrechtter tot UHP geen prestatie in de zin van artikel 430 Rv
770 opgenomen zou zijn waardoor betekening om die reden niet noodzakelijk is. De
771 verplichting is neergelegd in artikel 812 lid 1 Rv en maakt van rechtswege
772 onderdeel uit van de te betekenen beschikking. De prestatie betreft het
773 (doen) afgeven van het kind. De wetgever heeft dit gemakshalve op deze manier
774 geregeld zodat bij elk verzoek tot UHP niet tevens afgifte van het kind
775 verzocht hoeft te worden. De plicht tot het leveren van de prestatie van het
776 (doen) afgeven van het kind wordt op grond van artikel 812 lid 1 Rv geacht
777 onderdeel uit te maken van de te betekenen beschikking tot UHP en maakt

778 volgens de wet automatisch onderdeel uit van de beschikking. Het zou compleet
779 in strijd zijn met het systeem van de wet wanneer een kind zonder betekening
780 uit huis geplaatst worden kan terwijl betekening bij de eerste de beste
781 geldvordering wél vereist is. Onbegrijpelijk dat dat BJZ en de Raad het
782 belang van het kind niet deugdelijk in overweging nemen. Kennelijk denken zij
783 alleen aan zichzelf.

784

785 **Belaging door hulpverleners**

786 Het logische causale gevolg van het gebrek aan waarheidsvinding in de
787 jeugdzorg is dat minderjarigen en ouders belaagd worden door hulpverleners.
788 Heel veel wangedrag van jeugdzorg professionals wordt, al te graag, met de
789 mantel der liefde bedekt. De jeugdzorg professional maakt hier simpelweg slim
790 gebruik van zijn eigen status en aanzien, én ook van het aanzien van de
791 beroepsgroep. Zijn collega's of bazen hebben vaak een even groot belang om
792 het (vermeende) wangedrag niet openbaar te maken. Dat is simpelweg niet goed
793 voor (de naam van) de jeugdzorg branche. Bij voorbaat krijgt de jeugdzorg
794 professional dan ook vaak het voordeel van de twijfel. Slachtoffers worden
795 dan ook gewoonweg afgepoeierd of bedreigd met rechtszaken etc (zie
796 hieronder). Hierbij wordt vaak geen enkel middel geschuwd. Slachtoffers
797 worden zelfs keihard in twijfel getrokken. Rollen worden moeiteloos
798 omgedraaid. Niet de jeugdzorg professional treft blaam, maar het slachtoffer
799 heeft de man (of vrouw) in diskrediet gebracht. De zaak is gewoon uitgelokt
800 etc.

801

802 Ook profiteert de jeugdzorg professional schaamteloos van het "ons kent ons"
803 verschijnsel. "Klikken over een collega" staat gelijk aan verraad. Niet
804 alleen verraad aan de beschuldigde persoon zelf, maar aan de gehele
805 (beroeps)groep. Dit verschijnsel is er dan ook mede een belangrijke oorzaak
806 van dat veel wangedrag van de jeugdbescherming niet tijdig wordt ontdekt of
807 op waarde geschat. Men mist dan simpelweg een belangrijke kans om het
808 wangedrag te stoppen. Door de jeugdzorg professional, net als elk ander mens,
809 tijdig te corrigeren worden meerdere slachtoffers voorkomen of kan het gedrag
810 zelfs worden gestopt nog voordat het ernstige gevolgen heeft, wat
811 uiteindelijk ook in het voordeel van de professional zelf is! Omdat de
812 jeugdzorg zichzelf niet corrigeert moet het strafrecht dit nu doen.

813

814 Daarnaast kunnen jeugdzorg professionals natuurlijk als geen ander de groep
815 of de betreffende collega's bespelen, zoals de ketenpartners. Men hangt
816 simpelweg een "lastige klant label" op de klant en veel wangedrag wordt dan,
817 zeker voor collega's en ketenpartners, verklaarbaar en in ieder geval
818 vergoelijkbaar. Hierbij maken jeugdzorg professionals, net als psychopaten
819 en andere misbruikers, dankbaar gebruik van het feit dat veel mensen
820 simpelweg genoeg nemen met een globaal verhaal. Zonder naar details door te

821 vragen en zonder het verhaal bij de andere partij na te vragen wordt het,
822 maar al te graag, geslikt. Het geeft immers ook voor de jeugdzorg branche, de
823 collega' s etc een plausibele (te verdedigen) verklaring, waardoor alles bij
824 het oude blijft en er geen nare dingen gebeuren (behalve voor het slachtoffer
825 dan, maar dat is niet de zorg van jeugdzorg!!!) Dit fenomeen staat bekend als
826 de "struisvogelpolitiek". Wat men niet ziet (lees ontken), is er ook niet!

827
828 Slachtoffers staan in hun strijd vaak alleen. Zij moeten bewijs verzamelen en
829 zijn emotioneel volledig uit balans, terwijl de jeugdzorg professional het
830 gelijk meteen aan zijn kant krijgt en bovendien zich onaantastbaar voelt. Een
831 zeer ongelijke strijd, die maar al te vaak niet wordt aangegaan of verloren.
832 Psychologisch zal ook al het bewijs dat wordt aangedragen door het
833 slachtoffer en zijn omgeving één voor één worden ontzenuwd. Vaak gaat de
834 jeugdzorg professional ook in de tegenaanval. Al met al een bijna onmogelijke
835 opgave, zeker als men bedenkt dat deze professionals hun slachtoffers vaak
836 doelbewust uitkiezen en juist de meest kwetsbare mensen belagen. Net als
837 stalkers zijn het in feite wolven in schaapskieren!²³

838 **Titel XXV Sr: Bedrog**

839 Ook bedrog is een causaal gevolg van het onrechtmatige gebrek aan
840 waarheidsvinding door de jeugdbescherming. Het gebrek aan waarheidsvinding in
841 de jeugdzorg is geïnstitutionaliseerd. Er wordt het beroep of een gewoonte
842 gemaakt van gebrek aan waarheidsvinding en dus bedrog. Het gebrek aan
843 waarheidsvinding levert misleiding, valse hoedanigheden. Het is een vorm van
844 listige kunstgrepen. De jeugdbeschermers ontlopen listig nakoming van de
845 plicht tot waarheidsvinding. Voorts is het een vorm van samenweefsels en
846 verdichtsels. De jeugdbeschermers presenteren als professionals en
847 deskundigen feiten of rechten aan kinderrechtters ex artikel 149 Rv waarvan
848 zij weten of althans weten kunnen of althans behoren te weten dat zij door
849 het gebrek aan waarheidsvinding niet weten of althans niet weten kunnen of
850 zij ex artikel 21 Rv de feiten volledig en naar waarheid aanvoeren. Daarbij
851 plaatsen zij voorts de wederpartij mede middels bovengenoemde vorm van
852 belagen in de onmogelijkheid hetgeen onrechtmatig door de jeugdbescherming is
853 gesteld voldoende te betwisten.

854

855 **Artikel 273f Wetboek van Strafrecht**

856 Een ander in het oog springend logisch causaal gevolg van de afwezigheid van
857 waarheidsvinding in de jeugdzorg is dat dit tot gevolg heeft dat de
858 uithuisplaatsingen gelijk staan aan het in artikel 273f strafbaar gestelde
859 mensenhandel in casu van minderjarigen. Artikel 273f Sr is de langste
860 bepaling van het Wetboek van Strafrecht. Deze wetsbepaling lijkt volledig te
861 zijn toegesneden op het doen en laten van de jeugdzorg. Jeugdzorg in

23 http://www.huiselijkgeweld.nl/dossiers/stalking/daders/belaging_door_hulpverleners

862 Nederland is kinderhandel. Artikel 273f Sr bepaalt dat als schuldig aan
863 mensenhandel wordt met gevangenisstraf van ten hoogste twaalf jaren of
864 geldboete van de vijfde categorie gestraft degene die de in lid 1 sub 1 tot
865 en met 9 genoemde feiten begaat. Aan de bestanddelen in de diverse bepalingen
866 van dit wetsartikel wordt door de jeugdbescherming ruimschoots voldaan. Dit
867 is het directe causale en logisch voorstelbare gevolg van het overigens
868 willens en wetens gebrek aan waarheidsvinding.
869

870 Het gebrek aan waarheidsvinding door de ambtenaren van de kinderbescherming
871 terwijl de sleutelbepaling tot toepassing van hun bevoegdheden
872 waarheidsvinding verplicht stelt is "een feitelijkheid" of "fraude" of
873 "misbruik van uit feitelijke omstandigheden voortvloeiend overwicht" zoals
874 bedoeld in artikel 273f Sr. Het feitelijke uithuisplaatsen, wat zoals
875 hierboven gesteld in Nederland door de jeugdzorg in strijd met artikel 430
876 lid 3 Rv zonder betekening aan de partij tegen wie de executie zich zal
877 richten wordt uitgevoerd, is "vervoeren" en/of "overbrengen" en/of "opnemen"
878 en/of "de wisseling of overdracht van de controle over die ander". Het
879 oogmerk van uitbuiting blijkt uit het te gelde maken van de financiële
880 vergoeding die vanwege de overheid gepaard gaat met elke OTS en/of UHP, en/of
881 het grootschalige seksueel misbruik zoals dat uit het hieronder besproken
882 rapport van de Commissie Samson blijkt.
883

884 Artikel 273f lid 1 sub 2 Sr lijkt volledig te zijn toegespitst op de
885 kinderhandel in de jeugdzorg: als schuldig aan mensenhandel wordt met
886 gevangenisstraf van ten hoogste twaalf jaren of geldboete van de vijfde
887 categorie gestraft: degene die een ander werft, vervoert, overbrengt,
888 huisvest of opneemt, met inbegrip van de wisseling of overdracht van de
889 controle over die ander, met het oogmerk van uitbuiting van die ander,
890 terwijl die ander de leeftijd van achttien jaren nog niet heeft bereikt.
891

892 Artikel 273f lid 1 sub 3 Sr zal ook van toepassing (kunnen) zijn omdat
893 minderjarigen onder de gedwongen hoede van de jeugdzorg ook naar het
894 buitenland vervoerd worden. Dat zou dan voor bijvoorbeeld vakantie zijn. Wat
895 er waarachtig gebeurt bij en tijdens die vakanties weet niemand omdat de
896 jeugdzorg zeer goed in staat is derden het zicht op de minderjarigen te
897 onthouden. De Jeugdzorg stelt zich oncontroleerbaar op.
898

899 Artikel 273f lid 1 sub 6 Sr is ook van toepassing omdat er onmiskenbaar
900 sprake is van opzettelijk voordeel trekken uit de uitbuiting van
901 minderjarigen door de jeugdzorg. In ieder geval de bestuurders, deskundigen,
902 professionals en gezinsvoogden die zich bewust moeten zijn van de plicht tot
903 waarheidsvinding die artikel 2J WJZ hen oplegt, trekken opzettelijk voordeel
904 uit het werven, vervoeren, overbrengen, huisvesten of opnemen van

905 minderjarigen, met inbegrip van de wisseling of overdracht van de controle
906 over minderjarigen.

907

908 Artikel 273f lid 1 sub 8 Sr zal ook van toepassing kunnen zijn omdat uit het
909 Rapport van de Commissie Samson en ook uit hierna aangehaalde individuele
910 casusposities blijkt dat minderjarigen onder de gedwongen toezicht van de
911 jeugdzorg gemiddeld tot 400% meer kans maken op seksueel misbruik dan in de
912 thuissituaties.

913

914 **Grootschalig seksueel kindermisbruik – Commissie Samson**

915 Op 16 augustus 2010 is door de minister voor Jeugd en Gezin en van Justitie
916 de Commissie Samson ingesteld onder voorzitterschap van voormalig procureur-
917 generaal mevrouw mr. H.W. Samson-Geerlings. Op 08 oktober 2012 presenteerde
918 de commissie haar rapport *Omringd door zorg, toch niet veilig*.²⁴ Uit het
919 rapport blijkt dat seksueel misbruik in de jeugdzorg van alle tijden is.
920 Over 2010 rapporteren jongeren in residentiële jeugdzorginstellingen fors
921 meer misbruik dan kinderen in een 'gewoon gezin'. Jongeren in residentiële
922 jeugdzorginstellingen melden ruim 2,5 keer zo vaak slachtoffer te zijn van
923 seksueel misbruik als kinderen in pleeggezinnen. Kinderen met verstandelijke
924 beperking lopen nog eens drie keer zoveel risico. Opvallend is volgens de
925 Commissie Samson dat pleegkinderen nauwelijks een mogelijkheid hebben om
926 misstanden naar buiten te brengen.

927

928 Dat pleegkinderen nauwelijks een mogelijkheid hebben om misstanden naar
929 buiten te brengen komt onder andere door het feit dat de jeugdzorg
930 ketenpartner is van politie, justitie en rechtspraak. Kinderen en/of ouders
931 en/of hun vertegenwoordigers die aangifte willen doen bij de politie worden
932 veelal van het kastje naar de muur gestuurd want *“de jeugdzorg zit er*
933 *tussen”*. Het is door de verhouding tussen de jeugdzorg en politie/justitie
934 bijzonder moeilijk aangifte te doen bij de politie van misbruik door de
935 jeugdzorg. Voorts maakt artikel 21 van de Wet op de Jeugdzorg het extreem
936 moeilijk voor slachtoffers om met het misbruik naar buiten te komen. Lid 1
937 van deze bepaling luidt als volgt:

938

939 *Indien het een zorgaanbieder bekend is geworden dat een persoon die*
940 *bij hem werkzaam is of dat een pleegouder zich mogelijk schuldig*
941 *maakt of heeft gemaakt aan kindermishandeling, doet die*
942 *zorgaanbieder hiervan onverwijld melding aan de stichting in verband*
943 *met de uitoefening van de taak, bedoeld in artikel 10, eerste lid,*
944 *onder e.*

945 De stichting bedoeld in artikel 10 eerste lid onder e is het AMK. Het AMK is

24 <http://www.commissiesamson.nl>

946 een gespecialiseerd onderdeel van BJZ.²⁵ Het AMK doet niet aan
947 waarheidsvinding. Dus wanneer minderjarigen binnen de organisatie van BJZ
948 mishandeld worden moet dit volgens artikel 21 WJZ gemeld worden aan een
949 gespecialiseerd onderdeel van BJZ wat opzettelijk wederrechtelijk niet aan
950 waarheidsvinding doet. Anders gezegd: de wet verplicht misbruik van
951 minderjarigen in de jeugdzorg te melden bij de misbruiksmakende organisatie.
952 Deze bepaling kan een doofpot-bepaling genoemd worden en levert het redelijke
953 vermoeden dat de ambtelijke corruptie in de jeugdzorg middels beleid en
954 strategie door hogere ambtenaren geleid is. Als mogelijke beleid en strategie
955 bepalende ambtenaar in deze wordt direct gedacht aan oud secretaris-generaal
956 van het Ministerie van Justitie dhr. mr. Joris Demmink. Op 20 januari 2014
957 heeft het Gerechtshof 's-Hertogenbosch bevolen tot de vervolging (in de zin
958 van een strafrechtelijk onderzoek) van deze voormalige topambtenaar van het
959 Ministerie van Justitie wegens verkrachting van twee Turkse jongens in de
960 jaren '90 van de vorige eeuw.²⁶ De ambtelijke rol maakt oud secretaris
961 generaal Joris Demmink van het Ministerie van Veiligheid en Justitie
962 beroepshalve persoonlijk mede verantwoordelijk voor het reilen en zeilen van
963 het Ministerie van Veiligheid en Justitie en dus de jeugdzorg of althans de
964 Raad. De secretaris generaal is bepalend in beleid en strategie van het
965 Ministerie van Veiligheid en Justitie. De ambtelijke leiding van het
966 Ministerie van Veiligheid en Justitie is in handen van de secretaris
967 generaal. De secretaris generaal zorgt voor onderlinge afstemming. De
968 secretaris generaal zorgt voor de uitvoering en uitvoerbaarheid van het
969 ontwikkelde beleid. Ook buiten artikel 21 WJZ zal Demmink een bepalende rol
970 in de jeugdzorg vervuld hebben. De ambtstermijn van Demmink valt samen met de
971 laatste transit in de jeugdzorg en de schrikbarende welhaast exponentiële
972 groei van het aantal uitgeplaatste kinderen en de grootschalige misbruik van
973 minderjarigen in de jeugdzorg over deze periode.

974 Op bladzijde 298 concludeert de Commissie Samson van haar rapport dat bij het
975 onderzoek naar reacties van de overheid op seksueel misbruik in de jeugdzorg
976 tevens de strafrechtelijke benadering gezien moet worden. Aangezien dit
977 seksueel misbruik samenvalt met afwezigheid van nakoming van de plicht tot
978 waarheidsvinding door de jeugdbescherming moet onderhavige rapport voor het
979 Openbaar Ministerie aanleiding zijn het geheel aan gedragingen door de
980 jeugdzorg strafrechtelijk te onderzoeken. Alle jeugdzorg dossiers moeten
981 opnieuw beoordeeld worden.

982 **Grootschalig seksueel kindermisbruik – Rooms-Katholieke Kerk**

983 Een ander rapport wat in deze aandacht verdient is het rapport van augustus
984 2013: 'De handelwijze van het Openbaar Ministerie bij seksueel misbruik van
985 minderjarigen in de Rooms-Katholieke Kerk'.²⁷

25 Is De Zorg Gegrond, Kinderonbudsman, 10 december 2013, pagina 13

26 ECLI:NL:GHSHE:2014:61

27 <http://www.rijksoverheid.nl/documenten-en-publicaties/rapporten/2013/09/11/eindrapport-de->

986 In december 2011 verscheen het rapport van de commissie-Deetman over seksueel
987 misbruik in de Rooms-Katholieke Kerk (RKK).²⁸ Het rapport leidde tot een
988 uitgebreid debat in de Tweede Kamer. Een van de discussiepunten was het
989 optreden van het Openbaar Ministerie (OM) in zaken van seksueel misbruik door
990 rooms-katholieke geestelijken. Naar aanleiding daarvan heeft de vaste
991 commissie voor Veiligheid en Justitie de minister gevraagd om de archieven
992 van het OM te laten onderzoeken. Het onderzoek zou meer inzicht moeten geven
993 'in de wijze waarop het OM in het verleden is omgegaan met misbruikzaken
994 binnen de Rooms Katholieke kerk.' Dit rapport over de handelwijze van het
995 Openbaar Ministerie bij seksueel misbruik van minderjarigen in de Rooms-
996 Katholieke Kerk is in deze relevant omdat uit dit rapport blijkt dat er
997 samenhang bestaat tussen het seksueel misbruik van minderjarigen in de Rooms-
998 Katholieke Kerk en het seksueel misbruik van minderjarigen in de jeugdzorg.
999 Uit bijlage 3 op bladzijde 114-116 van Het Eindrapport van de Commissie
1000 Archiefonderzoek Handelen Openbaar Ministerie Bij Seksueel Misbruik Rooms-
1001 Katholieke Kerk blijkt immers onloochenbaar dat een groot aantal van de door
1002 het OM behandelde zaken van seksueel misbruik van minderjarigen paters,
1003 broeders, fraters en kapelannen betreft die tevens tewerkgesteld waren in de
1004 jeugdzorg. Dit eindrapport gaat dus niet alleen over seksueel misbruik van
1005 minderjarigen in de Rooms-Katholieke Kerk, het gaat óók over seksueel
1006 misbruik van minderjarigen in de jeugdzorg. Uit het Eindrapport van de
1007 Commissie Archiefonderzoek Handelen Openbaar Ministerie Bij Seksueel Misbruik
1008 Rooms-Katholieke Kerk blijkt het Openbaar Ministerie in het verleden zaken
1009 geseponneerd heeft terwijl de verdachte misbruik erkende en dit misbruik
1010 omvangrijk was. Hieronder enkele opvallende citaten uit het rapport in dit
1011 verband:

1012 *De zaak van pater L. is een tamelijk omvangrijke zaak, vanwege de*
1013 *frequentie van de seksuele handelingen en de periode waarover deze*
1014 *zich uitstrekten (ongeveer vijftien jaren). De verdachte heeft de*
1015 *feiten grotendeels bekend. Het valt op dat de officier van justitie,*
1016 *in zijn bevel tot inverzekeringstelling en in de vordering tot*
1017 *inbewaringstelling en gerechtelijk vooronderzoek, geen rekening*
1018 *hield met feiten die in de jaren zeventig zouden zijn gepleegd. Toch*
1019 *was er wel degelijk aanleiding om ook die feiten mee te wegen, want*
1020 *er waren getuigenverklaringen en de verdachte had bekend.*

1021 En

1022 *Dat in deze zaak voorwaardelijk is geseponneerd wekt verbazing. De*
1023 *feiten waren ernstig en strekten zich over langere tijd uit. De*
1024 *officier van justitie baseerde zich bij zijn beslissing louter op*
1025 *het rapport van de reclassering en op het psychiatrisch rapport. De*
1026 *verdachte werd door de psychiater in vrij sterke mate*

handelwijze-van-het-openbaar-ministerie-bij-seksueel-misbruik-van-minderjarigen-in-de-rooms-katholieke-kerk.html

28 <http://www.onderzoekrkk.nl>

1027 *ontoerekeningsvatbaar geacht. Maar daartegenover stonden de ernst en*
1028 *de omvang van de feiten. Dat de officier van justitie de feiten*
1029 *kennelijk niet ernstig genoeg achtte valt niet goed te begrijpen. De*
1030 *zaak had in de gemeenschap van Brunssum grote beroering gewekt.*

1031 **En**

1032 *Het OM zelf heeft zich inmiddels over de afloop van deze zaak*
1033 *uitgelaten. Het College van procureurs-generaal heeft in 2010 bij*
1034 *monde van de toenmalige voorzitter mr. H. Brouwer in een persbericht*
1035 *laten weten dat het voorwaardelijk sepot in deze zaak geen juiste*
1036 *beslissing lijkt te zijn geweest.*

1037
1038 Het eerdere sepot van het OM is later als onjuist bestempeld door het College
1039 van procureurs-generaal. Het OM moet zich revancheren en onderhavige rapport
1040 aangrijpen ambtshalve diepgaand strafrechtelijk onderzoek in te stellen naar
1041 de misstanden in de jeugdzorg.

1042

1043 **Opzet**

1044 Dat de jeugdbeschermers hun wederrechtelijke gebrek aan waarheidsvinding
1045 gewild hebben in de zin van puur opzet of in de zin van voorwaardelijke opzet
1046 blijkt eenvoudig uit het feit dat deze professionals en deskundigen terwijl
1047 daarover door de jaren heen uitgebreid geklaagd is door ouders en
1048 gerapporteerd door de Nationale ombudsman volharden in hun stelling dat zij
1049 niet aan waarheidsvinding doen en dat dit niet van hen verwacht worden kan of
1050 dat zij dit niet kunnen. Er gaat met enige regelmaat dingen mis in de
1051 jeugdzorg. Ook de schending van artikel 430 lid 3 Rv wijst op opzet.

1052

1053 **Terrorisme gerelateerde aspecten**

1054 De wijze waarop ambtenaren van de publieke en semi-publieke overheid
1055 invulling geven aan de ambtelijke bediening in de jeugdzorg imponeert als de
1056 lust naar onrechtmatige maatschappelijke verandering. Geconstateerd kan
1057 worden dat het systeem van de jeugdzorg geen schoonheidsprijs verdient, dat
1058 heeft de jeugdbescherming er niet van weerhouden misbruik te maken van dit
1059 systeem en zich te verlustigen aan de aangeboden perverse prikkels terwijl
1060 zij voorts tegelijkertijd niet aan waarheidsvinding doen. Technisch is de
1061 definitie van terrorisme:

1062

1063 *het uit ideologische motieven dreigen met, voorbereiden of plegen*
1064 *van op mensen gericht ernstig geweld, dan wel daden gericht op het*
1065 *aanrichten van maatschappij-ontwrichtende zaakschade, met als doel*
1066 *maatschappelijke veranderingen te bewerkstelligen, de bevolking*
1067 *ernstige vrees aan te jagen of politieke besluitvorming te*
1068 *beïnvloeden.*

1069

1070 Afhankelijk van het perspectief en/of de verhoudingen kan en mag geoordeeld
1071 worden dat de wijze waarop de jeugdbescherming justitiële middelen in het
1072 civiele kader inzetten een vorm is van ernstig op mensen gericht geweld. De
1073 daden van de jeugdzorg richten onmiskenbaar schade aan en ook maatschappij-
1074 ontwrichtende schade want de jeugd is een zaak van openbare orde. Wanneer met
1075 de jeugd wordt geknoeid wordt er met de toekomst van de openbare orde
1076 geknoeid. De maatschappelijke verandering is dat burgers een agressieve semi-
1077 publieke overheid hebben te gedogen die justitieel in het civielrechtelijke
1078 kader naar believen kinderen voor de duur van de minderjarigheid kan plaatsen
1079 onder de hoede van derden voor geld en/of ander misbruik. Dat de bevolking
1080 ernstige vrees wordt aangejaagd door de jeugdzorg staat buiten kijf. Het OM
1081 moet eens een kijkje nemen in de dikke dossiers waarbij ouders panisch van
1082 angst voor de jeugdzorg tiran niet meer weten waar ze het zoeken moeten. Wie
1083 met jeugdzorg te maken krijgt belandt onmiddellijk in een kafkaesque
1084 nachtmerrie waar kennelijk alleen middels de in dit rapport geïndiceerde
1085 strafvervolgning uitgekomen worden kan. Ook word de politieke besluitvorming
1086 beïnvloed door de jeugdzorg. Door lobby van de branche organisatie Jeugdzorg
1087 Nederland en mede middels valse voorlichting.

1088
1089 In dit verband is het interessant de verhouding te onderzoeken tussen Sarah
1090 Schulman van InWithFor²⁹ en BJZ. InWithFor is een buitenlandse organisatie die
1091 de Bureaus Jeugdzorg in Nederland
1092 adviseert en ondersteunt. Sarah Schulman
1093 legt uit dat haar organisatie samenwerkt
1094 met grote overheden om maatschappelijke
1095 verandering te bewerkstelligen. Zij noemt
1096 dat 'radical redesign'.³⁰ Sociale
1097 problemen lost zij 'backward' op.³¹ In
1098 Australië werkt zij aan het verminderen
1099 van het aantal mensen wat in het 'child
1100 protection system' komt en het
1101 vermeederen van het aantal mensen 'that
1102 are striving'. De manier waarop zij dat
1103 doen is 'by blending polici and design'.
1104 Hiernaast vindt u een foto van Sara
1105 Schulman waarin zij een bezoek brengt aan
1106 BJZ Amsterdam. Op deze foto is Sara
1107 Schulman te zien in een kort bloemetjes
1108 rokje op een transparante stoel zittend
1109 in het kantoor van BJZ. Een setting die tamelijk sexy imponeert en aansluit

29 <http://www.inwithfor.org/>

30 <http://www.kennisland.nl/filter/nieuws/visiting-scolar-sarah-shulman> &
<http://vimeo.com/21679926>

31 <http://vimeo.com/13543367>

1110 bij de perverse prikkels in het systeem van jeugdzorg. Het schets de sfeer en
1111 het 'umfeld' van de jeugdbescherming. Het geheel aan bedrijfspresentaties van
1112 BJZ maakt een hoerige indruk. Met glozzy magazines en gelikte propaganda
1113 presenteert de organisatie zichzelf aan het publiek. (Bordeel) Rood is een
1114 bedrijfskleur van BJZ Amsterdam. Het geheel onderzoekend valt op dat BJZ in
1115 de uitingen sterk op seksualiteit gericht is. Op de markt van Het Voor De
1116 Jeugd Festival van 07 oktober 2013 was de stand van de De Nederlandse
1117 Vereniging voor Seksuele Hervorming (NVSH) de eerste stand op de markt. De
1118 betrokkenheid van InWithFor en de 'radical redesign' wekt de associatie dat
1119 de jeugdbeschermers de misstanden internationaal afstemmen met gelijk
1120 gestemden in dezelfde branche. 'Radical redesign' lijkt op maatschappelijke
1121 verandering.

1122

1123 **Kleinschalige genocide**

1124 Ook is er sprake van kleinschalige genocide door de kinderbeschermers.
1125 Middels bekering van kinderen onder de gedwongen hoede van BJZ. Het voorbeeld
1126 wat dit rapport geef speelt zich af in Biddinghuizen waar een meisje uit een
1127 Iraaks gezin ook zonder waarheidsvinding uit huis geplaatst is en onder de
1128 gedwongen hoede van het Leger des Heils van haar eigen geloof is bekeerd tot
1129 een vorm van christendom.³² Dat imponeert als '*kinderen van de groep onder*
1130 *dwang overbrengen naar een andere groep*' zoals bedoeld in artikel 3 lid 1 sub
1131 e Wet Internationale Misdrijven. Hoe dan ook is het bijzonder vreemd dat
1132 betrokken minderjarige onder de hoede van de jeugdzorg niet bevestigd is in
1133 de eigen cultuur. Minderjarigen lopen op die wijze het risico ontworteld te
1134 raken. Pedagogische meerwaarde valt hierin niet te ontdekken.

1135

1136 **Optreden noodzakelijk**

1137 Nu met de transit van de jeugdzorg naar de gemeenten is optreden geboden.
1138 Gemeenten kopen dwang- en drangmiddelen in bij een partij die niet aan
1139 waarheidsvinding doet en functioneel niet het belang van de minderjarige als
1140 eerste overweging heeft. De gemeentes moeten gewezen worden op de kwade trouw
1141 van de jeugdzorg. Praktijk is dat de politie uit de buurten verdwijnt en dat
1142 de gemeente voor wat betreft dwang- en drangtaken samenwerkt met de jeugdzorg
1143 in plaats van met de politie. Bureau Jeugdzorg Agglomeratie Amsterdam heeft
1144 al met de wethouders jeugdzorg van de zestien gemeenten van de Stadsregio
1145 Amsterdam overeenstemming bereikt over de samenwerking met ingang van 1
1146 januari 2015 voor de duur van twee jaar. De samenwerking betreft alle drang-
1147 en dwangtaken van Bureau Jeugdzorg. Hiermee is de continuïteit van de handel
1148 in kwetsbare kinderen door de jeugdzorg in 2015 en 2016 gewaarborgd. Op
1149 kosten van de belastingbetaler. In het Vakblad voor Sociale en Pedagogische
1150 Beroepen SOZIO van 01 i februari 2014 stelt Erik Gerritsen,

32 <http://www.moslimvandaag.nl/leger-des-heils-betrokken-bij-bekering-moslimkinderen/>

1151 bestuursvoorzitter BJAA, in een interview:³³

1152

1153 *ik heb een fascinatie voor ongetemde problemen*

1154

1155 Jeugdzorg is een ongetemd probleem. Erik Gerritsen is daarvan bestuurder.
1156 Gerritsen is gepromoveerd met het proefschrift: *de slimme gemeente nader*
1157 *beschouwd: hoe de lokale overheid kan bijdragen aan het oplossen van*
1158 *ongetemde problemen.*³⁴ In dit proefschrift meent Erik Gerritsen een antwoord
1159 te geven op de vraag hoe de lokale overheid een bijdrage kan leveren aan het
1160 oplossen van ongetemde maatschappelijke problemen. Gerritsen heeft vanuit
1161 zijn ervaring als gemeentesecretaris van Amsterdam een praktijktheorie van de
1162 'slimme gemeente' ontwikkeld. Vanuit strafrechtelijk perspectief gezien is er
1163 niks slim aan een gemeente die dwang- en drangmiddelen inkoopt bij een
1164 organisatie die niet aan waarheidsvinding doet, dat is vragen om ontembare
1165 problemen. De fascinatie van Erik Gerritsen is misschien meer een fetisch dan
1166 een gezonden verwondering over het fenomeen ongetemde problemen. Pyromanen
1167 hebben ook fascinaties voor ongetemde problemen. Erik Gerritsen is een
1168 bestuurlijke pyromaan die met zijn slimme bestuur minderjarigen en gezinnen
1169 in ontembare problemen brengt om daarvan te profiteren. Erik Gerritsen laat
1170 zich graag fotograferen. Hij staat graag in de aandacht. Ondanks zijn titel
1171 en bestuursfunctie in de jeugdzorg lijkt hij in het achterhoofd het
1172 "reflectiestemmetje" te missen wat zegt dat jeugdzorg zonder waarheidsvinding
1173 gelijk staat aan bedrog en kinderhandel

1174

1175 Er wordt veel tijd en energie gestoken in het verkopen van de jeugdzorg
1176 terwijl voorts niemand ingaat op de afwezigheid van waarheidsvinding en het
1177 hoge kindermisbruik in de jeugdzorg, en de strafrechtelijke gevolgen daarvan
1178 voor Erik Gerritsen persoonlijk. Deze gang van zaken moet gestuit worden. Met
1179 het budget wat de gemeentes hebben voor de jeugdzorg, kan veel meer zorg en
1180 aandacht voor de jeugd geleverd worden door politie en GGD. De dwang en
1181 drangmiddelen die de jeugdzorg gaat uitvoeren in gemeenten moet ingekocht
1182 worden bij de politie. BJAA en al die andere leden van Jeugdzorg Nederland
1183 moeten allemaal onmiddellijk van de markt gehaald worden omdat zij feitelijk
1184 een criminele organisatie zijn wat willens en wetens het misdrijf
1185 kinderhandel pleegt en daarvan profiteren wil. In het interview met Erik
1186 Gerritsen staat ook dat BJAA vijf jaar terug in grote problemen verkeerde.
1187 Faillissement dreigde, de organisatie stond onder verscherpt toezicht omdat
1188 het de veiligheid van kinderen niet garanderen kon. Ook toen deed BJAA niet
1189 aan waarheidsvinding. Dat is een structurele onrechtmatigheid in de
1190 ambtelijke bediening van de medewerkers van BJAA terwijl zij uit hoofde van
1191 de functie beter moeten en kunnen weten.

33 http://issuu.com/swpbook/docs/sozio_2014-1_inkijkex

34 <http://dare.uva.nl/record/398179>

1192 Jeugdzorgmedewerkers hielden 2 januari 2014 in de Grote Kerk te Den Haag een
1193 manifestatie in verband met de nieuwe jeugdwet. Zij voelden zich niet
1194 gehoord. Rapporteur dezes heeft zich begeven onder de demonstranten en
1195 interviews gehouden over het werk in de jeugdzorg. Wat onmiddellijk opviel is
1196 dat géén van de medewerkers in de jeugdzorg kan vertellen wat de inhoud en
1197 betekenis is van artikel 2J WJZ terwijl dit de sleutelbepaling van de
1198 bevoegdheden is en zij deze wetsbepaling moeten kunnen dromen. Rapporteur
1199 sprak ook met de politie over het feit dat er bezuinigd wordt op politie en
1200 dat politie uit de buurten verdwijnt en jeugdzorgmedewerkers van de
1201 semipublieke overheid daarvoor in de plaats komen. De politie vindt dat niet
1202 leuk. Semi-publieke overheid die bepalend is in de buurt imponeert als een
1203 'corporate oligargy'. De kiezer heeft geen invloed op de benoeming van de
1204 bestuurders. Dit beeld lokaal valt samen met de vestiging van een 'corporate
1205 oligargy' internationaal en daarbij komend groot onrechtmatig geweld. De
1206 behandeling van deze internationale context valt buiten deze rapportage. In
1207 beide gevallen speelt dhr. mr. Joris Demmink (middels het ambt als oud SG van
1208 het Ministerie van Veiligheid en Justitie en als lid van de politieke
1209 vereniging de VVD) een bepalende sleutelrol. Dat de jeugdzorgmedewerkers met
1210 dwang en drangmiddelen in de buurten van Amsterdam komen en de politie
1211 daaruit verdwijnt is bewijs van onrechtmatige systeemverandering want de
1212 basistaken van politie mogen staatsrechtelijk (grondwettelijk) niet in handen
1213 komen van particulieren. Daar en boven doen deze particulieren in strijd met
1214 de wet niet aan waarheidsvinding dus daarmee is extra systeemverandering
1215 gegeven. Jeugdzorg is ook een vorm van terrorisme. Wanneer daartegen geen
1216 maatregelen genomen worden is dat een grove beschadiging van de veiligheid
1217 van kinderen. Niet alleen dat, ook de kans op conflictueuze tweedelingen en
1218 dergelijken worden groter. Ouders zullen de terreur van de jeugdzorg niet nog
1219 lang accepteren. Zeker nu de jeugdzorg letterlijk op de huid van de kinderen
1220 komt. Niet zelden worden ouders emotioneel in rechtbanken wanneer de
1221 jeugdzorgmedewerkers hen het bloed onder de nagels vandaan halen. Altijd weer
1222 verschuilt jeugdzorg zich achter het argument dat de rechter beslist en nooit
1223 gaat het in op het gebrek aan waarheidsvinding en de kennelijk opzet tot
1224 bedrog van kinderrechters door de jeugdzorg, juist om minderjarigen voor geld
1225 onder de hoede van derden te plaatsen. Een vorm van onrechtmatige
1226 werkverschaffing waaraan middels het strafrecht onmiddellijk een eind gemaakt
1227 worden moet.

1228

1229 **Opwerkfabriek voor UHP's**

1230 BJZ is opwerkfabriek voor UHP's en OTS'en. Al in de jaren '40-'50 van vorige
1231 eeuw zijn pleegkinderen misbruikt als goedkope arbeidskrachten.³⁵ Uit het
1232 rapport van de Commissie Samson van 08 oktober 2012 wat het seksueel misbruik

35 <http://www.ad.nl/ad/nl/1012/Nederland/article/detail/3608392/2014/03/06/Pleegkinderen-misbruikt-als-goedkope-arbeiders.dhtml>

1233 van door de overheid uit huis geplaatste kinderen van 1945 tot heden
1234 onderzoekt, blijkt dat schrikbarend hoge aantallen minderjarigen standaard
1235 seksueel misbruikt worden in de jeugdzorg. Dit misbruik valt samen met het
1236 misbruik in de katholieke kerk. Daarnaast doen jeugdzorgmedewerkers in strijd
1237 met de WJZ niet aan waarheidsvinding. Het systeem van de jeugdzorg in
1238 Nederland wat op zichzelf niet bijzonder goed doordacht is mag niet op
1239 schandalige wijze misbruikt worden zoals de jeugdbeschermers dat doen.
1240 Kinderbeschermers zowel bij BJZ, het AMK, de Raad die zichzelf waarachtig als
1241 professional en deskundig zien moeten voorbij gaan aan de perverse prikkels
1242 in het systeem van jeugdzorg en pleiten voor exclusieve bevoegdheden voor het
1243 OM om maatregelen als OTS en UHP te verzoeken bij de kinderrechter. Het OM is
1244 hiertoe reeds bevoegd op grond van artikelen 1:254 lid 4 en 1:261 lid 1 BW
1245 dus niet valt te begrijpen dat naast het OM een civiele overheid aanwezig
1246 moet zijn die middels afwezigheid van waarheidsvinding interventies verzorgt
1247 die in het systeem van het recht aan het OM toebedeeld moeten worden. Nu met
1248 de tweede stelselherziening in de jeugdzorg in tien jaar en de inkoop van
1249 jeugdzorg door gemeenten, moet de kans gegrepen worden van waarheidsvinding
1250 een systeemeigen service voor de jeugd te maken. Het belang van de
1251 minderjarige is de eerste overweging bij jeugdzorg. Jeugdzorg is van openbare
1252 orde en moet primair een taak van politie en justitie zijn. Onmiddellijk
1253 voordeel is dat de gehele discussie over waarheidsvinding ingevuld is.
1254 Politie en justitie zijn gepokt en gemazzeld in de klassieke
1255 waarheidsvinding. De politie heeft opsporings-, vervolgings- en openbare orde
1256 taken. Het is getraind in en gewapend tegen de complexe problemen die
1257 jeugdzorgmedewerkers tegenkomen in de praktijk. De regiefunctie van de
1258 buurtpolitie kan eraan bijdragen dat probleemgezinnen prominent in het zicht
1259 blijven van collega's. Daarbij moet de verwijsindex en het geheel van melden
1260 van kindermishandeling overgedragen worden aan de politie. Voor de teams
1261 jeugdzaken van de politie in grote steden een uitkomst. Dan zit er geen
1262 tweede partij tussen hen en de jeugd in de straat en kan deze partij ook niet
1263 door gebrek aan waarheidsvinding de verhouding tussen jeugd en gezag
1264 verstoren. In grote steden verdwijnt de politie door bezuinigingen uit de
1265 straat en komen duurdere jeugdzorgmedewerkers daarvoor in de plaats.
1266 Logischer is het om de kosten van deze jeugdzorgmedewerkers te besteden aan
1267 extra mankracht bij de politie om de meldingen van kindermishandeling op
1268 waarheid te onderzoeken en daarbij passende trajecten uit te zetten. Dat kan
1269 zijn van betrekken van GGD/JGGZ tot en met inroepen van het OM afhankelijk
1270 van de problematiek, ook kan in voorkomende gevallen gedacht worden aan extra
1271 aandacht van de buurtregie van politie of het ouderwetse buurtwerk. Nu is de
1272 verwijsindex op verwijsindex.nl een database vol gegevens gerelateerd aan
1273 minderjarigen waarvan geen bij de jeugdzorg betrokken professionals of
1274 deskundigen deze gegevens op waarheid toetsen. Onpopulair gezegd levert de
1275 afwezigheid van waarheidsvinding dat de verwijsindex een database vol

1276 onbewezen flauwekul is waarvan de minderjarigen de zuren vruchten plukken. De
1277 verwijsindex lijkt nu op een middel voor pedofiele kinderbeschermers om
1278 minderjarigen te 'matchen' en wederrechtelijk onder de hoede te plaatsen van
1279 de eigen criminele organisatie.

1280

1281 **Conclusie deel een**

1282 Het is in strijd met de Wet op de Jeugdzorg, de algemene beginselen van
1283 behoorlijk bestuur, hetgeen volgens ongeschreven recht in het maatschappelijk
1284 verkeer betaamt en internationale kinderrechten verdragen om als
1285 kinderbeschermers niet aan waarheidsvinding te doen. Exact moet geweten worden
1286 wat de feitelijke oorzaak is van daadwerkelijke bedreigingen voor
1287 minderjarigen van de noodzakelijke condities voor een gezonde en veilige
1288 ontwikkeling naar volwassenheid, voordat de jeugdbescherming kan of mag
1289 interveniëren of maatregelen als OTS of UHP bij een kinderrechter kan of mag
1290 verzoeken en/of deze maatregelen ten uitvoer kan of mag leggen. Feiten moeten
1291 concreet en geobjectiveerd zijn. Complexiteit van het werk, dilemma's en
1292 dergelijken kunnen geen beletsel zijn tot het doen van waarheidsvinding. Voor
1293 de politie die wel aan waarheidsvinding doet is het werk niet minder complex
1294 en zijn dilemma's niet minder aanwezig. Door niet aan waarheidsvinding te
1295 doen kunnen de jeugdbeschermers niet weten of hun interventies of maatregelen
1296 noodzakelijk zijn. Het gevolg hiervan is dat minderjarigen onrechtmatig uit
1297 huis geplaatst worden. Één en ander gebeurt grootschalig en met opzet want de
1298 jeugdbeschermers houden zich niet aan de eisen die de wet aan hun werk stelt.
1299 Voorts zijn zij tijdig én veelvuldig op de gebreken gewezen zonder dat er
1300 verbetering is opgetreden. Het geheel levert een waslijst aan strafbare
1301 feiten waarvan de overtreding van de verbodsbepaling 273f Sr het meest in het
1302 oog springt (art 55 Sr). Uit het voorgaande komen voldoende feiten en
1303 omstandigheden naar voren, waaruit een redelijk vermoeden voortvloeit dat de
1304 jeugdbescherming zich schuldig hebben gemaakt en nog maken aan de in het
1305 tweede deel van dit rapport te bespreken strafbare feiten.

1306

1307

1308

1309

1310

1311

1312

1313

1314

1315

1316

1317

1318

1319 **D E E L T W E E**

1320 **Inleiding**

1321 In het eerste deel van dit rapport zijn de feiten en omstandigheden aan de
1322 orde gekomen die bewijzen dat BJZ, AMK en de Raad niet aan waarheidsvinding
1323 doen terwijl de wet dit dwingend rechtelijk eist. In het tweede deel van dit
1324 rapport worden conclusies behandeld van de kwalificaties van de door de
1325 kinderbeschermers begane strafbare feiten. Het gebrek aan waarheidsvinding
1326 door de kinderbeschermers levert een waslijst aan strafbare feiten.

1327

1328 Artikel 55 lid 1 van het Wetboek van Strafrecht bepaalt:

1329

1330 *valt een feit in meer dan één strafbepaling, dan wordt slechts één*
1331 *van die bepalingen toegepast, bij verschil die waarbij de zwaarste*
1332 *hoofdstraf is gesteld.*

1333

1334 Artikel 55 lid 2 van het Wetboek van Strafrecht bepaalt:

1335

1336 *Indien voor een feit dat in een algemene strafbepaling valt een*
1337 *bijzondere strafbepaling bestaat, komt deze alleen in aanmerking*

1338

1339 De Wet Internationale Misdrijven (WIM) bevat bijzondere strafbepalingen als
1340 bedoeld in artikel 55 lid 2 Wetboek van Strafrecht.

1341

1342 Het eerste deel van dit rapport leidt tot het redelijke oordeel dat het
1343 gebrek aan waarheidsvinding strafrechtelijk gekwalificeerd worden moet als:

1344

1345 • Mensenhandel als strafbaar gesteld in artikel 273f van het Nederlands
1346 Wetboek van Strafrecht, gepleegd in of omstreeks de periode van 2000
1347 tot en met heden te Nederland en/of Europa en/of elders, en/of,

1348

1349 • Deelname criminele organisatie, zoals strafbaar gesteld in artikel 140
1350 van het Nederlands Wetboek van Strafrecht, gepleegd in of omstreeks de
1351 periode van 2000 tot en met heden te Nederland en/of Europa en/of
1352 elders.

1353

1354 Hieronder wordt aangetoond dat de niet erkenning door autoriteiten van de
1355 onrechtmatigheid in de bediening van de kinderbeschermers leidt tot het
1356 oordeel dat er eerder sprake is van een internationaal misdrijf dan van de
1357 toepasselijkheid van algemene strafbepalingen.

1358

1359

1360

1361 **Concrete feiten en omstandigheden**

1362 Deel één van dit rapport behandelt concrete feiten en omstandigheden waaruit
1363 blijkt dat de jeugdbeschermers in strijd met de wet- en regelgeving en het
1364 belang van het kind als eerste overweging niet aan waarheidsvinding doen,
1365 waardoor zij nooit concrete feiten of omstandigheden noemen bij en tijdens
1366 hún verzoeken tot uithuisplaatsing (UHP) of ondertoezichtstelling (OTS) van
1367 minderjarigen. Door het gebrek aan waarheidsvinding bieden de
1368 jeugdbeschermers jongeren geen bescherming.

1369
1370 Deel één van dit rapport citeert concreet (bestuurders en medewerkers van) de
1371 jeugdbeschermers letterlijk. De jeugdbeschermers stellen zelf keer op keer
1372 dat zij niet aan waarheidsvinding doen, ook blijkt dit uit de
1373 deskundigenrapporten in deel één van dit rapport. Voorts noemt deel één van
1374 dit rapport de Wet op de Jeugdzorg (WJZ) en het feit dat de sleutelbepaling
1375 van deze wet, artikel 2J, waarheidsvinding verplicht stelt. Ook noemt deel
1376 één van dit rapport de Memorie van Toelichting bij deze wet waaruit eenvoudig
1377 blijkt dat de wetgever het oogmerk heeft dat de jeugdbeschermers in de
1378 uitoefening van het ambt als kinderbeschermers aan waarheidsvinding doen.

1379

1380 **Niet erkende klachten = gedwongen verdwijning**

1381 De klachten over de jeugdbeschermers gaan over de waarheidsvinding en het
1382 gebrek aan het doen van waarheidsvinding door de jeugdbeschermers terwijl
1383 artikel 2J van de Wet op de Jeugdzorg waarheidsvinding dwingend voorschrijft
1384 en waarheidsvinding in het belang van de minderjarige besloten ligt.
1385 Waarheidsvinding is de ambtsplicht van de kinderbeschermers. Zonder
1386 waarheidsvinding mag geen indicatiestelling afgegeven worden. Een indicatie
1387 voor jeugdzorg zonder dat dit gepaard gaat met waarheidsvinding is
1388 onmiskenbaar wederrechtelijk. Afwezigheid van waarheidsvinding leidt tot
1389 verkeerd percipiëren en veroorzaakt schadelijke kortsluitingen en
1390 miscommunicatie. Omdat gebrek aan waarheidsvinding standaard onderdeel is van
1391 beleid en strategie van de jeugdbeschermers en voorts waarheidsvinding in het
1392 belang van de minderjarige besloten ligt, ligt veroordeling van de
1393 jeugdbeschermers voor mensenhandel en deelname aan een criminele organisatie
1394 voor de hand. Het gebrek aan waarheidsvinding levert in eerste oogopslag het
1395 redelijke vermoeden van schuld aan deze strafbare feiten. Deze strafbare
1396 feiten uit naam van de jeugdbeschermers door het h́ele land worden over een
1397 lange periode van tijd willens en wetens gepleegd.

1398

1399 Omdat de klachten over de jeugdzorg reeds veelvuldig geuit zijn door ouders
1400 en vertrouwenspersonen en deze klachten tot op heden door autoriteiten niet
1401 zijn erkend is in alle redelijkheid het vermoeden dat er eerder sprake is van
1402 door de jeugdbeschermers begane internationale misdrijven in de zin van de
1403 Wet Internationale Misdrijven (WIM). Omdat autoriteiten het onrechtmatig

1404 gevangen houden en/of afvoeren van jeugdigen door of met de machtiging,
 1405 ondersteuning of bewilliging van de Staat (die causaal volgt uit het gebrek
 1406 aan waarheidsvinding), weigeren te erkennen en de jeugdbeschermers feitelijk
 1407 een wijdverbreide of stelselmatige aanval gericht tegen een burgerbevolking
 1408 uitvoeren, terwijl zij kennis van de aanval hebben, is artikel 4 lid 1 sub i
 1409 van de Wet Internationale Misdrijven (WIM) van toepassing. Honderdduizend
 1410 jeugdige slachtoffers per jaar. De kosten van het in stand houden van deze
 1411 vorm van georganiseerde misdaad kost de Staat meer dan een miljard per jaar.
 1412 Wanneer de jeugdbescherming zich met jeugd en/of gezin bemoeien worden
 1413 betrokken minderjarigen met opzet onmiddellijk langdurig buiten de
 1414 bescherming van de wet geplaatst. Vaak weigeren de jeugdbeschermers
 1415 informatie te verstrekken over het lot of de verblijfplaats van de
 1416 minderjarige. Het wordt dan geplaatst in een geheim 'pleeggezin'. Deze
 1417 'pleeggezinnen' zijn niet zelden zelfstandig ondernemers die bedrijf of
 1418 beroep maken van het zijn van 'pleeggezin'. Zorgzaamheid B.V. in
 1419 Biddinghuizen³⁶ is een 'pleeggezin' wat meer weg heeft van een 'crib' met veel
 1420 dure auto's, 'bling, bling' en stoere mannen als begeleiders die behangen met
 1421 gouden kettingen en horloges meer imponeren als 'loverboys' dan als
 1422 kinderbeschermers. Hieronder enkele afbeeldingen van de Facebook pagina's
 1423 (van medewerkers) van de Zorgzaamheid die boekdelen spreken.
 1424

36 <http://www.zorgzaamheid.com/>
<http://www.telefoonboek.nl/bedrijven/t3650149/biddinghuizen/zorgzaamheid-b.v.>

Michell Requena
9 augustus 2013

Delen
Wenny Susana vindt dit leuk.

Gesponsord @
SSDNow V300 SV300S3B7A...
€ 68,90 De SV300S3B7A60G van Kingston heeft een opslagcapaciteit van 60 GB Deze SSD he...

Zin in een afspraakje?
Op Lexa.nl vind je leuke single vrouwen die willen afspreken. Schrijf je nu in!

Nu in de bioscoop
The Secret Life of Walter Mitty, de feelgood film voor het nieuwe jaar.

Postzegelserie Zoogdieren
Prachtige close-up foto's van 36 Nederlandse zoogdieren, exclusief bewaaralbum. Bestel Nu!

facebook

Michell Requena
4 oktober 2013 via mobiel
in de buurt van Biddinghuizen

Wauw had ik maar zo Papa die gewoon een BMW 1 serie voor me koopt !!! Wauw die Papa is de best.. Junny Michell Junior je verdient hem omdat je het werk doet van je Hemetse vader!! Wauw your blessed !!

Delen
11 personen vinden dit leuk.

Jesus Diaz
4 oktober 2013 om 10:25 via mobiel

Hugo HJ Nicel
4 oktober 2013 om 10:27 via mobiel

Wenny Susana Hahahahaha.. Binnen pretje!
4 oktober 2013 om 10:31

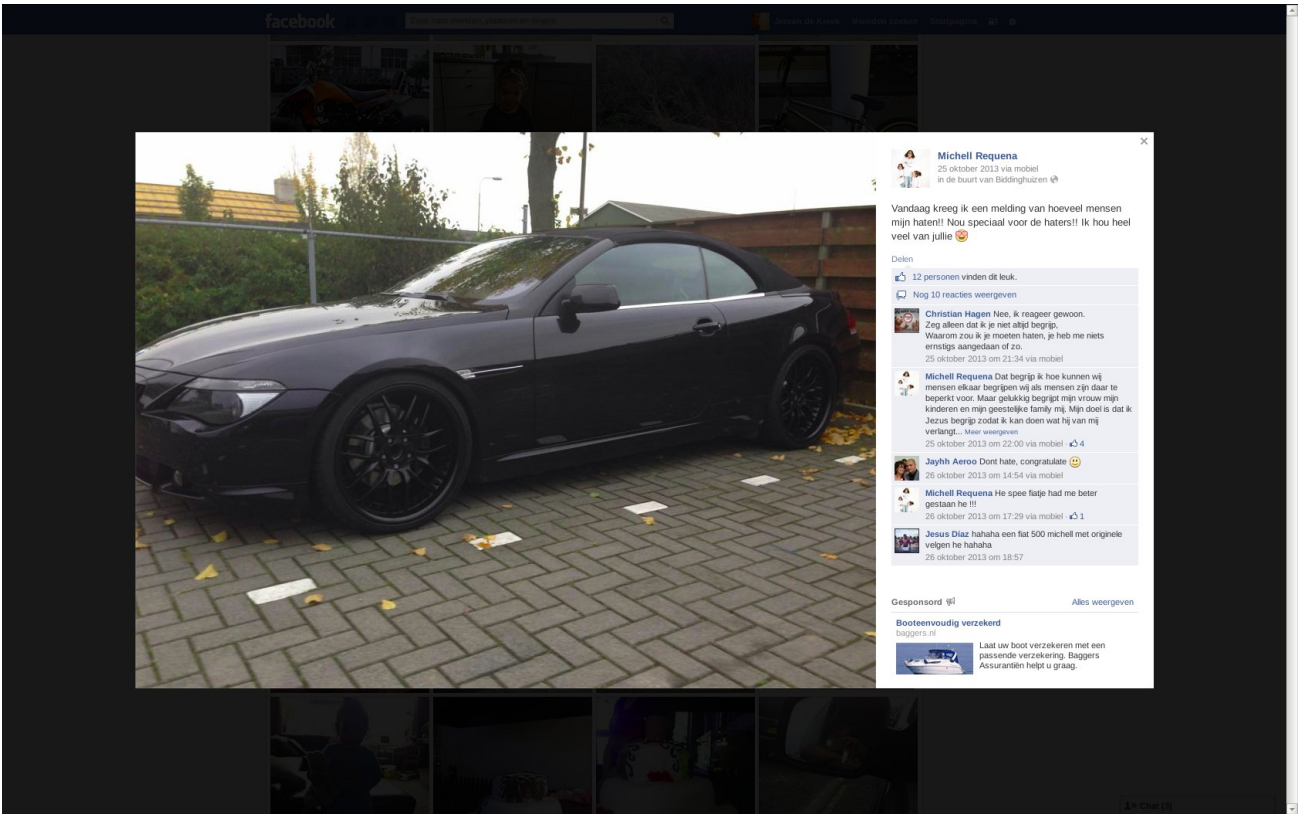
Michell Requena En dit is pas ht begin zooo haters come on AND show yourselves!!
4 oktober 2013 om 23:42 via mobiel

Michell Requena Vele zullen zeggen wat mooi maar slekem zijn ht haters !!!
5 oktober 2013 om 0:21 via mobiel

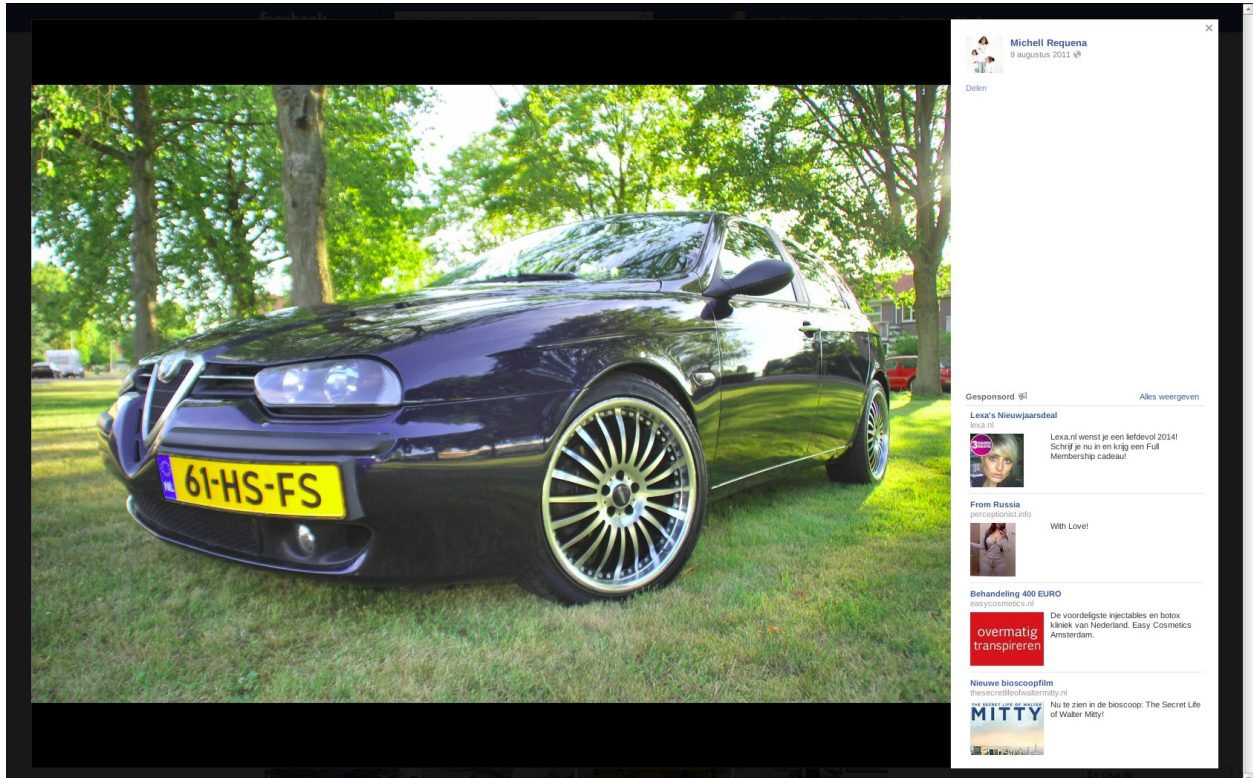
Patrona Walle Arment
10 oktober 2013 om 3:40 via mobiel

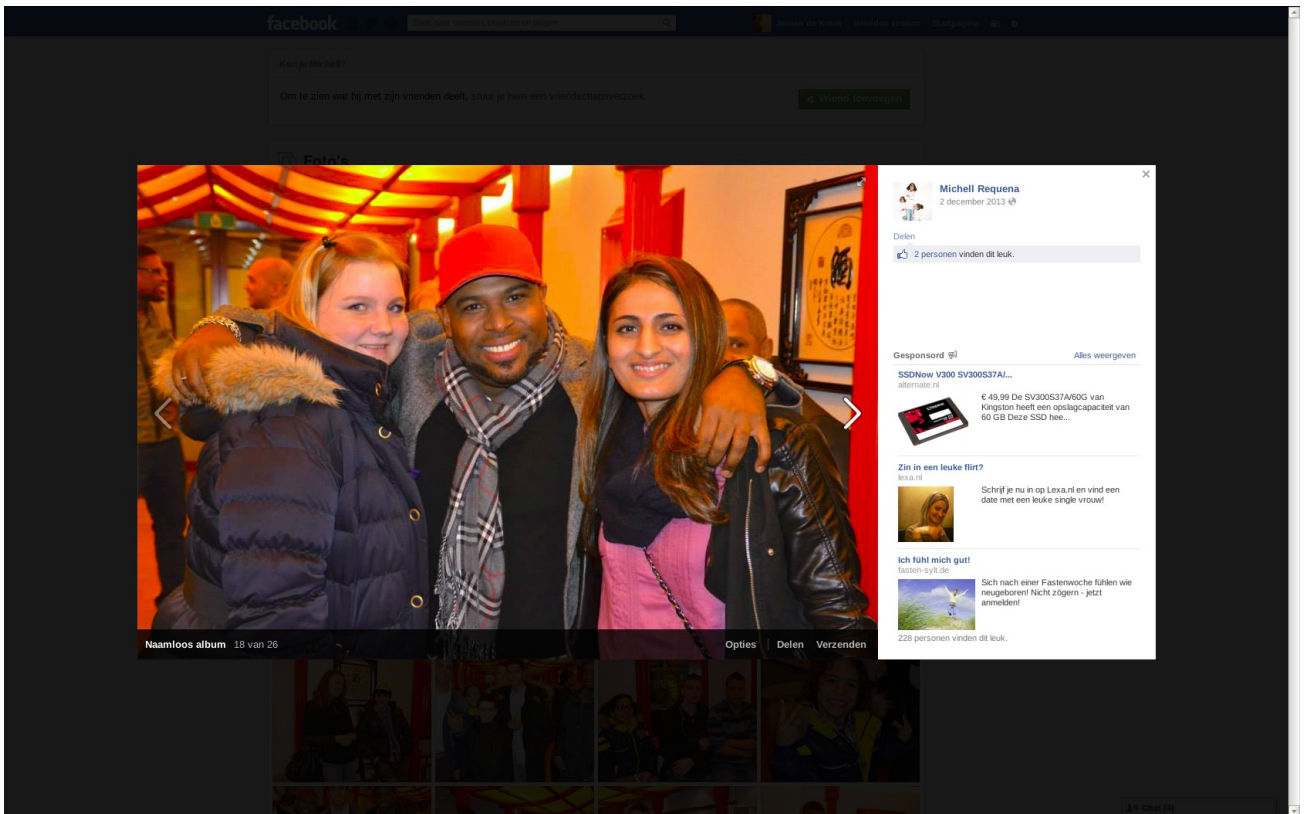
Gesponsord @
SSDNow V300 SV300S37A...
€ 49,99 De SV300S37A60G van Kingston heeft een opslagcapaciteit van 60 GB Deze SSD hee...

Eten in Amsterdam?
Op www.seatme.nl vind je snel een beschikbare tafel bij 200+ Amsterdamse restaurants. Je o...

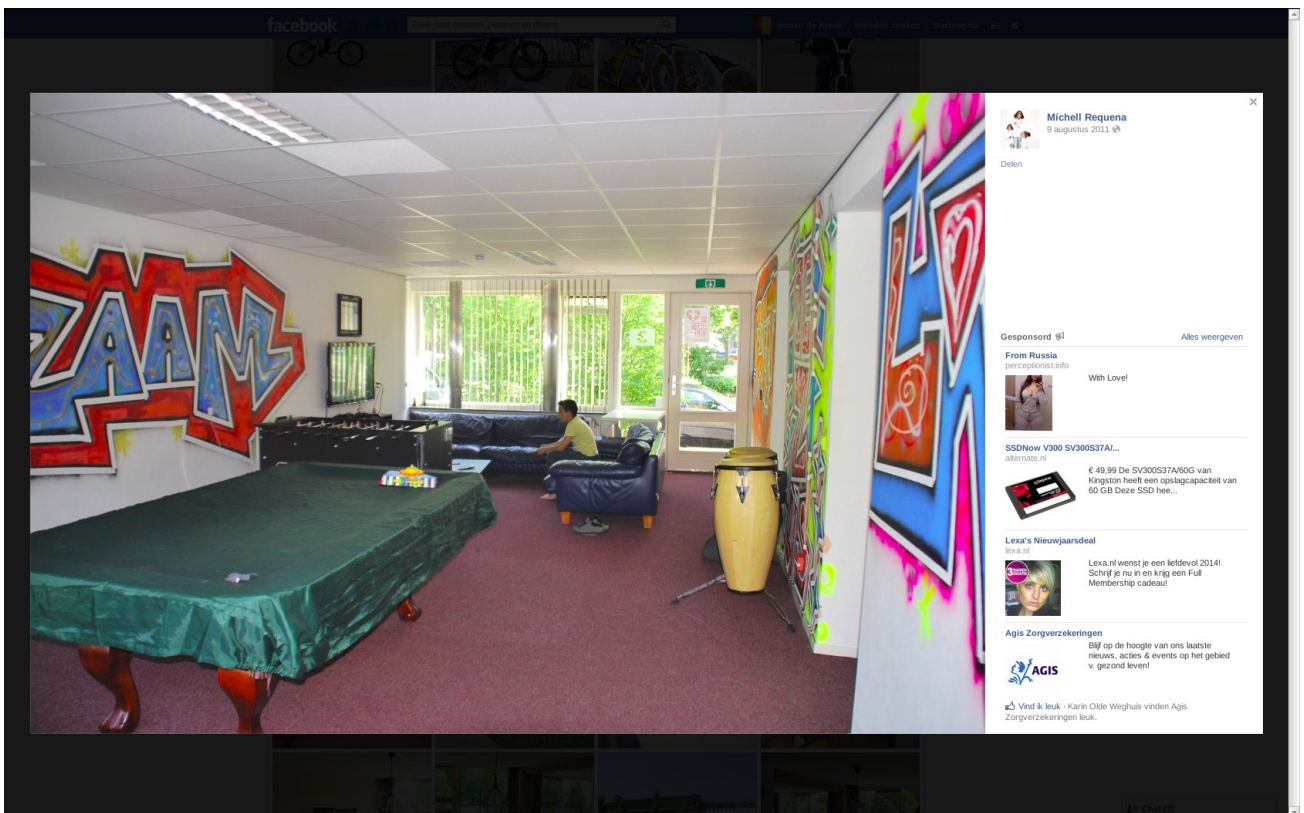

1430

1433

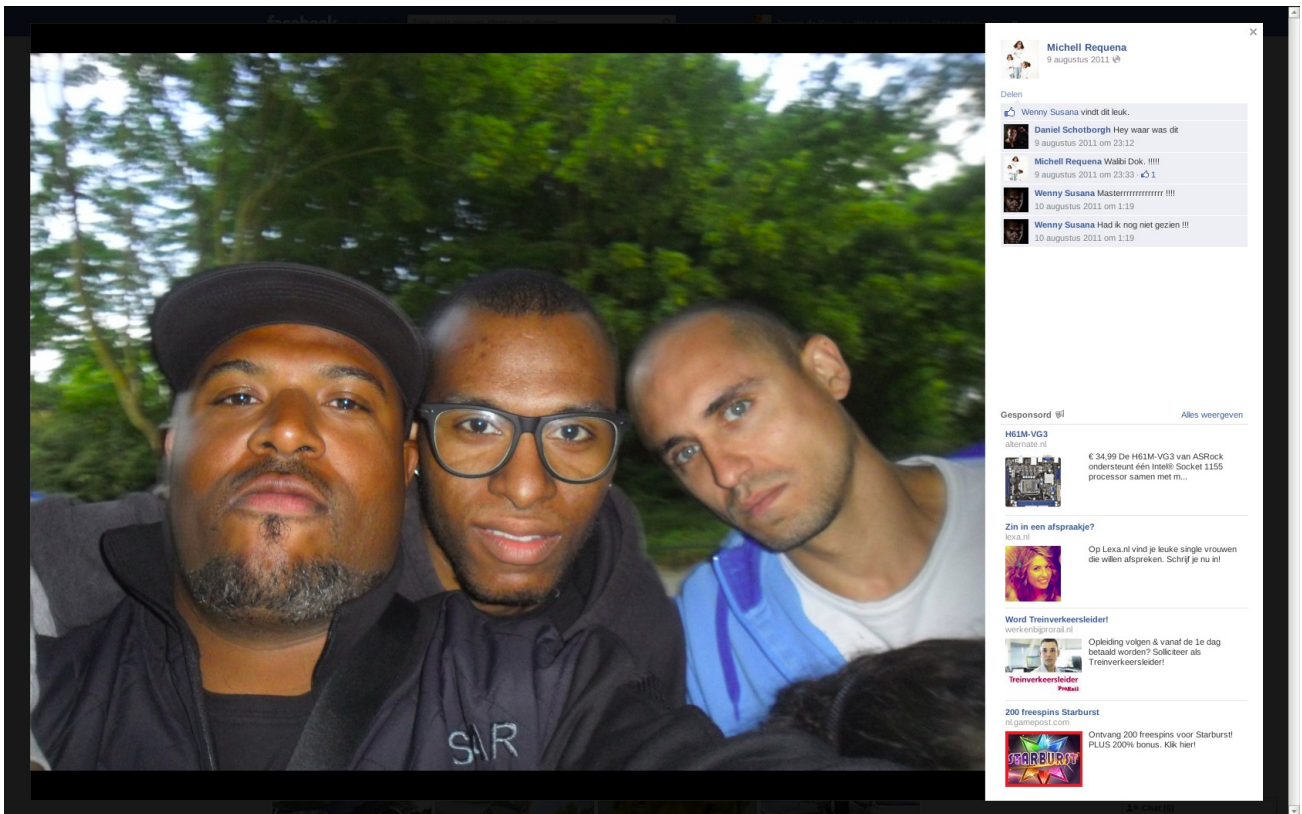

1435

1436

1437

1438

1439

1440 Kinderen van Sjeik Jalal zijn gedwongen uit huis geplaatst bij de
 1441 Zorgzaamheid. Zijn kinderen of in ieder geval een dochter (ze noemt zich nu:
 1442 Pakhiza Yezus) is onder die dwang hoede van (nota bene!) het Leger des Heils
 1443 bekeerd tot een vorm van christendom. Waarom worden deze islamitische
 1444 kinderen volledig onthoofd door christenen in de kinderbescherming? Het
 1445 wordt genoemd als concreet feit of omstandigheid in het eerste deel. Een van
 1446 de andere dochters van de Sjeik Jalal schijnt te zijn mishandeld door een
 1447 gezinsvoogd.

1449 Elke weldenkende kinderbeschermers doet aan waarheidsvinding omdat er anders
1450 sprake is van belagen. De kinderbeschermers erkennen dat zij niet aan
1451 waarheidsvinding doen. Het eerste deel van deze rapportage levert concrete
1452 bewijselementen waaruit onloochenbaar blijkt dat de jeugdbeschermers niet aan
1453 waarheidsvinding doen en dat dit in strijd is met artikel 2J van de Wet op de
1454 Jeugdzorg en anderszins in strijd is met het belang van het kind. De
1455 kinderbeschermers prediken de mening dat waarheidsvinding niet bestaat in het
1456 vak van de kinderbeschermers. Dat deze mensen niet uit henzelf begrijpen dat
1457 de wijze waarop zij hun vak invulling geven zuiver strafbaar is vraagt om de
1458 sterke arm van de wrekende overheid.

1460 Door de afwezigheid van waarheidsvinding worden jeugdigen onrechtmatig uit
1461 huis geplaatst middels listig gekunsteld indicatiestellingen. De
1462 kinderrechtter vertrouwt de jeugdbescherming want het is de semi-publieke
1463 overheid met een wettelijke taak. Ook is de kinderrechtter niet een
1464 onderzoeksrechtter in de eigenlijke zin van het woord. Omdat ambtenaren in de
1465 civielesector uithuisplaatsingen verzoeken komt er geen enkel
1466 opsporingsonderzoek kijken bij en tijdens de vrijheidsbeneming. Hoe het ook
1467 gewend of gekeerd wordt. Een gedwongen uithuisplaatsing is per definitie een
1468 vrijheidsontneming. Zelfs wanneer betrokkene een minderjarige is die thuis
1469 mishandeld wordt. Het gedwongen opnemen van een kind in een netwerk vereist
1470 zeer zorgvuldig opereren en eist concrete feiten en omstandigheden en
1471 waarheidsvinding waaruit de noodzaak blijkt, voordat één en ander bevoegd
1472 plaatsvinden kan. Rapporteur dezès begrijpt niet waarom het Openbaar
1473 Ministerie niet reeds eigener beweging met justitiële middelen ingegrepen
1474 heeft bij de kinderbescherming. De rechtspraak is ketenpartner van de
1475 jeugdbescherming. Officieren van Justitie en Politie verlenen ondersteuning
1476 aan uithuisplaatsingen. Niemand heeft het er over dat in géén van de
1477 uithuisplaatsingen, aan de executie van de lasten vooraf een rechterlijke
1478 beschikking rechtsgeldig betekend is aan de personen die deze last
1479 bepaaldelijk aangaan. De jeugdbeschermers executeren standrechtelijk uit
1480 eigen naam. Zij liegen over hun plicht om aan executies vooraf rechterlijke
1481 beslissingen door een deurwaarder te laten betekenen. Er is géén sprake van
1482 dat in Nederland rechterlijke beslissingen zonder betekening door een
1483 bevoegde deurwaarder geëxecuteerd worden kunnen. Artikel 430 lid 3 Wetboek
1484 van Rechtsvordering (Rv) is dwingend recht en geldt ook in verband met
1485 uithuisplaatsingen en ondertoezichtstellingen. Artikel 812 lid 1 Rv ziet op
1486 de inhoud van het verzoek van de jeugdbeschermers c.q. de beschikking tot UHP
1487 en niet op de bevoegdheid om betekening door een deurwaarder achterwege te
1488 laten. Het OM maakt grote fouten door eigener beweging de jeugdbeschermers
1489 niet justitieel te onderzoeken. Zodra het OM zich in deze openstelt voor het
1490 strafrechtelijk verzamelen van feiten ziet het de honderdduizenden
1491 minderjarigen slachtoffers die de jeugdbeschermers door de jaren gemaakt

1492 hebben en het financieel voordeel wat de jeugdbeschermers daaruit getrokken
1493 hebben. Afgelopen tien jaar, sinds de laatste transit, is het aantal
1494 slachtoffers jaar na jaar met volle procenten toegenomen. Zonder
1495 waarheidsvinding. Zonder feitenonderzoek naar de waarachtigheid van de
1496 veronderstelde bedreigingen voor de jeugdige kan niet worden beoordeeld of
1497 een melding van een jeugdige aan de verwijsindex zoals bedoeld in artikel 2J
1498 WJZ, bevoegd heeft plaatsgevonden of noodzakelijk is.

1499

1500 Ondertoezichtstellingen en uithuisplaatsingen zijn bijzonder ingrijpende
1501 maatregelen. Zowel voor de minderjarige als betrokken ouders en de
1502 familieopstelling. Het zijn maatregelen die diep ingrijpen in de persoonlijke
1503 omstandigheden van betrokkenen, en kan jaren voortslepen. Een UHP is een
1504 vrijheidsontneming door of met de machtiging, ondersteuning of bewilliging
1505 van een staat. Wanneer dat niet gepaard gaat met waarheidsvinding, worden
1506 betrokkenen buiten de bescherming van de wet te geplaatst. Wanneer deze
1507 vrijheidsbenemingen niet gevolgd worden door de erkenning dat zij door het
1508 gebrek aan waarheidsvinding onrechtmatig zijn, kan er sprake zijn van
1509 gedwongen verdwijning van personen in de zin van artikel 4 lid 1 sub i van de
1510 Wet Internationale Misdrijven (WIM). Eens te meer daar het werk van de
1511 jeugdbeschermers overduidelijk bestaat uit een wijdverbreide of stelselmatige
1512 aanval gericht tegen een burgerbevolking, met kennis van de aanval. Het is
1513 evident dat de jeugdbeschermers jacht maken op de burgerbevolking om de
1514 minderjarigen wederrechtelijk te onttrekken aan het wettig over hen gesteld
1515 (ouderlijke)gezag, ten behoeve van eigen financieel voordeel en/of voor ander
1516 misbruik.

1517

1518 Het Openbaar Ministerie heeft als autoriteit (de strafwaardigheid van) het
1519 gebrek aan waarheidsvinding door de jeugdbeschermers niet erkend. Ook
1520 anderszins zijn door de jaren heen de vele klachten die er landelijk zijn
1521 over het gebrek aan waarheidsvinding, niet erkend door de autoriteiten. Het
1522 gebrek aan erkenning van de klachten over de jeugdbeschermers door de
1523 autoriteiten in het algemeen en het Openbaar Ministerie in het bijzonder,
1524 levert een internationaal misdrijf op. De feiten en omstandigheden moeten
1525 primair gerelateerd worden aan de Wet Internationale Misdrijven. In die
1526 context is het Openbaar Ministerie ook 'verdacht'. Het Openbaar Ministerie en
1527 de rechtspraak zijn ketenpartner van de jeugdbeschermers. Sommige
1528 kinderrechtters zijn voorts als beslisser tewerkgesteld bij de
1529 kinderbeschermers, zonder dat zij in het ambt van rechter rekening houden met
1530 het gebrek aan waarheidsvinding van de kinderbeschermers.

1531

1532 In Rechtspraak 2 van juni 2014³⁷ wordt de vloer aangeveegd met de zogenoemde
1533 "veel wrakers". In jeugdzaken wordt veel gewraakt omdat kinderrechters
1534 tewerkgesteld blijken te zijn bij de verzoekende ketenpartner en omdat
1535 kinderrechters situationeel geplaatst zijn in de toestand waarbij zij louter
1536 beschikken wat de jeugdbeschermers willen. Kinderrechters functioneren niet
1537 als onafhankelijke rechters. Slechts voor een deel is dit aan het systeem te
1538 wijten. Het chronische gebrek aan onafhankelijkheid van de rechtspraak in
1539 jeugdzaken is ook het gevolg van kinderrechters die te werk zijn gesteld bij
1540 de jeugdbeschermers en zwijgen over het onrechtmatige gebrek aan
1541 waarheidsvinding bij de kinderbeschermers waardoor zij automatisch bij een
1542 verzoek om spoed UHP niet ontvankelijk verklaard moeten worden. Dat
1543 kennelijke gebrek aan vakmanschap bij (enkele) kinderrechters is strafwaardig
1544 en besmet de magistratuur.

1545

1546 Rapporteur dezes geeft als voorbeeld de casuspositie van rechter mevrouw mr.
1547 Paling, kinderrechtster te Rotterdam die van 01-12-2007 tot 01-01-2013
1548 tewerkgesteld is als (nota bene!) bezoldigd commissielid in een
1549 klachtencommissie bij een Bureau Jeugdzorg (klachtencommissie Stichting
1550 Bureaus Jeugdzorg Haaglanden/Zuid-Holland, te Den Haag) en terwijl zij weet
1551 of althans weten kan en moet dat BJZ en AMK en de Raad niet aan
1552 waarheidsvinding doen, zonder het horen van ouders, verlof verleent voor
1553 spoed-uhp. Dát is deelname aan de misdrijven van de kinderbeschermers. Deze
1554 kinderrechtster besluit tot spoed-uhp, wetende dat de kinderbeschermers niet
1555 aan waarheidsvinding doen. Door de symbiose tussen rechtspraak en
1556 ketenpartners in de kinderbescherming is er geen onafhankelijkheid in de
1557 rechtspraak in jeugdzorgzaken. De vanzelfsprekende wrakingsverzoeken in
1558 jeugdzorgzaken worden steeds als ongegrond afgewezen, terwijl zij juist
1559 precies goed waren. Blijkens het register heeft mevrouw mr. Paling per 01
1560 januari 2013 een andere rol ingenomen in de georganiseerde ambtelijke
1561 criminaliteit van de kinderbescherming.

1562

1563 Met het belang van de minderjarige als eerste overweging moet het algemeen
1564 zijn dat de jeugdbeschermers door het gebrek aan waarheidsvinding niet
1565 ontvankelijk verklaard worden. Wat heeft een kinderbeschermster te zoeken bij
1566 een kind wanneer het niet aan waarheidsvinding doet? De jeugdbeschermers
1567 zitten de minderjarigen letterlijk óp en áán en blijkens de Commissie Samson
1568 óók ín het lichaam, en manipuleren de rechtspraak met verwarrende
1569 bezweringsformules. Er is nooit wederkerigheid bij de jeugdzorg. De
1570 jeugdbeschermers zijn situationeel monopolist. Er is geen concurrentie.
1571 Ouders kunnen niet kiezen. Er is geen keuze. De jeugdbescherming dringen de
1572 keuze op. Bij gebreke te aanvaarden volgt een UHP. Rapporteurs dezes is als

37 <http://www.rechtspraak.nl/Organisatie/Raad-Voor-De-Rechtspraak/Nieuws/Pages/Rechtspraak-2-Ik-wraak-u!.aspx>

1573 rechtshulpverlener betrokken geweest bij een gezin in Rotterdam. Met Bureau
1574 Jeugdzorg te Rotterdam was concreet de afspraak gemaakt dat het zich met dat
1575 gezin en kind niet zou bemoeien omdat onderzoek ook van de crisismanager van
1576 BJZ uitwees dat er niks aan de hand was met ouders en kind. Welhaast daags
1577 nadat de afspraken beklonken waren en het gezin weer in een vredige staat van
1578 zijn kon verzinken kwam BJZ de afspraken niet na. Het kind is nu in handen
1579 van een pleeggezin. Bekend is dat dit meisje van toen een baby van enkele
1580 maanden eerst na de UHP smetstrepen in de schaamstreek had en alle kenmerken
1581 vertoonde van een in ieder geval geestelijk mishandelde baby. Niet door de
1582 ouders. Onder de hoede van ouders was alles goed. Dat is uitgebreid
1583 gedocumenteerd. Er is geen kinderrechtster die de feiten erkent. Herkennen doen
1584 ze zeker wel want de feiten blijken in een eerste oogopslag uit het dossier.
1585 Meteen bij een eerste lezen van de dossiers die de jeugdbeschermers vormen
1586 valt op dat zij de grondlagen letterlijk fabuleren! Niet een keer. In
1587 duizenden, tien duizenden, honderdduizenden dossiers van minderjarigen en dus
1588 kwetsbare personen. Zeer listig worden generaties onder de hoede van de
1589 jeugdbescherming gehouden. Er is geen dossier waarover zekerheid bestaan kan
1590 dat het goed is gegaan omdat de jeugdbescherming niet aan waarheidsvinding
1591 doen. De idee alleen al om bij en tijdens zorg voor minderjarigen niet aan
1592 waarheidsvinding te doen is bizar. Ouderenzorg vereist ook waarheidsvinding.
1593 Onderhoud aan de fiets vereist waarheidsvinding. Verantwoorde keuzes maken
1594 vereist waarheidsvinding. Wanneer minderjarigen gedwongen uit huis geplaatst
1595 worden moet daaraan vooraf waarheidsvinding op de klassieke wijze hebben
1596 plaatsgevonden. De wet heeft het in artikel 2J van de Wet op de Jeugdzorg
1597 onmiskenbaar over het <<redelijke vermoeden>> dat de jeugdige door één of
1598 meer van de in dat artikel genoemde risico's in de noodzakelijke condities
1599 voor een gezonde en veilige ontwikkeling naar volwassenheid <<daadwerkelijk>>
1600 wordt bedreigd. De bedreiging gaat door het gebrek aan waarheidsvinding
1601 altijd van de jeugdbeschermers uit. De risico's in artikel 2J WJZ zijn
1602 limitatief. De kinderbeschermers kunnen en mogen de risico's niet naar vrije
1603 keuze in- of aanvullen. Dit zou gelijk staan aan uitbreiding van
1604 handelsdebiet. Bij de jeugdbeschermers zijn de belangen van de
1605 kinderbeschermers persoonlijk en de branche in het algemeen, de eerste
1606 overweging om te komen tot een UHP of OTS. Ook omdat aan elke UHP en/of OTS
1607 verdiend wordt.³⁸ Er is geen enkele onafhankelijkheid in de keten van
1608 handelingen van indicatiestelling tot en met uitvoering van UHP. Het argument
1609 van de jeugdbeschermers is welhaast altijd dat zij de wil van de
1610 kinderrechtster uitvoeren. Zij verhalen evenwel dat zij de kinderrechtster
1611 willens en wetens in de waan plaatsen omtrent de noodzaak tot UHP of OTS.
1612 Omdat de kinderrechtster systemisch niet een echte onderzoeksrechtster is neemt
1613 het voor waar aan wat het door de semipublieke overheid met justitiële

38 Vgl: Regeling normbedragen jeugdzorg
http://wetten.overheid.nl/BWBR0026916/geldigheidsdatum_06-01-2013

1614 middelen in het civiele kader wordt voorgehouden. De kinderrechter is
1615 functioneel in staat van onmacht geplaatst om daarover anders te denken.
1616 Voorts zijn er kinderrechters die kennelijke deelnemers zijn aan de
1617 georganiseerde criminaliteit van jeugdbeschermers.

1618

1619 De bevindingen in deel één van dit rapport vinden steun in talrijke
1620 individuele dossiers, in het rapport van de Commissie Samson en die van de
1621 Nationale ombudsman en die van de Kinderombudsman en in verklaringen van
1622 bestuurders en medewerkers van de jeugdzorg. Er is overduidelijk sprake van
1623 een bewuste tendens in de branche van de jeugdbeschermers om gezinnen te
1624 ontwrichten en van die ontwrichtingen ten titel van kinderbescherming te
1625 profiteren. Misleiding, bedrog, zelfs ouders mishandelen en in een zwarte
1626 'fourwheeldrive' onder druk zetten om een huwelijk of relatie te verbreken,
1627 geen middel wordt geschuwd. Baby's die vrijwel direct na de geboorte worden
1628 onthecht van de moeder. Het is zeer goed mogelijk dat de jeugdbeschermers
1629 door het gebrek aan waarheidsvinding ook schuld hebben aan de dood van
1630 minderjarigen. Er is sprake van een samenspel tussen de jeugdbeschermers en
1631 kinderartsen waarbij kinderartsen in ziekenhuizen een voorselectie lijken te
1632 maken bij het bepalen welk kind de makkelijke prooi is. Instellingen in
1633 beheer van de jeugdbeschermers waarin minderjarigen worden opgesloten zijn
1634 een kweekvijver voor 'loverboys' en hun jonge prostituees. Veelvuldige
1635 verkrachting door begeleiders en/of andere jeugdigen, waarbij één en ander
1636 voor het oog van de bewakingscamera afspeelt en niemand doet iets. Omdat
1637 niemand aan waarheidsvinding doet komen de feiten ook niet ter tafel.

1638

1639 Het gebrek aan waarheidsvinding moet automatisch leiden tot diepgaand
1640 opsporingsonderzoek naar de gedwongen verdwijningen van minderjarigen en/of
1641 beroepsmatige mensenhandel van de jeugdbeschermers. Rapporteur dezes vindt
1642 het te gek voor woorden dat er zo veel woorden vuil gemaakt moeten worden aan
1643 de onrechtmatige bediening van de kinderbeschermers. De strafbare feiten zijn
1644 evident. Een waaier aan misdrijven. Alleen al de economische delicten die
1645 zich automatisch voordoen ten gevolge van het gebrek aan waarheidsvinding van
1646 de kinderbeschermers. Dat er niet aan waarheidsvinding gedaan wordt betekent
1647 niks anders dan dat de betalingen van de overheid aan de jeugdbeschermers
1648 onverschuldigd zijn. De centrale overheid heeft middels de Wet op de
1649 Jeugdzorg waarheidsvinding ingekocht bij de civiele overheid. De
1650 wetsgeschiedenis is helder over het feit dat artikel 2J WJZ gerelateerd
1651 worden moet aan artikel 27 van het Wetboek van Strafvordering (Sv). Voor de
1652 hand liggend. Kinderen worden uit huis geplaatst. De jeugdbeschermers zijn
1653 als ware opsporingsambtenaren, en officieren van justitie en rechters en
1654 raadheren en executeurs tegelijk. De rechtspraak is louter voor de vorm
1655 betrokken. Dat moet diep tot de rechtspraak doordringen want de
1656 georganiseerde criminaliteit van de jeugdbeschermers besmet de hele

1657 samenleving en trekt een maatschappij ontwrichtende wissel op het vertrouwen
1658 wat burgers in de overheid hebben. De jeugdbeschermers leggen het fundament
1659 voor een ontwrichte maatschappij. Hele generaties jeugdigen raken
1660 gefrustreerd opgevoed door de kinderbescherming. Omdat ze voor hun gevoel ten
1661 onrechte uit huis geplaatst zijn en in het pleeggezin zijn misbruikt of niet
1662 gehoord en op de verkeerde school gezet terwijl het bij ouders thuis juist
1663 goed ging.

1664
1665 De uitvoering die de jeugdbeschermers geven aan de Wet op de Jeugdzorg kan
1666 niet blijken uit de inhoud of geest van die wet of de algemene taak in de
1667 kinderbescherming. Wat is de pedagogiek achter het gebrek aan
1668 waarheidsvinding? Wat is de toegevoegde waarde voor de minderjarigen? Wat
1669 wordt een kind geleerd dat willens en wetens zonder waarheidsvinding uit huis
1670 geplaatst wordt om voor de duur van de minderjarigheid te worden opgenomen in
1671 een pleeggezin? Pleeggezinnen staan tegenwoordig genoemd in beschikkingen van
1672 kinderrechtshouders als belanghebbende partij in verband met uithuisplaatsingen.
1673 Dus uithuisplaatsingen zijn er voor de pleeggezinnen. Personen die een kind
1674 willen en het niet kunnen krijgen, of bedrijven als Zorgzaamheid B.V.

1675
1676 Savanna, Maas Meisje, Broertjes Ruben en Julian, UHP Hansje, zijn namen van
1677 minderjarigen en dossiers waarbij de jeugdbeschermers betrokken zijn of
1678 geweest zijn en die de nodige aandacht gehad hebben in de media en bij het
1679 publiek een shock te weeg hebben gebracht. Hieronder wordt aangetoond dat het
1680 gebrek aan waarheidsvinding door de jeugdbeschermers bijdraagt aan de
1681 leedtoevoeging aan de minderjarigen in die zaken die onder hun hoede gesteld
1682 waren of zijn.

1683

1684 **Savanna**

1685 Savanna was een driejarige peuter, werd door mishandeling en ondervoeding
1686 uiteindelijk dood met een paar sokken in haar mond in de achterbak van een
1687 auto gevonden.³⁹ De moeder kreeg zes jaar cel en de stiefvader twee jaar.
1688 Uniek aan de zaak was dat ook de gezinsvoogd van het meisje vervolgd is. De
1689 tenlastelegging was zware mishandeling en dood door schuld. De gezinsvoogd
1690 had volgens het OM eerder signalen moeten oppikken van de mishandeling van
1691 Savanna en haar eerder uit huis moeten plaatsen. Uiteindelijk is de strafeis
1692 'dood door schuld' veranderd in 'zwaar lichamelijk letsel door schuld' en
1693 werd geen celstraf maar een voorwaardelijke werkstraf van 150 uur tegen de
1694 gezinsvoogd geëist omdat het OM een signaal wilde stellen dat gezinsvoogden
1695 eerder zouden moeten ingrijpen en niet onschendbaar zijn. Uiteindelijk is de
1696 gezinsvoogd op 16 november 2007 vrijgesproken, op de uitspraak volgde een
1697 luid applaus uit de zaal van haar collega.⁴⁰ Uit berichten in de media blijkt

39 ECLI:NL:RBSGR:2007:BB8016

3 40 ECLI:NL:RBSGR:2007:BB8016

1698 dat Hoofdofficier van Justitie van Hollands-Midden mr. C. Nooy, in der tijd
1699 aangaf dat er positieve punten aan de uitspraak zijn: 'toen wij de
1700 gezinsvoogd dagvaardden, kwamen er heftige reacties uit de maatschappij. De
1701 rechtbank erkende vandaag dat er stevige verwijten te maken zijn aan het
1702 adres van de gezinsvoogd. Ook sprak de rechter zijn begrip uit voor onze
1703 dagvaarding.'⁴¹

1704

1705 Aan de verdachte gezinsvoogd werd primair verweten dat zij, werkzaam als
1706 gezinsvoogd, heeft nagelaten maatregelen te treffen, als gevolg waarvan een
1707 meisje van drie jaar oud, Savanna, is overleden. De rechtbank concludeerde
1708 dat verdachte als gezinsvoogd van Savanna niet al datgene heeft gedaan wat
1709 van haar in die situatie kon en mocht worden verwacht. Dit betekende volgens
1710 de rechtbank evenwel niet zonder meer dat verdachte een strafrechtelijk
1711 verwijt kan worden gemaakt, in die zin dat zij schuld zou hebben aan
1712 (primair) de dood, dan wel (subsidiar) aan het zwaar lichamelijk letsel van
1713 Savanna. Daartoe zou in ieder geval dienen te worden vastgesteld dat er
1714 sprake is van een causaal verband tussen het in de tenlastelegging bedoelde
1715 nalaten en die dood dan wel dat zwaar lichamelijk letsel. Vast staat dat de
1716 dood van Savanna het directe gevolg is van de gedragingen van haar moeder op
1717 20 september 2004.

1718 Het feit dat de gezinsvoogd van Savanne niet aan waarheidsvinding deed, en
1719 dat feitelijk alle medewerkers in de kinderbescherming in strijd met het
1720 belang van het kind en de wet niet aan waarheidsvinding doen, is niet aan de
1721 orde gekomen in de strafzaak tegen de gezinsvoogd van Savanne. Eerst nu
1722 blijkt dat de gezinsvoogd van Savanne in strijd met de verplichtingen als
1723 kinderbeschermmer geen waarheidsvinding heeft gedaan naar de feiten en
1724 omstandigheden van de peuter en dat het kennelijk niet heeft willen weten wat
1725 er waarachtig aan de hand was met de peuter en wat er met haar gebeurde. Van
1726 waarheidsvinding door gezinsvoogden gaat vanzelfsprekend een speciaal-
1727 preventieve, en generaal-preventieve werking uit. De verdediging van de
1728 gezinsvoogd stelde:

1729 *hoe de hulpverlening ook georganiseerd wordt, er zal nooit voorkomen*
1730 *kunnen worden dat andere kinderen hetzelfde overkomt als Savanna.*

1731 Het is vanzelfsprekend dat nu de kinderbeschermers in strijd met de
1732 (overigens ambtelijke) taken en bevoegdheden niet aan waarheidsvinding doen,
1733 zij er niet aan bijdragen dat voorkomen wordt dat andere kinderen hetzelfde
1734 overkomt als Savanne. De afwezigheid van waarheidsvinding door de gezinsvoogd
1735 van Savanne is vanzelfsprekend een blatante inbreuk op de beginselen van
1736 behoorlijke kinderbescherming. Omdat nu blijkt dat de gezinsvoogd van Savanne
1737 niet aan waarheidsvinding heeft gedaan, heeft de gezinsvoogd nagelaten te

41 <http://www.volkskrant.nl/vk/nl/2686/Binnenland/article/detail/863982/2007/11/16/Rechtbank-spreekt-gezinsvoogd-Savanna-vrij.dhtml>

1738 handelen op basis van de signalen die haar middels waarheidsvindingen zouden
1739 hebben bereikt. De afwezigheid van waarheidsvinding door de gezinsvoogd is
1740 het nalaten van het treffen van maatregelen. Waarheidsvinding had in het
1741 geval van Savanne ertoe bijgedragen of althans bij kunnen dragen dat de
1742 peuter tijdig uit huis geplaatst was dan wel geplaatst was op een medisch
1743 kinderdagverblijf of een peuterspeelzaal of althans dat de risico's voor
1744 Savanna beter ingeschat waren. Als gezinsvoogd niet aan waarheidsvinding doen
1745 is dat onrechtmatig en de basis voor zware misdrijven. Uit eigen waarneming
1746 weet de gezinsvoogd van Savanna dat Savanna een aantal keer blauwe plekken
1747 had, er soms erg bleek uit kon zien en kringen onder haar ogen had. De
1748 gezinsvoogd heeft zich bij twijfels daarover niet steeds verlaten op
1749 waarheidsvinding. De jeugdbeschermers doen nóóit aan waarheidsvinding. De
1750 rechtbank was van oordeel dat, indien verdachte anders met de informatie van
1751 derden, haar eigen waarnemingen en de informatie uit het verleden was
1752 omgegaan, en zij die informatie ook beter met elkaar in verband had gebracht,
1753 zij tot andere afwegingen had kunnen komen. Dat de gezinsvoogd niet tot een
1754 andere afweging had kunnen komen is omdat -zo blijkt nu- de gezinsvoogd in
1755 strijd met de wet en de algemene taken en bevoegdheden van kinderbeschermers,
1756 niet aan waarheidsvinding gedaan heeft.

1757

1758 **Maasmeisje**

1759 De moord op het 'Maasmeisje' was een geruchtmakende moordzaak in Rotterdam in
1760 2006. 'Maasmeisje' is de naam die gegeven werd aan een in eerste instantie
1761 onbekend persoon waarvan enkele lichaamsdelen gedurende een periode van
1762 enkele weken werden teruggevonden in gesloten tassen in de Nieuwe Maas. Het
1763 zogenoemde Maasmeisje bleek de 12-jarige Géssica Gomes, een Rotterdamse van
1764 Kaapverdische komaf. Ze was op het moment van overlijden slechts 12 jaar, een
1765 leerlinge van basisschool "Het Pluspunt" in Vreewijk. De zaak doet denken aan
1766 die van de peuter Savanna. Die is eind 2004 dood aangetroffen in de kofferbak
1767 van haar moeders auto. Jeugdzorg en de Kinderbescherming bleken ernstige
1768 fouten te hebben gemaakt. De Inspectie Jeugdzorg bracht een vernietigend
1769 rapport uit over zaak-Savanna.⁴² Inspectie Jeugdzorg heeft ook onderzoek
1770 verricht naar het falen van de jeugdbeschermers bij de dood van het
1771 Maasmeisje. Ook in de zaak van het Maasmeisje bracht Inspectie Jeugdzorg een
1772 vernietigend rapport uit over de jeugdzorg.⁴³ Veiligheid van het Maasmeisje
1773 stond niet voorop bij de jeugdzorg. 'Van professionals in de JGZ mag' volgens
1774 het rapport 'worden verwacht dat zij zich bij signalen voor wat betreft
1775 mogelijke risico's voor een kind actief opstellen en handelen conform wet- en
1776 regelgeving en het basistakenpakket van de JGZ.' Dat actief opstellen en
1777 handelen conform wet- en regelgeving en het basistakenpakket van de JGZ houdt
1778 vanzelfsprekend waarheidsvinding in. Door in strijd met de wet- en

42 <http://www.inspectiejeugdzorg.nl/documenten/Hulpverlening%20aan%20Savanna.pdf>

43 <http://www.inspectiejeugdzorg.nl/documenten/def%20deelrapport%20Gessica%20BJZ%20WOB.pdf>

1779 regelgeving en het basistakenpakket van de JGZ niet aan waarheidsvinding te
1780 doen hebben de jeugdbeschermers willens en wetens bijgedragen de dood van het
1781 Maasmeisje.

1782

1783 **Broertjes Ruben en Julian**

1784 De broertjes Ruben (9) en Julian (7) werden 07 mei 2013 dood gevonden in de
1785 buurt van het Utrechtse dorp Cothen. De jongens werden zo goed als zeker
1786 vermoord door hun vader, die daarna zelfmoord pleegde. De conclusie van de
1787 Inspectie Jeugdzorg en de Inspectie voor de Gezondheidszorg naar het handelen
1788 van de jeugdbeschermers is dat de dood van de broertjes Ruben en Julian in
1789 Zeist de jeugdzorg- en gezondheidsinstellingen niet te verwijten was. De zorg
1790 is volgens de inspectie niet perfect gegaan en er zijn verbeterpunten, maar
1791 volgens de inspectie was de zorg al met al voldoende.⁴⁴ Gezien het chronische
1792 gebrek aan waarheidsvinding door de jeugdbeschermers is deze conclusie totaal
1793 bizar. Met geen enkele mogelijkheid kan of mag aangenomen worden dat de zorg
1794 door de jeugdzorg- en gezondheidsinstellingen geleverd voldoende is nu de
1795 jeugdbeschermers structureel in strijd met de wet- en regelgeving niet aan
1796 waarheidsvinding doen. Indicatiestellingen of zorg zonder waarheidsvinding
1797 bezit geen enkele garantie. In het rapport van de Inspectie Jeugdzorg over
1798 het casusonderzoek naar het overlijden van de broertjes Ruben en Julian staat
1799 op pagina 37 de volgende zin:

1800

1801 *Zogenaamde 'waarheidsvinding' is vaak niet mogelijk, soms omdat er geen*
1802 *contacten (meer) bestaan met de andere ouder, veelal omdat feiten zoals*
1803 *die door ouders gepresenteerd worden lijnrecht tegenover elkaar staan.*

1804

1805 Deze zin is niet te begrijpen in het licht van de wet- en regelgeving en de
1806 taken en bevoegdheden van de kinderbescherming. Hoezo "zogenaamde
1807 'waarheidsvinding'"? Wat is er "zogenaamd" aan de waarheidsvinding die nota
1808 bene in het belang van het kind besloten ligt? Wanneer het OM strafrechtelijk
1809 onderzoek doet worden feiten vaak ook lijnrecht tegenover elkaar
1810 gepresenteerd. Desondanks zal het OM dan niet bepleiten dat 'zogenaamde'
1811 waarheidsvinding niet mogelijk is. Ook staat er op bladzijde 38:

1812

1813 *Echter bij veel zorgen kan niet objectief worden vastgesteld of de*
1814 *geuite zorgen terecht zijn, ook niet door een onderzoek door de*
1815 *politie, het AMK of de Raad voor de Kinderbescherming. Dit terwijl het*
1816 *onderzoek naar de gemelde zorgen voor alle betrokkenen, niet in het*
1817 *minst voor de kinderen, buitengewoon belastend is.*

1818

1819

44 <http://www.rijksoverheid.nl/nieuws/2013/09/30/onderzoek-naar-hulpverlening-ruben-en-julian-naar-tweede-kamer.html>

1820 Bij veel zorgen kan niet objectief worden vastgesteld of de geuite zorgen
1821 terecht zijn? Dat is een aanname die geen enkele grondslag heeft. Als dit zou
1822 zijn kunnen Officieren van Justitie het werk niet doen.

1823

1824 **UHP Hansje**

1825 De UHP van Hansje is het laatste wapenfeit van de jeugdbeschermers wat de
1826 gemoederen van mensen niet onberoerd laat. De video van de UHP van Hansje is
1827 openbaar gemaakt.⁴⁵ Vaststaat dat deze UHP met hulp van de sterke arm van
1828 politie niet vergezeld is gegaan van een vooraf rechtsgeldig door een
1829 deurwaarder betekende rechterlijke last. Dus alleen daarom al is de UHP
1830 onrechtmatig. Het 6-jarige jochie werd huilend weggehaald bij zijn moeder na
1831 een uitspraak van de rechter. Het wilde niet weg bij zijn moeder. Uit
1832 berichten in de media en het verzoekschrift van de jeugdbeschermers blijkt
1833 dat de UHP kennelijk is aangevraagd in het belang van de vader, om omgang te
1834 hebben met zijn kind. Het is niet de rol van de jeugdbeschermers om de omvang
1835 met kinderen voor vaders te verzorgen. De kinderombudsman stelt een formeel
1836 onderzoek in naar de uithuisplaatsing van het het jongetje Hans. Tevens stelt
1837 de Kinderombudsman een onderzoek in naar de gevolgen van door de rechter
1838 opgelegde uithuisplaatsingen van kinderen van ouders die in een
1839 vechtscheiding zijn beland. *"Het lijkt er op dat dit geen incidenten zijn,*
1840 *terwijl we helemaal niet weten wat de gevolgen zijn voor deze kinderen"*,
1841 aldus de Kinderombudsman.

1842

1843 In de media zegt een woordvoerder van de jeugdbeschermers over de UHP van
1844 Hansje:

1845

1846 *Ga er maar van uit dat alles is gedaan om zulke afgrijselijke scènes te*
1847 *voorkomen. Dit wil niemand.*

1848

1849 **En:**

1850

1851 *We snappen de emotie die de filmpjes op internet oproepen. Maar dit is*
1852 *slechts één kant van het verhaal. En het laatste stukje van een lang,*
1853 *zorgvuldig gevolgd traject. Je krijgt hier niet te zien wat jeugdzorg*
1854 *heeft gedaan om dit te voorkomen.*

1855

1856 Er is geen enkele zorgvuldigheid of kwaliteit te verwachten wanneer er niet
1857 aan waarheidsvinding gedaan wordt in de kinderbescherming. Omdat bekend is
1858 dat de jeugdbeschermers niet aan waarheidsvinding doen zijn dit soort
1859 sussende opmerkingen van woordvoerders van de jeugdbeschermers enkel te zien
1860 als misleidende bezweringsformules om het verwijt af te wentelen dat de

45 <http://www.trouw.nl/tr/nl/4492/Nederland/article/detail/3672320/2014/06/14/Uithuisplaatsing-Hansje-schokt.dhtml>

1861 jeugdbeschermers op schandalige wijze in strijd met wet- en regelgeving
1862 opereren.
1863

1864 Het gebrek aan waarheidsvinding is het fundament voor de grote
1865 maatschappelijke onrust in verband met de jeugdzorg. Elke uithuisplaatsing
1866 die niet vergezeld gaat van waarheidsvinding, dus waarbij niet geobjectiveerd
1867 is wat de waarachtige concrete feiten en omstandigheden zijn, is
1868 vanzelfsprekend onrechtmatig én strafbaar.

1869
1870 Als voorbeeld is hieronder bijgevoegd het verzoek tot crisismachtiging
1871 uithuisplaatsing van Bureau Jeugdzorg Noord-Brabant van 10 juni 2014 in de
1872 zaak van de UHP van Hansje. Daarin staat geen enkel concreet feit of concrete
1873 omstandigheid waaruit blijken kan dat er sprake is van een <<redelijk
1874 vermoeden>> dat Hansje door één of meer van de in artikel 2J WJZ genoemde
1875 risico's in de noodzakelijke condities voor een gezonde en veilige
1876 ontwikkeling naar volwassenheid <<daadwerkelijk>> wordt bedreigd. Hij wordt
1877 nu bedreigd door Bureau Jeugdzorg Noord-Brabant. Het verzoek tot UHP van
1878 Hansje is gebaseerd op de (persoonlijke) niet op waarheidsvinding gegronde
1879 mening van de jeugdbeschermers die zich onbevoegd mengen in een persoonlijk
1880 geschil tussen ouders over de omgang van vader met het kind. Indien en voor
1881 zover omgang met de zoon gewenst is, is het aan vader en zijn advocaat om via
1882 de rechter een omgangsregeling te verkrijgen en ten uitvoer te leggen.
1883 Desnoods tegen de wil van de moeder. Vader kan zelf een verzoek tot
1884 uithuisplaatsing van zijn kind verzoeken indien hij omgang wil met zijn zoon.
1885 Daarin hebben de jeugdbeschermers geen enkele rol te vervullen als verzoeker.
1886 Uit het verzoek tot spoed-uhp van BJZ Noord-Brabant blijkt dat moeder geen
1887 andere mening hebben mag over de omgang tussen vader en kind, dan Bureau
1888 Jeugdzorg Noord-Brabant. Bovendien doet BJZ Noord-Brabant niet aan
1889 waarheidsvinding dus op voorhand staat vast dat wat er aan informatie in het
1890 verzoek tot crisismachtiging vermeld staat niet serieus genomen worden kan of
1891 mag worden. Daarnaast heeft BJZ Noord-Brabant geen enkele rechterlijke
1892 beschikking rechtsgeldig laten betekenen door een bevoegde deurwaarder
1893 voorafgaande de UHP. Het OM controleert BJZ niet op de formele vereisten van
1894 een betekening en levert voetstoots consent voor Politie om met de sterke arm
1895 (Politiegeweld) de onrechtmatige UHP te ondersteunen. Bij het moment van de
1896 controle van de vereisten van een betekening kan en mag het OM discretionair
1897 toetsen of inzet van de sterke arm na betekening van de rechterlijke last aan
1898 zij die moeten nakomen, noodzakelijk is. Misschien kan op grond van de
1899 betekening ook vrijwillige medewerking verkregen worden. Indien de last op
1900 een misverstand berust geeft de betekening de wederpartij een momentum voor
1901 het initiëren van een eventueel executiegeschil. Allemaal aspecten die in het
1902 civielrecht gebakken zitten en waaraan de jeugdbeschermers zich willens en
1903 wetens onttrekken omdat zij louter het eigen (branche) belang als eerste

1904 overweging hebben. Overal op de (sociale) media kloppen medewerkers van de
1905 jeugdbeschermers zich op de schouders en zwaaien ze elkaar lof toe. Er zal
1906 een vermogen opgaan aan het propaganda apparaat wat de jeugdbeschermers
1907 onderhouden. De moeder van Hansje heeft 17 juni 2014 aangifte gedaan. Bekend
1908 is dat Bureau Jeugdzorg Noord-Brabant niet aan waarheidsvinding doet. De
1909 moeder van Hansje geeft in de aangifte van 17 juni 2014 aan niet te horen
1910 waar haar zoon verblijft. Dat is een kennelijke weigering informatie te
1911 verstrekken over het lot of de verblijfplaats van de gedwongen verdwenen
1912 personen in de zin van artikel 4 lid 1 sub i van de Wet Internationale
1913 Misdrijven (WIM).

1914

1915 **De Slimme Overheid**

1916 Erik Gerritsen is Bestuursvoorzitter Jeugdbescherming Regio Amsterdam. Hij
1917 kiest voortgaand als prominent bestuurder het publieke podium om zichzelf en
1918 zijn medewerkers in het zonnetje te zetten. Hij associeert zichzelf met de
1919 "Slimme Overheid". De Slimme Overheid is de criminele overheid die middels
1920 justitiële middelen in het civielrechtelijke kader en listige kunstgrepen en
1921 samenweefsels van verdichtsels het geld verdient met mensenhandel. Het is
1922 eerder de Sluwe Overheid. De afbeelding hieronder is van het profiel van Erik
1923 Gerritsen op zijn account van de berichten service Twitter op internet. U
1924 ziet daarin dat hij een hyperlink gemaakt heeft naar www.deslimmeoverheid.nl
1925

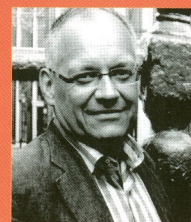
The image shows a screenshot of a Twitter profile for Erik Gerritsen (@egerrit). The profile picture is a portrait of an older man with glasses. The bio identifies him as the chair of the youth protection board in the Amsterdam region, based in the Netherlands, with a website deslimmeoverheid.nl and a registration date of July 2010. The profile statistics show 9,986 tweets, 300 photos/videos, 399 followers, 3,332 followers, and 31 favorites. A tweet from Erik Gerritsen is visible, mentioning 'Flow!' and a link to bit.ly/1oxkSgZ. Below it is a retweet by Jeroen Pepers (@JeroenPepers) with the text 'Ook mooie opwarmer voor #vngjaarcongres is dit boek: Blijven we een fatsoenlijk land?'. The book cover for 'BOOM | LEMMA' is shown, featuring a red speech bubble with the text 'Blijven we een fatsoenlijk land?' and 'de Nederlandse jeugdbeschermers'.

1927 Erik Gerritsen heeft recent een veel door hem gepromoot boekje uitgegeven met
1928 de titel: "Hoe Overleef Je Als Gemeente De Transitie Jeugdzorg?" Daarin
1929 verwijst Erik Gerritsen meerdere keren naar de Slimme Overheid. Uit het
1930 dankwoord blijkt dat het boekje van Erik Gerritsen kennelijk is uitgegeven
1931 door Erik Gerritsen, BJRA en de Slimme Overheid. Uit hoofdstuk 3 van het
1932 boekje blijkt dat gemeenten door Erik Gerritsen of althans de Slimme
1933 Overheid, aanbevolen wordt vooral slimmer samen te werken. Op de achterflap
1934 van het boekje presenteert Gerritsen zich als initiatiefnemer van de slimme
1935 overheid:

1936

1937 *Erik heeft een eigen website www.deslimmeoverheid.nl en is op Twitter*
1938 *te volgen onder @egerrit*

Erik Gerritsen is sinds 2009 bestuursvoorzitter van Bureau Jeugdzorg Agglomeratie Amsterdam, vanaf 3 april 2014 Jeugdbescherming regio Amsterdam (www.jbra.nl). Daarvoor was hij onder meer 7 jaar gemeentesecretaris van Amsterdam. In 2011 promoveerde hij op het proefschrift 'De slimme gemeente nader beschouwd: hoe de lokale overheid een bijdrage kan leveren aan het oplossen van ongetemde vraagstukken'. Erik heeft een eigen website www.deslimmeoverheid.nl en is op Twitter te volgen onder @egerrit.

1940

1941

1942

1943

Thema 3: Samenwerken in het netwerk

124

1944

1945

Tip 22 Slimmer samenwerken met de kinderopvang/voorschoolse opvang 126

1946

1947

Tip 23 Slimmer samenwerken met de Raad voor de Kinderbescherming 128

1948

1949

Tip 24 Slimmer samenwerken met politie, Openbaar Ministerie 132

1950

Tip 25 Slimmer samenwerken met de kinderrechter 134

1951

1952

Tip 26 Slimmer samenwerken met de Jeugd-
en volwassenenpsychiatrie en licht verstandelijk beperktenzorg 135

1953

1954

Tip 27 Slimmer samenwerken met huisartsen en ziekenhuizen 139

1955

Tip 28 Slimmer samenwerken met woningcorporaties 142

1956

1957

1958

1959

1960

1961

De tips in dit boek vormen de neerslag van de ervaringskennis die ik de afgelopen jaren in de jeugdzorg heb opgedaan. Die kennis kon alleen maar tot stand komen in gesprek en in interactie met ontelbare mensen die ik in het kader van mijn werk in de jeugdzorg de afgelopen jaren heb mogen ontmoeten. De kennis die ik door dit boek wil delen, is dan ook schatplichtig aan al die mensen. Mijn dank gaat dan ook uit naar al die mensen die mij steeds weer een stukje wijzer hebben gemaakt als het gaat om het leren kennen van de jeugdzorg.

Daarnaast gaat mijn dank uit naar de mensen die een eerste concept van dit boek van commentaar hebben willen voorzien, waardoor het een beter leesbaar boek is geworden. Dank aan mijn collega's bij Bureau Jeugdzorg Agglomeratie Amsterdam, Pieter Bijkerk, Edith Coomans, John Hersbach en Irma Stroet.

Dank ook aan de mensen 'uit het land' die zich na een oproep van mij op Twitter spontaan aanboden om commentaar te leveren, te weten Fiet van Beek, Nardy Beckers, Levi van Dam, Jetty van Gent, Petra Habets, Marc van Gemert, Frank de Graaff, Kees Groeneveld, Rien Haakma, Renée Middel, Nicoline Jansen, Ruud Klunder, Anne Noordzij, Kees Verhaar en Jacob Zuurmond.

Hoewel de tips op brede herkenning en instemming van de meelezers konden rekenen, zijn ze uiteraard geheel voor mijn persoonlijke rekening.

Erik Gerritsen

April 2014, Amsterdam

Erik.Gerritsen@jbra.nl
www.jbra.nl
www.deslimmeoverheid.nl
 @egerrit

1966 Kinderen zijn vanzelfsprekend niet veilig nu Erik Gerritsen en zijn collega's
1967 in strijd met de wet en de algemene weldenkendheid bij en tijdens
1968 kinderbescherming, niet aan waarheidsvinding doen. Erik Gerritsen draagt niet
1969 bij aan het oplossen van ongetemde vraagstukken door de lokale overheid. Erik
1970 Gerritsen draagt bij aan ongetemde problemen voor ouders, kind en
1971 maatschappij. De waarheidsvinding en het gebrek aan waarheidsvinding in de
1972 jeugdzorg legt het fundament voor een volledig ontspoorde samenleving.
1973

1974 Op bladzijde 216 van zijn boekje 'Hoe Overleef Je Als Gemeente De Transitie
1975 Jeugdzorg' schrijft Erik Gerritsen:

Cri-
tici beschuldigen de jeugdzorg dat ze ten onrechte niet aan waarheidsvinding doen en pleiten vaak ook voor een strafrechtelijke aanpak. De reactie daarop is vervolgens dat de jeugdzorg niet aan waarheidsvinding doet en ook niet kan doen.

1976

1977 Het bovenstaande citaat van Erik Gerritsen, Bestuursvoorzitter
1978 Jeugdbescherming regio Amsterdam, is een concreet feit wat onmiddellijk leidt
1979 tot het redelijke vermoeden dat Erik Gerritsen daadwerkelijk deelneemt
1980 (leiding geeft) aan zware misdrijven en georganiseerde criminaliteit. De
1981 jeugdbeschermers willen niet aan waarheidsvinding doen. Er is helemaal geen
1982 keuze voor de jeugdzorg om wel of niet aan waarheidsvinding te doen. De wet
1983 of in ieder geval het belang van de minderjarige legt dit dwingend op aan
1984 elke kinderbeschermers. Waarheidsvinding ligt in de titel van de
1985 kinderbeschermers besloten. Wat is bescherming zonder waarheidsvinding? Wat is
1986 zorg zonder waarheidsvinding? Dat jeugdzorg niet aan waarheidsvinding doen
1987 kan is uit de dikke duim van de Slimme Overheid gezogen. Jeugdzorg beschikt
1988 over vergaande justitiële middelen in het civielrechtelijke kader, als
1989 daarmee geen waarheidsvinding gedaan worden kan deugt er iets niet aan de
1990 medewerkers van jeugdzorg. Ook de financiële middelen waarover de
1991 jeugdbeschermers beschikken kan waarheidsvinding door de jeugdzorg niet in de
1992 weg staan. Jeugdzorg kan wél rechterlijke uitspraken executeren zonder een
1993 daaraan voorafgaande rechtsgeldige betekening door een deurwaarder. Blijkens
1994 het rapport van de Commissie Samson is jeugdzorg ook heel goed in staat
1995 chronisch seksueel misbruik van minderjarigen binnen de eigen organisatie te
1996 verhelen. Jeugdzorg is bijzonder goed in misleidende bezweringsformules, het
1997 intimideren van ouders, het in elkaar slaan van ouders, het niet nakomen van
1998 afspraken, het afdreigen van UHP's. Alleen waarheidsvinding kan men niet in
1999 de jeugdzorg? De overheid heeft internationaal rechtelijk de nodige
2000 verplichtingen om de jeugd te beschermen. Als deze overheid niet aan
2001 waarheidsvinding doen kan bij en tijdens jeugdbescherming is het tijd voor
2002 een nieuwe overheid. Het blijkt heel eenvoudig uit de wet dat
2003 waarheidsvinding de ambtsplicht is van elke kinderbeschermers. Dus Erik
2004 Gerritsen en zijn collega's hebben niks te kiezen.

2005 **Artikel 273 f Sr en 140 Sr.**

2006 In artikel 273 f Wetboek van Strafrecht (Sr) is mensenhandel strafbaar
 2007 gesteld. Aan de bestanddelen van artikel 273 f lid 1 sub 1 is voldaan.

2008 Hieronder is dat schematisch weergegeven:

degene die	de kinderbeschermers
een ander	de jeugdige(n)
door dwang	uithuisplaatsing
geweld	onrechtmatige toepassing sterke arm, afwezigheid betekening, politiegeweld
of een andere feitelijkheid	(onrechtmatige) gebrek aan waarheidsvinding
of door dreiging met geweld	de jeugdbeschermers dreigen ouders met UHP wanneer zij niet meewerken aan het veiligheidsplan in het vrijwillige kader, dit gaat opzettelijk wederrechtelijk vergezeld van gebrek aan waarheidsvinding en onrechtmatige toepassing van de sterke arm
of een andere feitelijkheid	(onrechtmatige) gebrek aan waarheidsvinding)
door afpersing, fraude, misleiding	(onrechtmatige) gebrek aan waarheidsvinding
dan wel door misbruik van uit feitelijke omstandigheden voortvloeiend overwicht	misbruik van bij wet verkregen bevoegden
door misbruik van een kwetsbare positie	misbruik van de positie van de kwetsbare jeugdigen
of door het geven of ontvangen van betalingen of voordelen	het salaris van de medewerkers de jeugdbeschermers en de bijpassende maatschappelijke aanzien als 'kinderbeschermers', ook moet gedacht worden aan 'voordelen' in de zin dat bepaalde 'begunstigden' aan en in het lichaam van minderjarigen zitten kunnen
om de instemming van een persoon te verkrijgen die zeggenschap over die ander[minderjarige] heeft	de kinderrechter
werft	UHP op basis van gebrek aan waarheidsvinding

vervoert	vervoer naar pleeggezin/opvang
overbrengt	de overdracht aan het pleeggezin/opvang
huisvest of opneemt	in pleeggezin/opvang
met inbegrip van de wisseling of overdracht van de controle over die ander	minderjarigen worden "vermeubeld", zij gaan van pleeggezin naar pleeggezin steeds anderen hebben controle over hen
met het oogmerk van uitbuiting	het wederrechtelijk verkregen voordeel ten gevolge van het gebrek aan waarheidsvinding van die ander, de miljarden omzet in de jeugdzorg branche, ook is er sprake van veelvuldig seksueel misbruik zoals uit het rapport van de Commissie Samson blijkt
of de verwijdering van diens organen	

2009

2010 Aan achttien van de negentien bestanddelen van artikel 273 f lid 1 sub 1 Sr
2011 is voldaan. Alleen van het bestanddeel "verwijdering van diens organen" is
2012 (nog) geen bewijs gevonden. Het oogmerk van uitbuiting is het eigen voordeel,
2013 de winstbejag, wat de jeugdbeschermers behalen door willens en wetens in
2014 strijd met de wet en regelgeving niet aan waarheidsvinding te doen. Ook het
2015 seksueel misbruik moet daaronder begrepen worden. Het gebrek aan
2016 waarheidsvinding is de sleutel tot de mensenhandel van de jeugdbescherming.

2017

2018 Ook aan de bestanddelen van artikel 273 f lid 1 sub 2 Sr is voldaan. De tabel
2019 hieronder geeft dat weer met links de bestanddelen uit de wetsbepaling en
2020 rechts de feiten:

Degene die	de kinderbeschermers
een ander werft	de jeugdige(n)
vervoert	vervoer naar pleeggezin/opvang
overbrengt	de overdracht aan het pleeggezin/opvang
huisvest of opneemt	in pleeggezin/opvang
met inbegrip van de wisseling of overdracht van de controle over die ander	minderjarigen worden "vermeubeld", zij gaan van pleeggezin naar pleeggezin steeds anderen hebben controle over hen
met het oogmerk van uitbuiting van die ander	het wederrechtelijk verkregen voordeel ten gevolge van het gebrek aan waarheidsvinding van die ander, de omzet in de jeugdzorg branche, ook

	is er sprake van veelvuldig seksueel misbruik zoals uit het rapport van de Commissie Samson blijkt
of de verwijdering van diens organen	
terwijl die ander de leeftijd van achttien jaren nog niet heeft bereikt	de 'klanten' van de jeugdbeschermers zijn bij meerderheid onder de achttien, ook veel hele jonge kinderen zitten er tussen waarvan bekend is dat zij eerst na de UHP smetstrepes in de schaamstreek hadden en kenmerken van (geestelijke) mishandeling vertoonde

2021

2022 De wetgever heeft bij mensenhandel duidelijk gekozen voor minder bestanddelen
2023 in de delictomschrijving wanneer het slachtoffer minderjarigen betreft. De
2024 gronden waarop spreken voor zich. Jeugdigen moeten beschermd worden tegen de
2025 overactieve semipublieke overheid die misbruikmakend van bevoegdheden de
2026 jeugd berooft van de toekomst.

2027

2028 In hoeverre sprake is van artikel 273 f lid 1 sub 3 moet onderwerp zijn van
2029 strafrechtelijk onderzoek. Rapporteur dezes is bekend met de ervaringen van
2030 jeugdigen persoonlijk die in instellingen van de jeugdbeschermers hebben
2031 moeten verblijven. Er wordt gesproken over misbruik van meisjes voor het oog
2032 van de bewakingscamera en niemand doet wat. Veelvuldig wordt melding gemaakt
2033 van mishandeling en samenscholing van loverboys rond instellingen van de
2034 jeugdzorg. In ieder geval imponeert beleid en strategie van de
2035 jeugdbeschermers als het fundament voor gefrustreerde jong volwassenen
2036 waarvan de kinderen ook weer onrechtmatig onder de hoede van de
2037 jeugdbeschermers geplaatst worden, omdat ouders ook al in de jeugdzorg zaten.

2038

2039 Wat betreft artikel 273 f lid 1 sub 3 Sr is bekend dat onrechtmatig (want op
2040 basis van gebrek aan waarheidsvinding) uitgeplaatste kinderen 'op vakantie'
2041 gaan in het buitenland. Dat zij daarbij ook beschikbaar gesteld worden tot
2042 het verrichten van seksuele handelingen met of voor een derde tegen betaling,
2043 kan en mag niet uitgesloten worden. De jeugd onder de hoede van de
2044 jeugdbeschermers lijkt te worden klaargestoomd voor een speciaal soort
2045 'klanten'.

2046

2047 Aan artikel 273 f lid sub 4 Sr lijkt niet te zijn voldaan. Nog niet is
2048 tegengekomen dat het gebrek aan waarheidsvinding leidt tot: beschikbaar
2049 stellen tot het verrichten van arbeid of diensten. Ook mag het niet voor
2050 onmogelijk gehouden worden dat de jeugdbeschermers zich ook schuldig maken
2051 aan schending van artikel 273 f lid 5 Sr. Omdat het Gerechtshof te Den Haag

2052 het bevel heeft gegeven tot strafvervolgning in de zin van strafrechtgelijk-
2053 onderzoek naar de secretaris-generaal van het ministerie van justitie mr.
2054 Joris Demmink in verband met misbruik van minderjarigen⁴⁶ en omdat deze SG
2055 ambtelijk leiding heeft gegeven aan beleid en strategie van de
2056 jeugdbeschermers is het redelijke vermoeden dat er heel veel vuur is en niet
2057 alleen rook. Het OM heeft recent het strafrechtelijk onderzoek in verband met
2058 de oud SG uitgebreid. Onderzoek naar hem moet ook inhouden zijn betrokkenheid
2059 bij het ontspoorde beleid in de jeugdzorg (om Demmink en de zijnen te
2060 voorzien van vers jong fruit?).

2061
2062 Aan de bestanddelen van artikel 273 f lid 1 sub 6 Sr is zonder meer voldaan.
2063 Wie is het die voordeel trekt van de afwezigheid van waarheidsvinding? Zij
2064 die het salaris incasseren van de bestuurders en beslissers en gezinsvoogden
2065 van jeugdbeschermers. Er is een zeer grote kring aan deelnemers. Alle
2066 betrokkenen in de branche moeten verdacht worden. Bij allen moet onderzocht
2067 worden of zij niet ook pedofielen zijn. De jeugdbeschermers imponeren als een
2068 netwerk van pedofielen in de ambtenarij die misbruikmakend van bevoegdheden
2069 zich bovenop de huid van minderjarigen weten te nestelen. Van pedofilie is
2070 bekend dat de patiënt in staat is vertrouwen te winnen van volwassenen in de
2071 kring van de minderjarige en de minderjarige. Eerst wanneer de pedofiel het
2072 vertrouwen bezit wordt daarvan misbruik gemaakt. Dat is in het karakter van
2073 de pedofiel. Pedofielen moeten vooral gezocht worden waar kinderen zijn. Niet
2074 zelden bezitten pedofielen een machtspositie ten opzichte van de
2075 minderjarige. Bij personen die propageren kinderbeschermers of bestrijders
2076 van kinderporno zeggen te zijn, moet men erop bedacht zijn dat dit leden zijn
2077 kunnen van de georganiseerde criminaliteit die zichzelf in de positie
2078 plaatsen om politie en justitie het zicht te onthouden op de bronnen van
2079 kinderpornografisch materiaal. Juist personen die beweren zich met alle
2080 liefde of met hart en ziel in te zetten voor de belangen van minderjarigen,
2081 zijn potentieel pedofielen. Jeugdbeschermers zijn geobsedeerd met zicht op
2082 minderjarigen. Voor ouders en andere betrokkenen bij minderjarigen is het
2083 bijzonder moeilijk zicht te krijgen op wat er gebeurt met de minderjarige na
2084 de UHP. Ouders worden in onwetendheid geplaatst omtrent het lot van hun
2085 kinderen die zonder waarheidsvinding uit huis geplaatst zijn. Rapporteur
2086 dezes weet van onderzoekers van de Commissie Samson persoonlijk dat ook zij
2087 moeilijk zicht krijgen konden op hetgeen met de minderjarige onder de hoede
2088 van de jeugdbeschermers gebeurde. De onderzoekers zijn gefrustreerd in het
2089 onderzoek. Steeds wordt er geen openheid van zaken gegeven. De
2090 jeugdbeschermers beroepen zich veelal op de privacy van het kind. Wanneer
2091 ouders zich beroepen op de privacy van het kind argumenteren de
2092 jeugdbescherming dat dit is om de jeugdbescherming het zicht op de
2093 minderjarigen te onthouden. Dit rapport moet aanleiding zijn tot diepgaand

46 ECLI:NL:GHSHE:2014:61

2094 strafrechtelijk onderzoek naar de handel en wandel van de jeugdzorg. De leden
2095 1 sub 7, 8 en 9 van artikel 273 f Sr blijven hier verder onbesproken omdat
2096 één en ander na bevel vervolging vanzelf blijken zal als daarvan sprake is.
2097

2098 Artikel 273 f lid 2 Sr bepaalt dat uitbuiting tenminste omvat: *uitbuiting van*
2099 *een ander in de prostitutie, andere vormen van seksuele uitbuiting, gedwongen*
2100 *of verplichte arbeid of diensten, met inbegrip van bedelarij, slavernij en*
2101 *met slavernij te vergelijken praktijken, dienstbaarheid en uitbuiting van*
2102 *strafbare activiteiten.* Uitbuiting is niet beperkt tot deze vormen van
2103 uitbuiting. Uitbuiting van een ander ten behoeve van het voortbestaan van de
2104 branche is ook een hier bedoelde vorm van uitbuiting. Artikel 273 f lid 2 Sr
2105 ziet op alle vormen van uitbuiting en noemt enkele in de mensenhandel
2106 voorkomende vormen.
2107

2108 Artikel 273 f lid 3 bepaalt dat de schuldige wordt gestraft met
2109 gevangenisstraf van ten hoogste vijftien jaren of geldboete van de vijfde
2110 categorie, indien:

2111 1°. de feiten, omschreven in het eerste lid, worden gepleegd door twee
2112 of meer verenigde personen;

2113 2°. degene ten aanzien van wie de in het eerste lid omschreven feiten
2114 worden gepleegd een persoon is die de leeftijd van achttien jaren nog
2115 niet heeft bereikt dan wel een ander persoon is bij wie misbruik van
2116 een kwetsbare positie wordt gemaakt;

2117 3°. de feiten, omschreven in het eerste lid, zijn voorafgegaan,
2118 vergezeld of gevolgd van geweld.

2119 Aan al deze subelementen is voldaan. Dat de feiten gepleegd worden door twee
2120 of meer verenigde personen is onmiskenbaar. Een en ander betreft in ieder
2121 geval alle leden van branche organisatie Jeugdzorg Nederland te Utrecht en
2122 onderscheidenlijke bestuurders en medewerkers. Jeugdigen kunnen tot de 21ste
2123 of zelfs 23ste onder de hoede geplaatst zijn van de jeugdbescherming. De
2124 meerderheid is evenwel jonger dan achttien en niet zelden zeer jong en
2125 kwetsbaar. Het Politiegeweld bij en tijdens UHP zonder waarheidsvinding is
2126 een vorm van geweld als bedoeld onder sub drie.

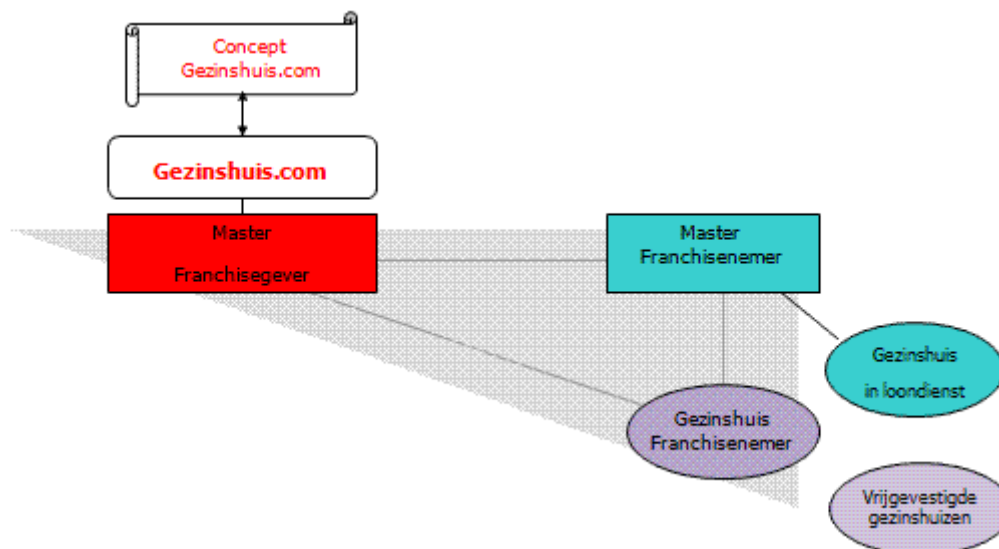
2127 Artikel 273 f lid 5 zal ook van toepassing zijn omdat de afwezigheid van
2128 waarheidsvinding kan bijgedragen aan de dood van de minderjarigen in
2129 bovengenoemde geruchtmakende zaken. Het heeft er alle schijn van dat de
2130 jeugdbeschermers aan de ene kant in (bepaalde) zaken het laat afweten wat
2131 betreft de indicatiestelling en regie naar zorg om vervolgens aan de andere
2132 kant de vermoorde onschuld te spelen en bij de politiek om meer geld te
2133 lobbyen voor de branche. Indien één van de in het eerste lid omschreven
2134 feiten de dood ten gevolge heeft, wordt levenslange gevangenisstraf of

2135 tijdelijke van ten hoogste dertig jaren of geldboete van de vijfde categorie
2136 opgelegd.

2137 Artikel 273 f lid 6 bepaalt dat onder kwetsbare positie mede wordt begrepen
2138 een situatie waarin een persoon geen andere werkelijke of aanvaardbare keuze
2139 heeft dan het misbruik te ondergaan. Een minderjarige heeft geen andere keuze
2140 dan het misbruik en de gedwongen UHP te ondergaan. Dit rapport verwijst naar
2141 het rapport van de Commissie Samson. Daarin staat het voorbeeld van Kaylee
2142 die was opgenomen in een pleeggezin en dat de oudste zoon direct al de eerste
2143 nacht bij haar in bed kroop en dat als ze iets zou zeggen, ze zou worden
2144 vermoord. Dat heeft ze moeten ondergaan. Daarin had zij geen keuze.

2145 **Gezinshuizen belanghebbenden uithuisplaatsingen**

2146 Aan de website van Gezinshuis.com aan de Rudolphlaan 2 (37904 DE) Glind is
2147 goed te zien welk belang gediend is met de jeugdzorg. Welk verdienmodel
2148 gehanteerd wordt. Aan Zorgzaamheid B.V. in Biddinghuizen is te zien dat er
2149 niet gekozen is voor een Stichting op niet commerciële grondslag zoals te
2150 verwachten bij een dergelijke voorziening met algemeen belang. Gezinshuis.com
2151 is ook ondernemer. Volgens de website op www.gezinshuis.com is
2152 ondernemerschap de drijfveer in de organisatie. Gerard Besten is directeur
2153 van gezinshuis.com. De formule van [Gezinshuis.com](http://gezinshuis.com) is volgens de site op
2154 www.gezinshuis.com: de franchiseformule. [Gezinshuis.com](http://gezinshuis.com) is een concept met
2155 franchisegevers en franchisenemer. Albert Hein is ook een franchise-
2156 organisatie. Franchising is een puur commerciële organisatievorm waarbij de
2157 ondernemer vanzelfsprekend streeft naar winst maximalisatie en onder normale
2158 economische omstandigheden (normale marktverhoudingen) de vraag het aanbod
2159 bepaalt. In het geval van de jeugdzorg bepaalt het gebrek aan
2160 waarheidsvinding door de jeugdbeschermers het aanbod van onder andere
2161 gezinshuis.com. De afname is gedwongen. Kinderen kunnen zich er niet aan
2162 onttrekken. De UHP en OTSen zijn nodig om ondernemingen als gezinshuis.com in
2163 stand te houden. De jeugdzorg is een hele branche waarbij betrokken
2164 ondernemingen verenigd zijn in Jeugdzorg Nederland te Utrecht, en de
2165 gezinshuizen zich organiseren als franchise ondernemingen. Gezinshuizen horen
2166 stichtingen te zijn die belang hebben bij afwezigheid van vraag.

2168 **Individuele dossiers**

2169 Rapporteur dezès is beroepshalve betrokken bij minderjarigen en ouders die
 2170 worden benadeeld door de kinderbeschermers. In geen van de talrijke dossiers
 2171 die rapporteur dezès in behandeling heeft vindt de UHP plaats op basis van
 2172 waarachtige feiten. Altijd is er sprake van feiten en omstandigheden die door
 2173 de jeugdbescherming geconstrueerd zijn. Rapporteur dezès heeft ruchtbaarheid
 2174 willen geven aan de wanpraktijken van de kinderbeschermers. Tot twee keer toe
 2175 is hij door de jeugdbeschermers in kort geding gedagvaard om te zwijgen.
 2176 Rapporteur dezès werkt aan www.loketjeugd.nl wat het alternatief is voor de
 2177 misdadige kinderbescherming van BJZ, het AMK en de Raad. Het initiatief op
 2178 www.loketjeugd.nl gaat vanzelfsprekend uit van het belang van het kind als
 2179 eerste overweging en de eisen die de Wet stelt aan kinderbescherming.

2180
 2181 Omdat de jeugdbeschermers in strijd met de wet niet aan waarheidsvinding doen
 2182 is rapporteur dezès in de zaken in kort geding veroordeeld door de
 2183 kortgedingrechter. Ook de misleidende bezweringsformules van de
 2184 jeugdbeschermers hebben bijgedragen tot de veroordelingen van rapporteur
 2185 dezès.

2186
 2187 De eerste zaak die gevoerd is diende 09 juli 2012 te Amsterdam (vonnis 20
 2188 juli 2012).⁴⁷ Rapporteur deze heeft in die zaak ervoor gekozen geen
 2189 bewijsmateriaal kenbaar te maken tijdens het kort geding omdat hij ook
 2190 aangifte had gedaan en de jeugdbeschermers geen zicht wilde geven op de bij
 2191 die aangifte gevoegde bewijselementen. De tweede zaak diende te Rotterdam.
 2192 Het vonnis is van 02 augustus 2013.⁴⁸ In die zaak zijn concrete
 2193 bewijselementen overgelegd waaruit blijkt dat de jeugdbeschermers te

47 <http://jeugdzorgmaffia.wordpress.com/2012/07/22/rectificatie-en-vonnis-van-de-rechtbank-over-maffia-bureau-jeugdzorg-stadsregio-rotterdam/>

48 http://www.goedenieuws.nl/files/Rechtbank_Rotterdam_Vonnis_GoedeNieuwsNLSuperVader_vs_BJZ_2_aug_2013.pdf

2194 Rotterdam in de zaak van de onrechtmatige UHP van A.E.W (Erasmus MC te
2195 Rotterdam, 22 april 2012) deze (toen) baby na de onrechtmatige UHP mishandeld
2196 en/of misbruikt hebben. De rechter in kort geding heeft al de concrete
2197 bewijselementen naast zich neergelegd en niet eens besproken in het vonnis.
2198 De rechter in kort geding oordeelde dat de verdediging zich beriep op
2199 algemene rapporten.

2200

2201 Ook in de zaak van A.E.W. leidt het gebrek aan waarheidsvinding tot de UHP.
2202 In de casus van A.E.W. is het evident dat alles goed was met de baby en
2203 ouders, en dat een valse zorgmelding geleid heeft tot betrokkenheid van de
2204 jeugdzorg. Ouders verzochten rapporteur dezès hen bij te staan. Deze bijstand
2205 heeft geleid tot een overeenkomst tussen ouders en BJZ Rotterdam in het
2206 vrijwillige kader. Deze overeenkomst bestond eruit dat de jeugdbeschermers
2207 ouders en kind met rust zouden laten wanneer ouders voor in ieder geval een
2208 periode van drie maanden de gezondheid van hun dochter regelmatig zouden
2209 laten controleren door de huisarts. Ouders zijn onmiddellijk de afspraken
2210 volledig nagekomen. Er waren geen klachten over ouders en hun verhouding tot
2211 hun dochter of de gezondheid van de baby. De huisarts was tevreden over
2212 ouders en kind. Een dag of acht á tien na deze afspraak hebben de
2213 jeugdbeschermers te Rotterdam de afspraak geschonden en een spoed-uhp
2214 aangevraagd die zonder het horen van betrokkenen door rechter Paling die ook
2215 te werk is gesteld bij een Bureau Jeugdzorg is afgegeven. Vanaf dat moment is
2216 het één groot kafkaësk drama voor ouders en kind. Moeder is na de UHP door de
2217 jeugdbeschermers te Rotterdam in een zwarte 'fourwheeldrive' bedreigd de
2218 relatie met vader te verbreken omdat ze anders haar kind niet meer zou zien.
2219 Ze moest ook een bepaalde advocaat kiezen. Deze advocaat werkt nu op
2220 hetzelfde advocatenbureau als de advocaat van BJZ Rotterdam in der tijd. Het
2221 dossier over deze onrechtmatige UHP wat bij rapporteur dezès in bezit is
2222 bevat meer dan twee duizend pagina's waarin de leugens van de
2223 jeugdbeschermers zich opstapelen en waaruit onmiskenbaar blijkt dat het enige
2224 oogmerk van de jeugdbeschermers te Rotterdam is dat zij de betrokken
2225 minderjarige voor de duur van de minderjarigheid onder de hoede van derden
2226 plaatsen voor geld en/of ander misbruik. A.E.W. had eerst na de onrechtmatige
2227 UHP smetstrepen in de schaamstreek. Eerst na de onrechtmatige UHP vertoonde
2228 zij kenmerken van (geestelijke) mishandeling. De vader van dit meisje is in
2229 elkaar geslagen door medewerkers van de Raad voor de Kinderbescherming.
2230 Rapporteur dezès is na het kort geding te Rotterdam het contact met deze
2231 ouders kwijtgeraakt. Want de jeugdbescherming reageren zich agressief af op
2232 ouders omdat zij zich deugdelijk hebben laten bijstaan. Ouders raken
2233 rechtshulpverleners kwijt door het strafbare gedrag van de jeugdbeschermers.
2234 Het gebrek aan waarheidsvinding bij de jeugdbeschermers levert oneerlijke
2235 concurrentie. Rechters komen tot veroordelingen omdat de jeugdbeschermers
2236 niet aan waarheidsvinding doen en middels misleidende bezweringsformules de

2237 voorzieningenrechtters in de waan plaatsen over de rechtmatigheid van
2238 geopenbaarde meningen.

2239

2240 **Conclusie**

2241 Op grond van al het voorgaande moet worden geconcludeerd dat de
2242 jeugdbeschermers mede door middel van afwezigheid van waarheidsvinding zware
2243 misdrijven begaan, althans dat ernstige verdenkingen daaromtrent gegeven
2244 zijn.

2245

2246 De feiten en omstandigheden waarop onderhavige rapportage berusten, vormen
2247 afzonderlijk en in onderling verband gezien:

2248

- 2249 • diverse aangiften met bijlagen tegen de jeugdbeschermers bij de
2250 Hoofdofficier van Justitie, in bezit van rapporteur dezes;
- 2251 • de bezoldigde nevenfunctie van mevrouw mr. Paling, kinderrechter te
2252 Rotterdam, die van 01-12-2007 tot 01-01-2013 tewerkgesteld is als
2253 bezoldigd commissielid in een klachtencommissie bij een Bureau
2254 Jeugdzorg (klachtencommissie Stichting Bureaus Jeugdzorg
2255 Haaglanden/Zuid-Holland, te Den Haag);
- 2256 • het verzoek tot crisismachtiging uithuisplaatsing van Bureau Jeugdzorg
2257 Noord-Brabant van 10 juni 2014 in de zaak van de UHP van Hansje;
- 2258 • de aangifte van de moeder van Hansje van 17 juni 2014;
- 2259 • het vonnis van de Rechtbank Amsterdam gewezen tussen Stichting Bureau
2260 Jeugdzorg Stadsregio Rotterdam, en rapporteur deze van 20 juli 2012 met
2261 daarbij uitgedraaid het procesdossier en de notitie van de griffie van
2262 de rechtbank dat van de op 06 juli 2012 ingebrachte producties geen
2263 kennisgenomen wordt en de aangifte die 12 juni 2012 is gedaan bij de
2264 Politie Rotterdam tegen BJZ Rotterdam in verband met de ontvoering van
2265 de baby A.E.W. (rapporteur dezes had namens ouders zeer concrete
2266 afspraken gemaakt met crisismanager Antony Stucky van BJZ Rotterdam en
2267 die is BJZ Rotterdam niet nagekomen terwijl ouders onmiddellijk
2268 nakwamen en door BJZ Rotterdam niet aan waarheidsvinding gedaan wordt);
- 2269 • het vonnis van de Rechtbank Rotterdam gewezen tussen Stichting Bureau
2270 Jeugdzorg Stadsregio Rotterdam en de vader van A.E.W. en rapporteur
2271 dezes van 02 augustus 2013 met daarbij het procesdossier en de concrete
2272 bewijselementen in de individuele zaak van A.E.W. waaruit blijkt dat in
2273 haar geval alles goed was thuis en dat zij eerst na de UHP smetstrepen
2274 in de schaamstreek had en kenmerken van (geestelijke) mishandeling
2275 vertoonde, rapporteur dezes krijgt van de voorzieningenrechter het
2276 verwijt dat hij ter onderbouwing van zijn stellingen "slechts naar
2277 enkele algemene onderzoeken en publicaties" verwijst (deze publicaties
2278 horen op zichzelf reeds te leiden tot het oordeel in dit rapport want

2279 het zijn onder andere de publicaties waaruit blijkt dat jeugdzorg in
2280 strijd met de wet niet aan waarheidsvinding doet en het gewichtige
2281 rapport van de Commissie Samson waaruit het grote misbruik van
2282 minderjarigen in de jeugdzorg blijkt, alle overige bewijzen waren
2283 concrete feiten en omstandigheden die aantonen en op het minst
2284 aannemelijk maken dat BJZ of de betrokken gezinsvoogd de gestelde
2285 strafbare feiten hebben begaan);

- 2286 • de tekst van artikel 2J WJZ;
- 2287 • de tekst van artikel 430 lid 3 Rv;
- 2288 • artikel 21 van het Wetboek van Rechtsvordering Rv;
- 2289 • de tekst van het Kinderrechtenverdrag van de Verenigde Naties van 20
2290 november 1989;
- 2291 • de memorie van toelichting bij de Wet op de Jeugdzorg (Kamerstukken II,
2292 2008–2009, 31 855, nr. 3);
- 2293 • het rapport van de de Nationale ombudsman nummer: 2011/015 van 17
2294 januari 2011⁴⁹ – zie ook geciteerd op bladzijde 10 van dit rapport;
- 2295 • het rapport van de de Nationale ombudsman nummer: 2011/126 van 12 april
2296 2011⁵⁰ – zie ook geciteerd bladzijde 10/11 van dit rapport;
- 2297 • het rapport van de de Nationale ombudsman nummer: 2011/128 van 21 april
2298 2011 (2011/128)⁵¹ – zie ook geciteerd bladzijde 11 van dit rapport;
- 2299 • het rapport van de Kinderombudsman van 10 december 2013 'Is De Zorg
2300 Gegronde?', aangeboden aan de Tweede Kamer⁵² – geciteerd en besproken op
2301 bladzijde 12 t/m 18 van dit rapport;
- 2302 • het rapport onder voorzitterschap van voormalig procureur-generaal
2303 mevrouw mr. H.W. Samson-Geerlings op 08 oktober 2012 en presenteerd:
2304 *Omringd door zorg, toch niet veilig*⁵³ – dit rapport bewijst het
2305 schokkend hoge misbruik van minderjarigen onder de hoede van de
2306 jeugdbeschermers en op bladzijde 298 schrijft de commissie: *bij het*
2307 *onderzoek naar reacties van de overheid op seksueel misbruik in de*
2308 *jeugdzorg moet tevens de strafrechtelijke benadering worden bezin;*
- 2309 • het rapport van de Commissie-Deetman van augustus 2013 'De handelwijze
2310 van het Openbaar Ministerie bij seksueel misbruik van minderjarigen in
2311 de Rooms-katholieke Kerk'⁵⁴ – dit rapport legt het verband bloot tussen
2312 kindermisbruik in de Rooms Katholieke Kerk en de jeugdzorg en toont dat
2313 het OM eerder ook niet adequaat reageerde op kindermisbruik.

2314

49 <http://www.nationaleombudsman.nl/rapporten/2011/015>

50 <http://www.nationaleombudsman.nl/rapporten/2011/126>

51 <http://www.nationaleombudsman.nl/rapporten/2011/128>

52 <http://www.dekinderombudsman.nl/92/ouders-professionals/publicaties/rapport-is-de-zorg-gegrond/?id=325>

53 <http://www.commissiesamson.nl>

54 <http://www.rijksoverheid.nl/documenten-en-publicaties/rapporten/2013/09/11/eindrapport-de-handelwijze-van-het-openbaar-ministerie-bij-seksueel-misbruik-van-minderjarigen-in-de-rooms-katholieke-kerk.html>

2315 Het voorgaande leidt samengevat tot de volgende redelijke verdenking:
2316 gedwongen verdwijning van personen, althans opzettelijke mensenhandel althans
2317 gijzeling en deelname aan georganiseerde criminaliteit.

2318 De jeugdzorg dient geen ander belang dan dat van de leden van Jeugdzorg
2319 Nederland en medewerkers waaronder tevens begrepen georganiseerde ambtelijke
2320 criminaliteit in het Ministerie van Veiligheid en Justitie. Omdat de
2321 jeugdbeschermers ook niet na de vele klachten die geuit zijn, onder andere
2322 recent nog door professor Arnold Heertje,⁵⁵ zichzelf niet vrijwillig
2323 corrigeren is serieus herhalingsgevaar te duchten.

2324
2325 Het handelen en/of nalaten van de jeugdbeschermers (niet beperkt tot de
2326 waarheidsvinding en de afwezigheid van de waarheidsvinding) imponeert in een
2327 eerste oogopslag als opzettelijke en wederrechtelijke mensenhandel (artikel
2328 273 f lid 1 sub 1, 2 en 6 Sr), en deelname aan een criminele organisatie (art
2329 140 Sr). Omdat één en ander voortgaand niet erkend wordt door autoriteiten en
2330 er sprake is van een wijdverbreide of stelselmatige aanval gericht tegen een
2331 burgerbevolking en de jeugdbeschermers vanzelfsprekend bekend zijn met de
2332 eigen wijdverbreide of stelselmatige aanval op een burgerbevolking moet het
2333 handelen en/of nalaten van de jeugd beschermers gekwalificeerd worden als
2334 gedwongen verdwijning van personen in de zin van artikel 4 lid 1 sub i WIM.

2335
2336 Uit hetgeen dit rapport onthult blijken voldoende feiten en omstandigheden,
2337 waaruit een redelijk vermoeden van schuld voortvloeit dat de jeugdbeschermers
2338 zich schuldig maken en hebben gemaakt aan de in dit rapport gestelde
2339 strafbare feiten. Het Openbaar Ministerie moet overgaan tot strafvervolgung
2340 van de jeugdbeschermers of althans het Openbaar Ministerie moet
2341 opsporingsonderzoek starten naar de waarheidsvinding en het gebrek aan het
2342 doen van waarheidsvinding door de jeugdbeschermers en de gevolgen daarvan
2343 voor de jeugdigen.

2344
2345 **REDEN WAAROM**

2346
2347 **Jeugdzorg Nederland te Utrecht, de leden van Jeugdzorg Nederland, hun**
2348 **bestuurders en medewerkers, het AMK en de bestuurders en medewerkers, de Raad**
2349 **voor de Kinderbescherming en bestuurders en medewerkers** zich schuldig maken
2350 **aan:**

2351
2352
2353
2354

4 55 ECLI:NL:RBAMS:2014:2848

2355 P R I M A I R

2356 a. gedwongen verdwijning van personen, zoals strafbaar gesteld in artikel
2357 4 lid 1 sub i, Wet Internationale Misdrijven, gepleegd in of omstreeks
2358 de periode van 2000 tot en met heden in Nederland en/of Europa en/of
2359 elders, en/of,

2360

2361 b. deelname criminele organisatie, zoals strafbaar gesteld in artikel 140
2362 van het Nederlands Wetboek van Strafrecht, gepleegd in of omstreeks de
2363 periode van 2000 tot en met heden in Nederland en/of Europa en/of
2364 elders.

2365

2366 S U B S I D I A I R

2367 a. mensenhandel, zoals strafbaar gesteld in artikel artikel 273 f lid 1
2368 sub 1, 2 en 6, gepleegd in of omstreeks de periode van 2000 tot en met
2369 heden in Nederland en/of Europa en/of elders, en/of,

2370

2371 b. deelname criminele organisatie, zoals strafbaar gesteld in artikel 140
2372 van het Nederlands Wetboek van Strafrecht, gepleegd in of omstreeks de
2373 periode van 2000 tot en met heden in Nederland en/of Europa en/of
2374 elders.

2375

2376 M E E R S U B S I D I A I R

2377 a. gijzeling, zoals strafbaar gesteld in artikel 282 a van het Nederlands
2378 Wetboek van Strafrecht, gepleegd in of omstreeks de periode van 2000
2379 tot en met heden in Nederland en/of Europa en/of elders, en/of,

2380

2381 b. deelname criminele organisatie, zoals strafbaar gesteld in artikel 140
2382 van het Nederlands Wetboek van Strafrecht, gepleegd in of omstreeks de
2383 periode van 2000 tot en met heden in Nederland en/of Europa en/of
2384 elders.

2385

2386 Amsterdam, 17 augustus 2014

2387

2388

Mr. de Kreek.

2389

2390

2391

j.l.de.kreek@lawyers.nl
Bureaudekreek.nl
+31(0)624967163

Jeugdbescherming Oss

Ingekomen
Administratie F &
Rechtbank
10 JUN 2014

Aan de kinderrechter
Rechtbank Oost-Brabant
Postbus 70584
5201 CZ 'S-HERTOGENBOSCH

Kenmerk: [redacted]
Betreft: Hans [redacted] 2007

Oss, 10 Juni 2014

Verzoek crismachtiging uithuisplaatsing

Bij beschikking van de rechtbank Oost-Brabant werd de minderjarige:

Hans [redacted] geboren te Tilburg op [redacted]-2007,

zoon van
mevrouw I. van der H [redacted]
en
de heer G. [redacted] S [redacted]

laatstelijk onder toezicht gesteld van Stichting Bureau Jeugdzorg Noord-Brabant met ingang van 29-03-2014 tot en met 28-03-2015.

De gezinsvoogdijwerker is mevrouw [redacted]

De verblijfplaats van de minderjarige is op een geheim adres.

Het gezag over de minderjarige berust bij mevrouw I. van der H [redacted] en de heer G. [redacted] S [redacted]

De belanghebbenden alsmede de namen en adressen van anderen wier verklaring van betekenis kan zijn bij de beoordeling van dit verzoek zijn vermeld in bijlage 1, die als een geheel met dit verzoekschrift gezien moet worden.

De aanleiding van ons verzoek is als volgt:

Hans is een bijna 7 jarige jongen die in een jarenlange klempositie tussen zijn beide ouders verkeerd. Hans heeft al een geruime tijd geen contact met zijn vader. Onduidelijk is hoe het contact tussen Hans en vader in het verleden feitelijk geweest is. Op dit moment is er sprake van een spanningsveld tussen ouders wat zodanig groot is dat er sprake is van veel onderling wantrouwen waar Hans tussenin staat.

Raadhuyleaan 4

Postbus 763
5340 AT Oss

Telefoon: (0412) 644 900
Fax: (0412) 645 755

www.jeugdzorg-nb.nl

ONTVANGST TIJD 10 JUN 2014 11:09

Door dit onderlinge wantrouwen waarin beide ouders hun eigen aandeel en rol hebben ten aanzien van Hans komt omgang tussen Hans en vader niet van de grond, ontwikkelt Hans lichamelijke klachten zonder aanwijsbare lichamelijke oorzaak en is Hans onrustig en verdrietig zodra er over mogelijke omgang gesproken wordt. Hans wordt, door de wijze waarop ouders zich opstellen, niet de kans geboden om met beide ouders een positief en onbelast contact te kunnen hebben waarbij de ontwikkeling van zijn eigen identiteit op termijn in het gedrang zal gaan komen. Het onvoldoende een eigen identiteit ontwikkelen waarbij het beeld van een van beide ouders onrealistisch dan wel incompleet is kan op termijn in de ontwikkeling van Hans tot problemen gaan leiden. Wanneer ouders onvoldoende in staat zijn om Hans de toestemming te gaan geven om contact met beide ouders te mogen onderhouden en hem hierin onvoldoende stimuleren om dit contact aan te gaan dan is een stagnatie van de identiteitsontwikkeling en zijn gevoelens van onveiligheid een risicofactor waardoor Hans in de toekomst moeilijker keuzes kan maken en richting aan zijn leven kan geven.

Moeder is onvoldoende in staat om de huidige beschikking van omgang ten uitvoer te leggen voortkomend uit haar eigen gedachten en gevoelens alsook het gedrag wat Hans laat zien zodra moeder over omgang met vader spreekt. Moeder heeft hiervoor een aankondiging schriftelijke aanwijzing ontvangen naar aanleiding van de intake bij het omgangshuis teneinde haar er nogmaals op te wijzen dat nakomen van de beschikking voor dat moment geadviseerd werd door Bureau Jeugdzorg. Moeder heeft duidelijk te kennen gegeven dat zij bereid was mee te werken aan omgangsbegeleiding voor de duur van 3 keer waarna de omgang wat moeder betreft zou stoppen. Moeder kan niet instemmen met de beschikking zoals deze door de Rechtbank is afgegeven en is niet voornemens zich hieraan te houden. Het gedrag van Hans, sinds moeder hem verteld heeft dat er weer omgang met zijn vader gaat komen (welke moeder duidelijk Gerland noemt in plaats van vader), is drastisch veranderd. Hans ervaart meer onrust, zowel thuis als op school, en laat duidelijk fysieke en verbale boosheid zien waarbij hij schopt en slaat om niet mee te moeten naar de omgangsbegeleiding. Het gedrag van Hans, waargenomen op het omgangshuis, lijkt een afspiegeling van het gedrag dat moeder laat zien. Moeder geeft duidelijk aan niet met de omgang te kunnen instemmen en wordt nu door de huidige beschikking "gedwongen" hieraan mee te werken (moeder ervaart het ook als dwang en spreekt dit uit naar de hulpverlening). Het feit dat moeder niet daadwerkelijk met omgang kan instemmen zorgt ervoor dat er dubbele signalen naar Hans toe gaan. Hans weet enerzijds dat zijn moeder niet instemt met omgang tussen hem en vader maar anderzijds geeft moeder Hans nu ineens de boodschap dat hij naar vader toe moet wat maakt dat moeder in haar houding en gedrag voor Hans voor veel onveiligheid zorgt. Hans lijkt door deze boodschap van moeder precies hetzelfde als moeder te doen. Hans spreekt naar moeder uit dat hij gaat voor moeder, omdat hij zoals moeder zegt tegen de hulpverlening anders mogelijk bij moeder weg gehaald wordt. Hans wil echter niet meer op het moment dat omgang gaat plaatsvinden en zet zijn gedrag in om omgang te voorkomen. Hans zit duidelijk klem in de situatie waarbij hij momenteel loyaal is naar zijn moeder toe. Hans probeert zich letterlijk uit de situatie, waarin moeder hem brengt, te vechten waarbij zowel moeder als Hans zich letterlijk aan elkaar vastklampen.

Bureau Jeugdzorg ziet dat in hele korte tijd, te weten een periode van 8 weken, de emoties bij moeder extreem snel zijn opgelopen. Moeder belast Hans met volwassenen informatie uit de beschikking van de rechtbank waardoor er, nog voor de omgang is afgestemd, al klachtgedrag bij Hans ontstaat en school hierover zorgen heeft.

ONTVANGST TIJD 10 JUN 2014 11:09

Bureau Jeugdzorg acht een uithuisplaatsing van Hans noodzakelijk om Hans tot rust te laten komen in de nu ontstane situatie waarbij er geobserveerd gaat worden wat Hans nodig heeft voor de toekomst en wie van de twee ouders met gezag dit zou kunnen bieden aan Hans. Daarnaast wil Bureau Jeugdzorg helder krijgen of alles wat nu ontstaan is, en het handelen van moeder hierin, voortkomt vanuit de beschikking die strekt tot omgang tussen Hans en vader of dat er andere oorzaken aan ten grondslag liggen. In de raadsrapportage van 2013 wordt er een aantal keren gesproken over persoonlijkheidsproblematiek (borderline) bij moeder. Op deze problematiek en de behandeling van moeder heeft Bureau Jeugdzorg geen zicht. Derhalve wil Bureau Jeugdzorg tevens helder krijgen van welke problematiek er nu specifiek sprake is en wat voor behandeling moeder hiervoor heeft gehad of dient te gaan krijgen. Het huidige handelen van moeder waarbij de emoties van moeder snel oplopen, Hans belast wordt met alles wat er speelt, moeder in haar emoties keuzes maakt die niet in Hans zijn belang zijn (door Hans ziek mee te nemen naar een plek elders en een vreemde huisarts te bezoeken) en moeder filmmateriaal aan het verzamelen is om haar gelijk te kunnen "bewijzen" maken dat Hans steeds meer knel komt in de nu ontstane situatie. Hans zijn gedragsproblemen nemen toe waarbij moeder aangeeft dat Hans onhandelbaar wordt. Bureau Jeugdzorg maakt zich zeer ernstige zorgen om de nu ontstane situatie waarbij Hans psychisch overbelast wordt door zijn omgeving. Bureau Jeugdzorg is van mening dat deze bedreiging slechts nog afgewend kan worden middels een crisis machtiging uithuisplaatsing gezien de houding en het gedrag van moeder in de afgelopen weken waarbij zij zich dreigend opstelt, zij geen communicatie wil met Bureau Jeugdzorg, er geen sprake is van samenwerking met moeder waarbij het risico aanwezig is dat moeder vertrekt met Hans zodra zij weet dat Bureau Jeugdzorg een plaatsing op een neutrale plek voor Hans nu het beste acht.

Samenvattend ziet Bureau Jeugdzorg de volgende mogelijkheden en heeft zij de volgende keuzes gemaakt;

1 situatie zoals deze nu is laten voortbestaan.

Hiervoor heeft Bureau Jeugdzorg niet gekozen omdat de huidige situatie zeer ongezond voor Hans is zoals uit de filmpjes blijkt. Het zou betekenen dat de omgang blijft zoals deze nu is waarbij het wachten is op een volgende beschadigende situatie voor Hans.

2 overleg met moeder.

Hiervoor kan Bureau Jeugdzorg niet kiezen omdat moeder overleg afhoudt. Moeder is het niet eens met de zienswijze van Bureau Jeugdzorg dat omgang in het belang van Hans is. Daarnaast vertrekt moeder met onbekende bestemming naar elders zonder Bureau Jeugdzorg hierin te raadplegen danwel de mogelijkheid te bieden contact met haar op te nemen anders dan via de mail en laat zij vervolgens weten geen persoonlijk contact meer te wensen met Bureau Jeugdzorg en slechts nog via de mail antwoord te willen krijgen op door haar gestelde vragen.

3 verzoek indienen stopzetten omgang door Bureau Jeugdzorg.

Hiervoor is niet gekozen omdat er zeer recent een meervoudige kamer zitting is geweest. Hierin is de casus uitvoerig besproken en is een duidelijke beschikking afgegeven. Het nogmaals voorleggen van dezelfde casus waarbij dezelfde problematiek nog steeds voortduurt en inmiddels in hevigheid is toegenomen heeft is naar de mening van Bureau Jeugdzorg niet zuiver.

ONTVANGST TIJD: 10 JUN 11:09

Moeder wil graag school maatschappelijk werk voor Hans zodat zij hiermee aan kan tonen dat omgang belastend is voor Hans. Zowel Bureau Jeugdzorg als school maatschappelijk werk vinden dit niet zinvol omdat er voor Hans nog meer druk en spanning op een voor hem al spanningsvolle situatie wordt gelegd. Moeder geeft duidelijk aan niet met omgang, anders dan begeleide omgang, in te stemmen en wil dat er meer dan 3 begeleide omgngen gaan plaatsvinden. De verslaglegging van de begeleide omgang kan moeder dan gebruiken om in te brengen bij het hoger beroep waarbij moeder de verwachting heeft dat vader, bij meer dan 3 begeleide omgngen, voortijdig zal afhaken. Het vaststellen van de kennismaking en 3 begeleide omgangsmomenten lukt, echter over het overige van de beschikking wil moeder niet in gesprek met de gezinsvoogdijwerker. De kennismaking bij het omgangshuis vindt plaats waarbij moeder benadrukt dat Hans "Gerland" zegt tegen zijn vader. Moeder laat wederom merken in haar houding en gedrag niet in te kunnen stemmen met de omgang die komen gaat. Daarbij legt moeder de nadruk op de lichamelijke klachten die Hans heeft en spoort zij Hans aan om hierover te vertellen. Moeder ontvangt een aankondiging schriftelijke aanwijzing en stuurt hierop meerdere boze mails alsook filmpjes van Hans die overstuurd is door de aankondiging volgens moeder. Vader ontvangt meerdere dreigtelefoontjes op zijn werk alsmede medewerkers van vader waarin wordt aangegeven dat vader niet naar de omgang moet komen. Tijdens de eerste omgang heeft moeder een man bij zich die haar en Hans in de auto filmen alsook in het omgangshuis. Moeder lukt het niet Hans aan de omgangsbegeleiders over te dragen en kiest ervoor naar huis te gaan met Hans. De filmbeelden deelt moeder met school, huisarts en de GGD jeugdarts. De beelden laten acute en blinde paniek zien bij Hans waarbij moeder Hans onvoldoende kan ondersteunen en Bureau Jeugdzorg ziet dat moeder in plaats van aan te kunnen sluiten bij Hans zij eerder nog Hans in zijn gedrag versterkt. Wat er nu gebeurt is acuut bedreigend voor Hans. Ook school, huisarts en GGD jeugdarts zien dit in de door moeder gestuurde filmpje en sturen hierop mails en bellen met Bureau Jeugdzorg dat de situatie zoals zij deze gezien hebben erg schadelijk is voor Hans en in zijn belang dient te stoppen. Moeder zegt naar de media en recherche te gaan met haar informatie. Daarnaast komt er een kort geding en een spoed hoger beroep waarin moeder de beschikking wil aanvechten. De gezinsvoogdijwerker ontvangt verschillende verwijtende mails waaruit moeder haar emotie en frustratie duidelijk doorklinkt. Het gedrag van Hans neemt steeds extremere vormen aan waarbij hij ook fysiek ziek wordt. De samenwerking met moeder is reeds weinig constructief gezien het feit dat moeder niet kan instemmen met de hulpverleningslijn zoals deze nu gevolgd wordt. Daarnaast worden er zorgen gemeld door derden dat moeder mogelijk Hans aan het zicht van Bureau Jeugdzorg zou kunnen gaan onttrekken. Moeder blijkt reeds eerder uitspraken gedaan te hebben dat zij Hans niet van zich laat afnemen. Daarnaast beschikt moeder over een paspoort en is zij ook in het verleden al eens ad hoc met Hans vertrokken naar een andere verblijfplaats i.v.m. haar angst betreffende vader. Tevens wil moeder niet langer meer communiceren met de gezinsvoogdijwerker en heeft zij verzocht de contacten via haar advocate te laten verlopen. Moeder is telefonisch niet bereikbaar voor de gezinsvoogdijwerker sinds ruim 2 weken. Moeder heeft Hans ziek gemeld vorige week maandag en is met Hans naar een plek elders vertrokken waar zij een onbekende huisarts heeft geconsulteerd. Moeder wil slechts nog op schrift de keuzes en beslissingen van Bureau Jeugdzorg ontvangen. De gezinsvoogdijwerker heeft bij de advocate van moeder aangegeven dat op deze wijze communiceren en overleggen niet mogelijk is. Daarnaast heeft Bureau Jeugdzorg aangegeven te verwachten dat Hans, na de pinksterdagen, weer terug op school zal keren. Moeder geeft via de mail aan dat de hulpverlening verantwoordelijk is voor alles wat er nu gebeurt met Hans en moeder van mening is dat Hans verwoest is.

ONTVANGST TIJD: 10 JUN. 11:09

4 wachten op kort geding van moeder t.a.v. de omgangsregeling.

hiervoor heeft Bureau Jeugdzorg niet gekozen omdat onduidelijk is wanneer dit kort geding uiteindelijk plaats gaat vinden en in de tussentijd de ongezonde situatie zoals nu ontstaan is voor Hans blijft voortduren.

5 machtiging uithuisplaatsing.

er wordt gekozen voor een machtiging uithuisplaatsing omdat Hans alleen tot een gezonde ontwikkeling zal kunnen komen op een neutrale plek waar hij behandeling en observatie krijgt.

6 spoedverzoek machtiging uithuisplaatsing.

heeft Bureau Jeugdzorg overwogen maar niet voor gekozen omdat het vluchtgevaar van moeder met Hans groot wordt geacht. Dit wordt mede bevestigd door het recente vertrek van moeder en Hans naar elders waarbij hun verblijfplaats onbekend is voor Bureau Jeugdzorg. Daarnaast is moeder ook in het verleden in eerdere spanningsvolle situaties ad hoc vertrokken met onbekende bestemming. Bureau Jeugdzorg acht het risico aannemelijk en zeer groot dat moeder, wanneer haar bekend wordt dat Bureau Jeugdzorg voor een uithuisplaatsing van Hans gaat, vertrekt naar het buitenland waar zij contacten heeft.

7 crisisverzoek machtiging uithuisplaatsing.

hiervoor kiest Bureau Jeugdzorg wel, het haalt Hans direct uit de nu ontstane spanningsvolle situatie waarbij voorkomen wordt dat moeder samen met Hans vertrekt naar een plek met onbekende bestemming.

Het hulpverleningsplan en het verslag van het verloop van de ondertoezichtstelling dienen als ingelast te worden beschouwd.

De mening van de belanghebbenden is als volgt:

Vader zou het liefste zien dat als Hans niet bij moeder kan zijn dat hij dan bij zijn vader kan zijn.

Moeder heeft bij meerdere betrokkenen aangegeven nooit akkoord te zullen gaan met een uithuisplaatsing. Moeder geeft op momenten wel aan dat zij op deze wijze niet kan functioneren en zij Hans maar uit huis zal plaatsen als Bureau Jeugdzorg van mening is dat de omgang tussen Hans en vader door zal moeten gaan.

Conclusie:

Stichting Bureau Jeugdzorg Noord-Brabant is van oordeel dat, zoals uit de inhoud van dit verzoekschrift en de overgelegde bijlagen blijkt, de uithuisplaatsing gedurende dag en nacht in het belang van de verzorging en opvoeding van bovengenoemde minderjarige of tot onderzoek van zijn geestelijke of lichamelijke gesteldheid noodzakelijk is. Stichting Bureau Jeugdzorg Noord-Brabant is van oordeel dat de gronden voor een uithuisplaatsing overeenkomstig artikel 1:261 lid 3 BW en de artikelen 800 lid 3 en 809 lid 3 Rv aanwezig zijn. Een verhoor van belanghebbenden kan niet worden afgewacht zonder onmiddellijk en ernstig gevaar voor de minderjarige.

ONTVANGST TIJD 10 JUN 11:09